

วารสาร

ราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

Journal of Academic Surindra Rajabhat

ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน 2567
VOL.2 No.3 May- June 2024

ISSN 2822-0870 (Print)

ISSN 2822-0889 (Online)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
SURINDRA RAJABHAT UNIVERSITY

กำหนดเผยแพร่ :

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ | Journal of Academic Surindra Rajabhat

ISSN 2822-0870 (Print) | ISSN 2822-0889 (Online)

มีกำหนดเผยแพร่ปีละ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน) ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 5 (กันยายน-ตุลาคม) และฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม)

วัตถุประสงค์ :

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทางสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ

เงื่อนไขการตีพิมพ์ :

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้เขียนภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนละหนึ่งท่าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้เขียนภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้เขียนบทความและผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บรรณาธิการ : รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม | อาจารย์ ดร.วิจิตรา โพธิสาร

กองบรรณาธิการ :

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลานจิตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ธิพันธ์ มีงะผาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ นิชัยอนันต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัตรา วยะกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทดทะศรี

อาจารย์ปิยพร สีสันต์

หน่วยงานภายนอก :

รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวพล เนื้อไม้หอม

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนณภูมิ

รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ทองทิพย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเทน วัชรวิไลโรส

อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ขาวสอาด

อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายใน : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ททรัพย์สิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันทนา กุลรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พิณศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร จันทมัตตุการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎพร สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ แสงอัมพร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันดีชัย กากแก้ว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา จินดาศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงกิจ วงษ์พินิจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลากิจิตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ กระแสโลม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรวัส อินทวิ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพจพา สุภิมารส สิงคเสลิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณะชัย ปฐมสิริวงศ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดับ เรียนประยูร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรภรณ์ แก้วกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณรัตน์ พิงคานนท์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ วัฒนกรสิริ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลากิจิตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ธิพันธ์ ผึ้งผาย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวรรตน์ นิธิชัยอนันต์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพิศรา ะยะสุน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทดทะศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม ระโส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย เจือจันทร์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร ศูนย์กลาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ หวังขอบ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาฤทธิ์ นวลนาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองอินทร์ ไหวดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ ชื่นบาน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิวัตร ศรีสมบัติ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยชนะรินทร์ ทับมะเร็ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงศักดิ์ มีสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงกลด พลพวง
 อาจารย์ ดร.จักรพงษ์ เจือจันทร์
 อาจารย์ ดร.วิโรจน์ ทองปลิว
 อาจารย์ ดร.ศิวาพร พัยคณันท์
 อาจารย์ ดร.วิจิตรา โพธิสาร
 อาจารย์ ดร.ชาติรี เกษโพหนอง
 อาจารย์ ดร.จิราวรรณ อยู่เกษม

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ชีรสาคัด	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ ใจอารีย์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิติรัชฎาณ์ แก่นเพชร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนोक	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร โภคา	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ มูลสาร	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.จินฉัตร ปะโคทั้ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกพงษ์ วงศ์คำจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวินนท์ เนื้อไม้หอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วหานาม	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต ฉื่อนช้าง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.รัตน์ะ ปัญญาภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เนตรกลาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
รองศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.พิกุล ภูมิโคกรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ทองทิพย์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สารณี วรรณตรง	นักวิชาการอิสระ
รองศาสตราจารย์ ธงชัย วงศ์เสนา	นักวิชาการอิสระ
รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ บุญยง หมั่นดี	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินิตย์ ไสยโสภณ	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเศษ ชิมวงษ์	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา รัตนธรรมเมธี	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป แชรรัมย์	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์พัชร ศรีเพ็ญ	นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัตร ภูระธีรานรัชต์	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีโรจน์ หมื่นเทพ	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรลาลี สันธิจันทร์	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิต ศรีประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทมน วัชรชโนมรส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนเพ็ญพร ชัยภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา คำพุกกะ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว ปะติตั้งโย	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ แจ่มใส	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมา	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญย์เสนอ ศรีวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภูมิวิทย์ ไสยโสภณ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบูลย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระศักดิ์ วรรณิตร	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.อ. ดร.ศธาอุษ พลโคตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิกษิตี กัลยาณมิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุ่มแสง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารถนา แซ่อึ้ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันนทนาธร	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ ธิลาว	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไททัศน์ มาลา	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยกานต์ เรืองสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป พิษทองกลาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กชกร เดชะคำภู	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ลิขิต แก้วหานาม	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกันต์ แสงโชติ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร วิชัยรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ แสงเรณู	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุกัญญา อุตตานนท์	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาวดี เผือกบัวขาว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรธิดา ประสาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญ ศรีทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม ทิพราช	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ต่านประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระชัย ยศโสธร	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดารี มหันตรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนวา	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมาวดี เดชธำรงค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญ ศรีทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชยา นัจจนาวากุล	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล ชะโยมชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณิตร วรวิรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษศิริ ทองเฉลิม	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ เลิศสมพร	มหาวิทยาลัยพะเยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธีรส ชูชื่น	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนล สวนประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดนัย ลามคำ	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง โสดาดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ กองทรัพย์	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพาพรรณ พงศ์ผลาดิษฐ์	นักวิชาการอิสระ
อาจารย์ ดร.เบญจวรรณ วงษาดี	นักวิชาการอิสระ
อาจารย์ ดร.ดำเกิง โถทอง	นักวิชาการอิสระ
อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
อาจารย์ ดร.ปริญา บริพุฒ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
อาจารย์ ดร.ภัฏวัชร สุขเสน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาจารย์ ดร.ธนระวีร์ อนุกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา
อาจารย์ ดร.วิยะดา วรรณท้วนิช	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
อาจารย์ ดร.อัครสิทธิ์ ไชยณรงค์	มหาวิทยาลัยบูรพา
อาจารย์ ดร.นริศรา ลอยฟ้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
อาจารย์ ดร.ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาจารย์ ดร.อุมาพร ไชยสูง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์
อาจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
อาจารย์ ดร.วิภาสิทธิ์ หิรัญรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ขาวสะอาด

อาจารย์ ดร.ปณณวีร์ หนูประกอบ

อาจารย์ ดร.หัสพร ทองแดง

อาจารย์ ดร.ปิ่นฉัตร หอมบุญมา

ดร.วิชญ์ฉัตร ทองแมน

นางสาวสุภาพร ลากจิตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาสุรินทร์

ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาจาบอง

และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุรินทร์

กองเลขานุการวารสาร :

เลขานุการ : อาจารย์วิเชียร พรหมแก้ว

ผู้ช่วยเลขานุการ : นางนิรดา งามพานิชกิจ

ศิลปกรรม : นายณัฐนันท์ แสงสว่าง / นายอนันต์ แสงวงมี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ : นางสาวสุปราณี บุญรอด

DOI : นายทศพล คำชู / นายอธิมาตร เพิ่มพูน

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srru.ac.th

ISSN 2822-0870 (Print)

ISSN 2822-0889 (Online)

บทบรรณาธิการ (Editorial)

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ เป็นวารสารทางวิชาการที่กองบรรณาธิการได้ใช้รูปแบบการนำเสนอบทความพร้อมกับข้อเสนอแนะสำหรับผู้นิพนธ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับ และเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพวารสารและยกระดับขั้นสู่ฐานข้อมูลสากล โดยทางวารสารได้มีการดำเนินการขอหมายเลขทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัล หรือตัวระบุวัตถุดิจิทัล (ดีโอไอ) (Digital Object Identifier : DOI) มีการบรรจุอยู่ในฐานข้อมูล Google Scholar และระบบ Citation ทั้งไทยและอังกฤษในทุกบทความที่เผยแพร่ในวารสารเพื่อสะดวกต่อการสืบค้น อ้างอิง และการนำไปใช้ประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษา

โดยบทความในวารสารฉบับนี้มีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก ซึ่งผลงานทางวิชาการดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้จัดส่งไปให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จำนวน 3 ท่าน พิจารณาแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการเผยแพร่ทางวิชาการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของแต่ละสาขาเป็นผู้พิจารณาเพื่อความสมบูรณ์ของบทความ และมอบให้ผู้นิพนธ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็นการเรียบร้อยแล้วก่อนการตีพิมพ์ตามกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่

ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ และขอขอบคุณกองบรรณาธิการ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.จिरายู ทรัพย์สิน

บรรณาธิการ

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
กองบรรณาธิการ (Editorial Board)	I
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)	II
บทบรรณาธิการ (Editorial)	VII
บทความวิจัย (Research Articles)	
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล The Development of Learning Achievement of Prathomsuksa 4 Students on Addition and Subtraction of Numbers Over 100,000 Using a Learning Analysis of Problems with Bar Model ปิยะพงษ์ พันยาภิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันซ์ศิลา Piyaphong Phanyakit, Prapaporn Nongharnpituk and Paweena Khansila	1
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries The Effect of Money Diaries' Influential Factors to the Perception of Financial Products Life Insurance for Generation Y Group กรกนก รื่นรักษา, ณัฐธิดา เรืองรองลักขณา, นิรุชา ร้อยอำแพง, ปฐมพร เกาะสกุล และทัชชกร สัมมะสุต Kornkanok Ruenraksa ¹ , Nattanicha Ruangrongluckana, Nirucha Roiampaeng, Pathomporn Khoasakul and Touchakorn Sammasut	17
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หาร ระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSCS Model with Bar Model Technique and Traditional Learning มลธิกานตร์ แข็งแรง, ปวีณา ชันซ์ศิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์ Monthikan Kheangrang, Paweena Khansila and Prapaporn Nongharnpituk	31

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์	47
Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province	
ยโสธารา ศิริภาพระภากร, สุริยา คลังฤทธิ์ พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเที่ยง และน้ำฝน จันทร์นวล	
Yasothara Siriphaprapagon, Suriya Klangrit, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kroekwut Kanthiang and Namfon Channaul	
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับ โปรแกรม GeoGabra	67
The Development of Learning Achievement of Mathayomsuksa 2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI Technique and Geogabra Program	
ชนมณีภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราวะรินทร์	
Chonnipha Donkun, Somjai Phukrongtung and Paweena Rawarin	
การศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	83
The Study of Followers of Academic Support Personnel Chaiyaphum Rajabhat University	
ทิพวรรณ ถิ่นอุดม, กฤษณา พัฒเพ็ง และทินนิกร เสมอโชค	
Tippawan Thinudom, Krisana Phatpheng and Tinnikon Samerchok	
บทความวิชาการ (Academic Articles)	
กลยุทธ์การบริหารจัดการร้านเบเกอรี่เพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านสื่อ ออนไลน์	103
Bakery Management Strategies to Respond with Consumer Behavior Through Online Media	
นภา นิกรเทศ และกัรฉัตร วันช่วย	
Napa Nikorntet and Keerachutr Wunchoay	

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
ภาคผนวก (Appendix)	
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	117
หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	118
จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	131
แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ ลงวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	135
ใบตอบรับการเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	136

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล
The Development of Learning Achievement of Prathomsuksa 4
Students on Addition and Subtraction of Numbers Over
100,000 Using a Learning Analysis of Problems with Bar Model

ปิยะพงษ์ พันยากิจ^{1*} ประภาพร นองหารพิทักษ์² และปวีณา ชันธ์ศิลา³
Piyaphong Phanyakit^{1*}, Prapaporn Nongharnpituk² and Paweena Khansila³

Received : January 14, 2024; Revised : February 20, 2024; Accepted : February 21, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

จากสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนพบว่านักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์โจทย์ปัญหาได้
ไม่มีความรู้ ความเข้าใจว่าควรเริ่มต้นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างไร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์
เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่
มากกว่า 100,000 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบ
บาร์โมเดล ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและ
หลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย
ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองผ้อ้อม อำเภอสมเด็จ
จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

¹⁻³คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and
Education Innovation, Kalasin University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : piyapong.pa@ksu.ac.th

Citation : Phanyakit, P., Nongharnpituk, P. & Khansila, P. (2024). The Development of Learning Achievement of
Prathomsuksa 4 Students on Addition and Subtraction of Numbers Over 100,000 Using a Learning
Analysis of Problems with Bar Model. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

ทางการเรียนแบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ แบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ การทดสอบสมมติฐาน (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 80.42/86.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

คำสำคัญ (Keywords) : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิเคราะห์โจทย์ปัญหา, บาร์โมเดล

Abstract

From the classroom teaching conditions, it was found that students were unable to analyze problem questions and lacked knowledge and understanding of how to begin the problem-solving process. This is because students do not know, how to begin the process. This research aims to: 1) study lesson plans on addition and subtraction of numbers over 100,000 using a learning analysis of problems with bar model to be effective according to the criteria of 80/80, 2) compare learning achievement before and after learning management, and 3) study student satisfaction towards learning management. The target group for this research is Prathomsuksa 4 students at Ban Nong Pha Om School, Somdet District, Kalasin Province, Semester 1, Academic Year 2023, number of students 20, using purposive sampling. The tools used in the research are 6 lesson plans, 5 subjective achievement tests, and a satisfaction questionnaire. Statistics used in data analysis include mean, standard deviation, percentage, (t-test). The results of the research found that: 1) the efficiency of the lesson plans has an E1/E2 efficiency equal to 80.42/86.00, which is in accordance with the 80/80 criteria set, 2) learning achievement after studying is higher than before studying, with statistical significance at the.05 level, and 3) students are

Citation : ปิยะพงษ์ พันยากิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันธิศิตา. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

satisfied with the learning management using a learning analysis of problems with bar model on addition and subtraction of numbers over 100,000; the overall is at a high level, with an average of 3.91.

Keywords : Academic Achievement, Analyzing Problems, Bar Model

บทนำ (Introduction)

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากคณิตศาสตร์ไม่เพียงแต่เป็นวิชาที่เน้นการคำนวณและตอบปัญหาเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทักษะคิดเชิงวิเคราะห์ การสร้างสรรค์ และการเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคตที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีและความเปลี่ยนแปลงทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีและช่วยให้คาดการณ์วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหา ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ การศึกษาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 8)

ถึงแม้ว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความสำคัญ แต่การจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564-2565 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านหนองผ้อ้อม ในวิชาคณิตศาสตร์มีผลคะแนนเฉลี่ยเป็นดังนี้ ในปีการศึกษา 2564 คะแนนเฉลี่ย 32.17 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 36.83 และในปีการศึกษา 2565 คะแนนเฉลี่ย 22.51 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 35.68 (โรงเรียนบ้านหนองผ้อ้อม สพ.ภ.ภ.ส.น. 3, 2566) จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนปีการศึกษา 2565 ต่ำกว่าปี 2564 และมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2566) จากการประชุมครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์โรงเรียนบ้านหนองผ้อ้อม พบว่า เนื้อหาที่เป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนรู้ของครูคือ เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการสัมภาษณ์นักเรียน ที่ว่าเรื่องที่ไม่เข้าใจสุดคือ

Citation : Phanyakit, P., Nongharpituk, P. & Khansila, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Prathomsuksa 4 Students on Addition and Subtraction of Numbers Over 100,000 Using a Learning Analysis of Problems with Bar Model. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหา อีกทั้งจากประสบการณ์สอนของผู้วิจัยที่ได้ทำการสอนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ นักเรียนมักไม่สามารถดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาได้ เนื่องจากไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นกระบวนการอย่างไร หรือใช้วิธีการใดในการหาคำตอบ ที่กล่าวว่าสาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้นั้น มาจากสาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์โจทย์ปัญหาได้ (ดารณี โตใหญ่ และจิตราภรณ์ บุญถนอม, 2564) กล่าวว่า ครูต้องคิดหาวิธีสอนเพื่อให้นักเรียนมี ทักษะในการแก้โจทย์ปัญหา และสามารถนำความรู้ประสบการณ์ไปใช้ในการวิเคราะห์หาคำตอบ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ดังนั้น ในการส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้มีความจำเป็นต้องอาศัยหลักการหรือวิธีการที่เหมาะสม

การจัดการเรียนรู้ด้วยการแก้โจทย์ทางคณิตศาสตร์จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝน และพัฒนาให้เกิดทักษะขึ้นในตนเอง เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนมีแนวทางในการคิดที่หลากหลาย รู้จักประยุกต์และปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสม ซึ่งการแสดงวิธีหาคำตอบของโจทย์ปัญหาเป็นกระบวนการแสดงแนวคิด วิธีการ หรือขั้นตอนของการหาคำตอบของโจทย์ปัญหา โดยอาจใช้การวาดภาพประกอบ เขียนเป็นข้อความด้วยภาษาง่าย ๆ หรืออาจเขียนแสดงวิธีทำอย่างเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวิเคราะห์ปัญหา ขั้นที่ 2 ขั้นวางแผนแก้โจทย์ปัญหา ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการแก้ปัญหา และขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 1) นอกจากนี้ยังมียุทธวิธีที่ช่วยให้นักเรียนแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ด้วยการวาดรูปเรียกว่าบาร์โมเดล บาร์โมเดล (Bar Model Method) เป็นวิธีที่ทำให้นักเรียนสามารถตีความหรือแปลความหมายของโจทย์ปัญหาให้เป็นภาพ แล้วยังส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจโจทย์ปัญหา การที่ผู้เรียนสามารถตีความจากโจทย์ปัญหาเป็นแบบจำลองได้จะส่งผลให้ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาดีขึ้น ดังนั้น บาร์โมเดลเป็นแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณต่าง ๆ ในโจทย์ปัญหา โดยใช้แท่งบาร์แทนปริมาณต่าง ๆ โดยมีรูปแบบการใช้ที่สำคัญอยู่ด้วยกัน 2 รูปแบบ คือ Part - Whole Bar Model ซึ่งเป็นการเขียนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณแต่ละส่วน กับปริมาณที่เป็นผลรวมของทุก ๆ ส่วนในโจทย์ปัญหา และ Comparison Bar Model ซึ่งเป็นการวาดแท่งบาร์เพื่อเปรียบเทียบปริมาณต่าง ๆ ในโจทย์ปัญหา ซึ่งมีตั้งแต่ 2 แท่งขึ้นไป วาดอยู่ในตำแหน่งแนวตั้งจากบนลงล่าง เพื่อให้การเปรียบเทียบทำได้โดยง่าย (Tiangtrong, 2019) จากการศึกษางานวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้แบบ

Citation : ปิยะพงษ์ พันยากิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันธศิลา. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

บาร์โมเดลผ่านระบบออนไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ การวิเคราะห์โจทย์ปัญหา และบาร์โมเดลส่งผลต่อระดับความเข้าใจและแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนทำให้สามารถแก้ไขปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ได้ดีขึ้น (ดารณี โตใหญ่ และจิตราภรณ์ บุญนอม, 2564) จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้แบบบาร์โมเดล สามารถพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนให้สูงขึ้น

สรุปประเด็นปัญหาการวิจัยได้ว่า 1. นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์โจทย์ปัญหาได้ 2. นักเรียนไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นกระบวนการอย่างไร หรือใช้วิธีการใดในการหาคำตอบ 3. นักเรียนขาดทักษะในการมองโจทย์ปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ในรูปแบบแผนภาพ

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองผ้ออ้อม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดลก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการกระบวนการ ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

Citation : Phanyakit, P., Nongharnpituk, P. & Khansila, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Prathomsuksa 4 Students on Addition and Subtraction of Numbers Over 100,000 Using a Learning

Analysis of Problems with Bar Model. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบของการทดลองที่มี 1 กลุ่มและมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pre-test/post-test design) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย

N (กลุ่ม)	Pre – test (ก่อนเรียน)	Treatment (การทดสอบ)	Post – test (หลังเรียน)
1	O ₁	X	O ₂

N	แทน	กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย (จำนวนกลุ่ม)
O ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre – test)
X	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล
O ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Post – test)

2. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านหนองผ้ออ้อม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจากนักเรียนในห้องที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน โดยมีผลคะแนนการทดสอบ เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด สำหรับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละ

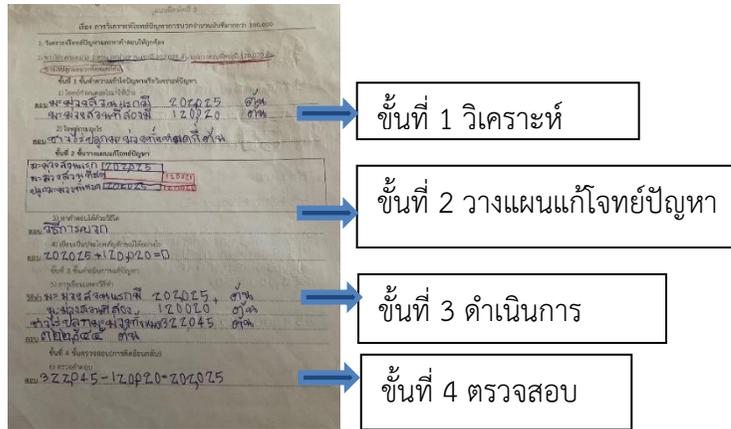
Citation : ปิยะพงษ์ พันยากิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันธิศิตา. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

แผนการจัดการเรียนรู้จะมีลักษณะเดียวกันทุกแผน ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างแผน เรื่อง การวิเคราะห์ โจทย์ปัญหาการบวกจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ยกตัวอย่างขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับบาร์โมเดล

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย 5 ข้อ โดยให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามวัตถุประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.53-0.78 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25-0.63 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ 0.55

3.3 แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 10 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดความพึงพอใจ (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป และแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของ α -Cronbach ได้ค่าเท่ากับ 0.84

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 6 แผน 3 สัปดาห์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

Citation : Phanyakit, P., Nongharpituk, P. & Khansila, P. (2024). The Development of Learning Achievement of Prathomsuksa 4 Students on Addition and Subtraction of Numbers Over 100,000 Using a Learning

Analysis of Problems with Bar Model. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

มีขั้นตอนการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

5.1 ขั้นตอนการทดลอง

5.1.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยติดต่อประสานไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนหนองผ้าอ้อม เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1.2 กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่ใช้กระบวนการเรียนการสอน

5.1.3 ผู้วิจัยจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สื่อ อุปกรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

5.2 ขั้นระหว่างการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2.1 ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย 5 ข้อ

5.2.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจำนวน 6 แผน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ตัวอย่างสื่อการจัดการเรียนรู้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 สื่อบาร์โมเดล

5.2.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยดำเนินการวัดแบบทดสอบโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันกับข้อสอบที่ใช้ทดสอบก่อนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการทดสอบวัดความรู้ด้วยตนเอง

5.2.4 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

Citation : ปิยะพงษ์ พันยากิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันธิศลา. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

5.3 ชั้นหลังการทดลอง

5.3.1 เมื่อดำเนินการสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ มาทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

5.3.2 นำผลการทดสอบหลังเรียน จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าของการเรียนของนักเรียน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ด้วยตัวทดสอบประสิทธิภาพ E_1/E_2

6.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล ด้วยสถิติ t-test for dependent samples

6.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่ต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 และนำไปจัดการเรียนรู้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง การบวกจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	ร้อยละ	ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2)
ระหว่างเรียน (E_1)	20	60	47.65	80.42	80.42/86.00
หลังเรียน (E_2)	20	20	17.20	86.00	

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าการพัฒนาแผนการสอนระหว่างเรียน จำนวน 6 แผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.65 จากคะแนนเต็ม 60 คิดเป็นร้อยละ 80.42 และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.20 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 86.00 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.42/86.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำผลคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนเรียนมาเปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t (t-test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อย ละ	t	sig
ก่อนเรียน	20	20	6.15	4.92	30.75	14.36	0.000*
หลังเรียน	20	20	17.20	2.31	86.00		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.20 คะแนนและคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.15 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.31 คะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.00 และคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 30.75 เมื่อเปรียบเทียบค่า t คำนวณเท่ากับ 4.92 กับค่าวิกฤตของ t ตารางเท่ากับ 1.7291 พบว่า t คำนวณมีค่ามากกว่าค่าวิกฤตของ t ตาราง แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Citation : ปิยะพงษ์ พันยากิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันธิศลา. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้แบบบาร์โมเดล เรื่อง บวกจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่ชอบ	3.75	1.21	มาก
2. การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้แบบบาร์โมเดลนักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองได้	3.80	0.95	มาก
3. การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้แบบบาร์โมเดลทำให้นักเรียนแก้โจทย์ปัญหาได้	4.10	1.02	มาก
4. การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้แบบบาร์โมเดลทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น	4.65	0.59	มากที่สุด
5. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้เรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้แบบบาร์โมเดล	3.60	1.14	มาก
6. นักเรียนมีความเข้าใจ วิธีการ และขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้แบบบาร์โมเดลมากขึ้น	4.55	0.60	มากที่สุด
7. สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว	3.95	1.05	มาก
8. นักเรียนได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ ในการเรียนกับเพื่อน ๆ	4.05	1.32	มาก
9. นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ จนมีความเข้าใจในเนื้อหา	4.10	1.02	มาก
10. ครูมีการประเมินการเรียนรู้บ่อยครั้ง	2.50	1.19	ปานกลาง
รวม	3.91	1.16	มาก

Citation : Phanyakit, P., Nongharnpituk, P. & Khansila, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

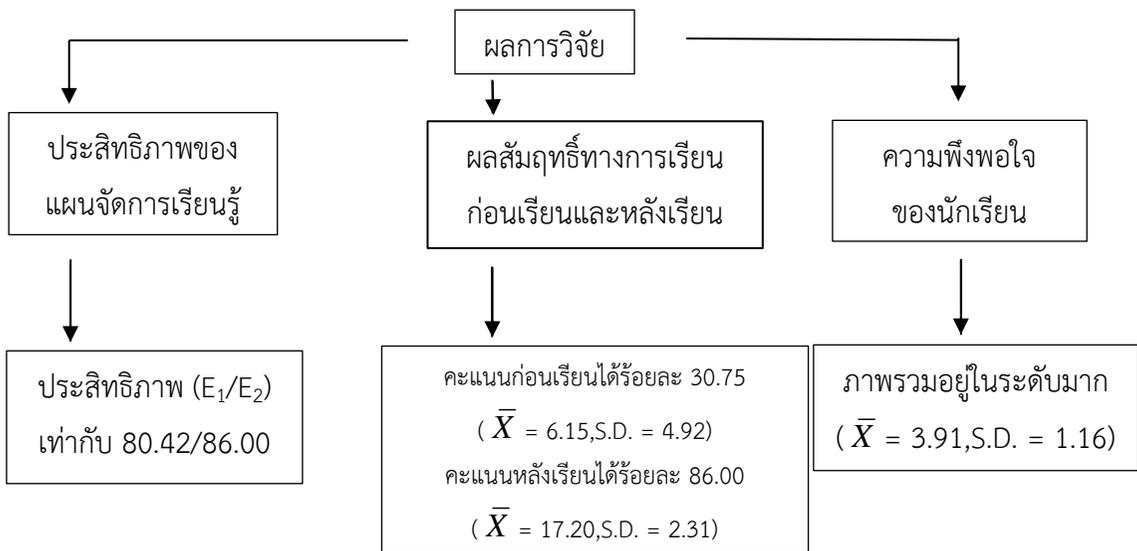
Prathomsuksa 4 Students on Addition and Subtraction of Numbers Over 100,000 Using a Learning

Analysis of Problems with Bar Model. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 10 ข้อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91, S.D. = 1.16$) 3 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดลทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65, S.D. = 0.59$) รองลงมาคือ นักเรียนมีความเข้าใจ วิธีการ และขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหา โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดลมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.60$) และนักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ จนมีความเข้าใจในเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10, S.D. = 1.02$) ตามลำดับ

สรุปสังเคราะห์ผลการวิจัยโดยภาพรวมเป็น Diagram ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แผนภาพสรุปสังเคราะห์ผลการวิจัยโดยภาพรวม

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

Citation : ปิยะพงษ์ พันยากิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันธิศิตา. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

1. ผลการหาประสิทธิภาพของของแผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.42/86.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เกิดจากนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดลระหว่างเรียนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 80.42 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.00 มีประสิทธิภาพ 80.42 /86.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์คือ 80/80 ทั้งนี้เพราะว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมียอดประกอบสอดคล้องกับกระบวนการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ตามกระบวนการของแก้โจทย์ปัญหา 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นวิเคราะห์ปัญหา วิเคราะห์แล้วระบุได้ว่าอะไรคือ สิ่งที่โจทย์ถาม และอะไรคือสิ่งที่โจทย์กำหนด 2. ขั้นวางแผนแก้โจทย์ปัญหา วาดบาร์โมเดลและนำตัวแปรที่กำหนดไว้เขียนเป็นสมการจากโจทย์ปัญหา 3. ขั้นดำเนินการแก้ปัญหา เขียนแสดงการแก้ปัญหาตามลำดับขั้นตอนทางกระบวนการคณิตศาสตร์จนได้ค่าของตัวแปรที่ถูกต้อง 4. ขั้นตรวจสอบ นำค่าของตัวแปรที่ได้แทนค่าในสมการแล้วทำให้ผลลัพธ์เท่ากันทั้งสองข้างของสมการ โดยใช้รูปแบบบาร์โมเดลมาช่วยในขั้นตอนการวางแผนแก้ปัญหา และขั้นตอนดำเนินการตามแผน พบว่า ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้มากขึ้น เมื่อพิจารณาจากคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Phalawae (2014) ได้พัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ตามกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาของโพลยาพร้อมกับเทคนิคการวาดรูปบาร์โมเดล เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวก การลบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 80.58/89.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์คือ 75/75 และ Prempreeda (2014) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยทฤษฎีบาร์โมเดล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีประสิทธิภาพ 82.13/83.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์คือ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดลก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 6.15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 17.20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไป

Citation : Phanyakit, P., Nongharpituk, P. & Khansila, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Prathomsuksa 4 Students on Addition and Subtraction of Numbers Over 100,000 Using a Learning Analysis of Problems with Bar Model. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล เป็นการสร้างทักษะในการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนอย่างละเอียดและช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพ แล้วสามารถแก้โจทย์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภสร ยั่งยืน (2562 : 81) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการโพลยาพร้อมกับเทคนิคบาร์โมเดลเพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา เรื่อง การบวกและการลบเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Sangprasert (2018) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การประยุกต์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การแก้โจทย์ปัญหาตามแนวคิดของ โพลยาพร้อมกับเทคนิคการวาดรูปบาร์โมเดลกับกรเรียนแบบปกติ พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.91 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.16 ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล เป็นการสร้างความแปลกใหม่ให้แก่ นักเรียน และรูปแบบบาร์โมเดลทำให้นักเรียนสามารถมองเห็นภาพ แล้วตัดสินใจเลือกวิธีการคำนวณ จนสามารถเขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์ได้ง่ายขึ้น จึงช่วยสร้างความสนใจ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน นักเรียนมีความประทับใจในการทำงาน อีกทั้งการเรียนได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ ไชยสงคราม (2562 : 190) การพัฒนาความสามารถการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับบาร์โมเดล (Bar Model) พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และ Phusuwan (2018) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคบาร์โมเดล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจทุกด้านอยู่ในระดับมาก

Citation : ปิยะพงษ์ พันยากิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันธิศลา. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาพร้อมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมครูผู้สอนควรให้ความสำคัญการจัดการเรียนรู้แบบวิเคราะห์ โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้แบบบาร์โมเดลนักเรียนยังไม่คุ้นชินกับการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดความ สับสน ผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนได้ใช้เทคนิคบาร์โมเดลให้คุ้นชินเพื่อให้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

1.2 ก่อนการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบวิเคราะห์ โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้แบบบาร์ โมเดลครูผู้สอนควรศึกษาหารายละเอียดในแต่ละขั้นตอนให้เข้าใจ เพื่อจะได้จัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบวิเคราะห์ โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์ โมเดลกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเรื่องอื่น ๆ เช่น โจทย์ปัญหา การคูณและการหาร เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

2.2 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบวิเคราะห์ โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์ โมเดลกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ดารณี โตใหญ่ และจิตราภรณ์ บุญถนอม. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวกลบคูณหารเศษส่วน ด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบวิเคราะห์ โจทย์ปัญหา ร่วมกับการใช้แบบบาร์โมเดล ผ่านระบบออนไลน์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ จาก : http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abs_tractData/viewIndex/2507.ru. สืบค้น 10 ตุลาคม 2566.
- นภสร ยั่งยืน. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการโพลยา ร่วมกับเทคนิคบาร์โมเดลเพื่อ ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา เรื่อง การบวกและการลบเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Citation : Phanyakit, P., Nongharnpituk, P. & Khansila, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Prathomsuksa 4 Students on Addition and Subtraction of Numbers Over 100,000 Using a Learning

Analysis of Problems with Bar Model. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

- โรงเรียนบ้านหนองผ้าอ้อม สพป.กาฬสินธุ์ เขต 3. (2566). **งานวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์**. กาฬสินธุ์.
- ศิริลักษณ์ ไชยสงคราม. (2562). **การพัฒนาความสามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับบาร์โมเดล (Bar Model)**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2566). **รายงานผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ป. 6 ปีการศึกษา 2564-2565**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://niets.or.th>. สืบค้น 11 ตุลาคม 2566.
- Phalawae, N. (2014). **Teaching for developing the mathematics problem solving skill based on the Polyaproblem solving together with bar model drawing technique for Matthayomsuksa 2 students**. Master's Thesis. Chiangrai : Chiangrai Rajabhat University. [In Thai]
- Phusuwan, P. (2018). **The development of mathematics learning achievement on the linear equation withone variable problem solving of Matthayomsuksa 1 students of Watsutharam School through the use of bar technique**. [Master's Thesis. Bangkok : Ramkhanhaeng University. [In Thai]
- Prempreeda, S. (2014). **The development of exercise on mathematics problem solving through the use of bar model of Matthayomsuksa 3 students**. Master'sThesis. Bangkok: Dhonburi Rajabhat University. [In Thai]
- Sangprasert, C. (2018). **The comparison of mathematics learning achievement on the application of linearequation with one variable of Matthayomsuksa 2 students through the use of problem solving of Polyatogether with bar Model drawing technique with the traditional teaching**. Master's Thesis. Bangkok : Ramkhanhaeng University. [In Thai]
- Tiangtrong, P. (2019). **Using Bar Model Method to Solve Algebraic Problems Word Problems Linear Equations of One Variable and System of Linear Equations of Two Variables**. *Mathematical Journal*. 65(700) : 22-40.

Citation : ปิยะพงษ์ พันยากิจ, ประภาพร หนองหารพิทักษ์ และปวีณา ชันธิ์ศิลา. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มากกว่า 100,000 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้

แบบวิเคราะห์โจทย์ปัญหาร่วมกับการใช้รูปแบบบาร์โมเดล. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*. 2(3) : 1-16;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.15>

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิต
ของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries
The Effect of Money Diaries' Influential Factors to the
Perception of Financial Products Life Insurance for Generation
Y Group

กรกนก รื่นรักษา¹ ณ์ฐฐณิชา เรืองรองลักขณา^{2*} นิรุชา ร้อยอำแพง³
ปฐมพร เกาะสกุล⁴ และทัชชกร สัมมะสุต⁵

Kornkanok Ruenraksa¹, Nattanicha Ruangrongluckana^{2*}, Nirucha Roiampaeng³,
Pathomporn Khoasakul⁴ and Touchakorn Sammasut⁵

Received : March 13, 2024; Revised : May 11, 2024; Accepted : May 14, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ (Motivation) 2) ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability) ปัจจัยด้านอิทธิพลของ social media influencer ได้แก่ 1) ด้านแรงบันดาลใจ (Inspiration) 2) ด้านการอ้างอิง (Referent) ที่ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries เป็นวิธีการวิจัยแบบสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่ม Generation Y เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และทดสอบโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแบบทางสถิติ SPSS (Statistical Package for Social

¹⁻⁵มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา; Kasetsart University, Sriracha Campus, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : immyresmk@hotmail.com

Citation : Ruenraksa, K., Ruangrongluckana, N., Roiampaeng, N., Khoasakul, P. & Sammasut, T. (2024). The

Effect of Money Diaries' Influential Factors to the Perception of Financial Products Life Insurance for Generation Y Group. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 17-30;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

Sciences for Windows) โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ ปัจจัยด้านแรงบันดาลใจ ปัจจัยด้านการอ้างอิง ซึ่งเป็นตัวแปรตามที่มีค่าอำนาจพยากรณ์ (R^2) = 0.569 คิดเป็น 56.9% เมื่อกำหนดค่า P-Value ไม่เกิน 0.05 และพยากรณ์ตัวแปรต้นส่งผลต่อตัวแปรตามโดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (B) พบว่าตัวแปรที่สามารถใช้หรือมีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงิน การประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries อันดับแรก คือ ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ ($\beta = 0.531, P = 0.000$) อันดับถัดมาคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ($\beta = 0.367, P = 0.000$) ตามลำดับและตัวแปรที่ไม่สามารถพยากรณ์ได้หรือมีอิทธิพลแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries คือ ปัจจัยด้านแรงบันดาลใจ ($\beta = -0.031, P = -0.514$) และปัจจัยด้านการอ้างอิง ($\beta = 0.088, P = 1.624$)

คำสำคัญ (Keywords) : การรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและประกันชีวิต, ปัจจัยด้านแรงจูงใจ, ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ, อินฟลูเอนเซอร์, บล็อกเกอร์

Abstract

The objectives of this research were to : 1) Motivation factor 2) Trust factor (Reliability) Factors in the influence of social media influencers include : 1) Inspiration (Inspiration) 2) Reference (Referent) that affects the perception of financial products and life insurance of the Generation Y group of Money Diaries is a research method of descriptive statistics (Descriptive statistics) and inferential statistics (Inferential Statistics). The population and sample group is Generation Y. The research tool is a questionnaire and tested using statistics, Multiple Regression Analysis, and the statistical package SPSS (Statistical Package for Social Sciences for Windows) by The research results found that Motivational factors Trust factor Inspirational factors Referral factors As for the dependent variable, it has a predictive power value (R^2) = 0.569, calculated as 56.9% when setting a P-Value not exceeding 0.05 and predicting the primary variable's effect on the dependent variable by analyzing the regression coefficient (B). It was found that the variables that can be used or Influence the

Citation : กรรณภัก รื่นรักษา, ญัญญุณิชา เรืองรองลักษณ์, รุชา ร้อยอำแพง, ปฐมพร เกาะสกุล และทัชชกร สัมมะสุด. (2567).

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries.

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 17-30; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

perception of financial products Money Diaries' Generation Y insurance is ranked first by trust factor ($\beta = 0.531$, $P = 0.000$). Next is Motivational factors ($\beta = 0.367$, $P = 0.000$), respectively, and variables that cannot be predicted or do not influence the perception of financial products. Money Diaries' Generation Y guarantees are the inspiration factor ($\beta = -0.031$, $P = -0.514$) and the referral factor ($\beta = 0.088$, $P = 1.624$).

Keywords : Perception of Financial and Life Insurance Products, Motivation Factors, Satisfaction Factors, Influencer, Blogger

บทนำ (Introduction)

หากจะกล่าวถึงผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตที่ในปัจจุบันเป็นความต้องการของมนุษย์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการนั้นต่อไปเรื่อย ๆ ไม่มีวันสิ้นสุด Maslow (1970 : 24-25) กล่าวว่า ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ และหนึ่งในขั้นตอนของความต้องการของมนุษย์นั้นคือ ความปลอดภัย เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการทางด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยจากภัยอันตราย ไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายหรือด้านจิตใจ ความมั่นคง การปกป้องคุ้มครอง ความปลอดภัยในสุขภาพชีวิตและด้านการงาน (Holloway and Christopher, 2002 : 65) ดังนั้นผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์และประชาชน เพราะผลิตภัณฑ์ประกันชีวิต ถือเป็นเครื่องมือทางการเงินที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างความมั่นคงให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

นอกจากนี้ กลุ่ม Generation Y หรือ กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เกิดในช่วง ค.ศ.1981 - 1997 (พ.ศ. 2524 ถึง 2540) ถือเป็นกลุ่มคนที่สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีความคิดสร้างสรรค์รับมือกับความเปลี่ยนแปลงได้ดี ศุภรัตน์ ถนอมแก้ว และคณะ (2559 : 13) กล่าวว่า เป็นกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด เนื่องจากมีความรู้ทางการเงินตั้งแต่อายุน้อย โดยวิธีที่จะบริหารจัดการให้เงินออกเงย เพราะคนกลุ่มนี้ถือว่าใช้เงินเก่งกว่าคนเจนเนอร์ชันอื่น กล่าวคือ 19% ของ Gen Y ใช้เงินมากกว่า 75% ของรายได้ เพราะมีความต้องการความมั่งคั่งสุทธิมากกว่าคนอื่นๆ ในขณะที่กลุ่ม Gen X 15% และ Baby Boomers เพียง 12% ที่ใช้เงินในสัดส่วนเดียวกัน ด้วยความรู้ทางการเงินดังกล่าว ทำให้ธุรกิจบริการทางการเงินจึงควรปรับแต่งพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อดึงดูดผู้บริโภคกลุ่ม

Citation : Ruenraksa, K., Ruangrongluckana, N., Roiampaeng, N., Khoasakul, P. & Sammasut, T. (2024). The

Effect of Money Diaries' Influential Factors to the Perception of Financial Products Life Insurance for Generation Y Group. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 17-30;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

นี้ตามอุปนิสัยที่มั่นใจในการใช้เงินและลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้พร้อมกัน (กรุงเทพฯธุรกิจ , 2563)

และการตลาดโดยใช้ผู้มีอิทธิพล (Influencer Marketing) คือ เป็นการใช้ผู้มีอิทธิพลเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้กับผู้บริโภค และจะมีด้วยกัน 3 กลุ่ม คือ เซลบริตี้ เน็ตไอดอล และบล็อกเกอร์ ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีความสำคัญและหน้าที่ที่แตกต่างกันออกไป ทั้งในแวดวงนักการตลาด แวดวงมุมมองทางด้านวิชาการ และมุมมองของผู้บริโภค เพราะในส่วนของ การนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านช่องทางของบุคคลหรือองค์กรที่มีอิทธิพลสามารถ โน้มน้าวได้ทั้งด้านความคิดหรือพฤติกรรมผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) (Breves et al., 2019 : 440-454) และใช้เพื่อให้ผู้มีอิทธิพลในการโน้มน้าวความต้องการผลิตภัณฑ์ของกิจการได้ (Kotler, 2003 : 204)

จากข้างต้นที่กล่าวมานั้นผู้วิจัยมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาและค้นคว้าถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries เพื่อเป็นแนวทางในการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ในอนาคต เพื่อนำไปสู่การได้ฐานข้อมูลของ Generation Y ที่เพิ่มมากขึ้นและเพิ่มความได้เปรียบจากคู่แข่ง โดยเพิ่มการรับรู้จาก Influencer เพื่อก่อให้เกิดผลกำไรของบริษัทที่มากยิ่งขึ้นในที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ แรงจูงใจ ความน่าเชื่อถือ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของ Influencer ด้านการเงิน ได้แก่ แรงบันดาลใจและกลุ่มอ้างอิง ที่ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
การศึกษาค้นคว้างานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries มีการกำหนดขอบเขตประชากร คือ

Citation : กรรณก รื่นรักษา, ญัฐณิชา เรืองรองลักษณ์, รุชา ร้อยอำแพง, ปฐมพร เกาะสกุล และทัชชกร สัมมะสุด. (2567).

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries.

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 17-30; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

กลุ่มตัวอย่างของผู้บริโภค Generation Y ที่มีช่วงอายุระหว่าง 26-43 ปี โดยใช้สูตรของ คอแครน (Cochran,1977) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95 % และสำรองเพื่อการสูญเสียของแบบสอบถามไว้ 5% ดังนั้นขนาดตัวอย่างเท่ากับ 385 ราย และทำการสำรองเพื่อการสูญเสียของแบบสอบถามไว้ 15 ตัวอย่าง เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

คือ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ 2) ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ

ปัจจัยด้านอิทธิพลของ social media influencer ได้แก่ 1) ด้านแรงบันดาลใจ 2)

ด้านการอ้างอิง

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

3. ขอบเขตเนื้อหา

จากการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries ผู้วิจัยเลือกศึกษาปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือและปัจจัยด้านแรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิต โดยใช้การวัดผลแบบ Rating Scale

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามออนไลน์ผ่านทาง Google forms ที่มีคำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษาในงานวิจัย เนื่องจากเป็นการกระจายแบบสอบถามได้ทั่วถึง และเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย มีการใช้งานที่ไม่ซับซ้อน มีการประหยัดเวลาในการจัดเก็บข้อมูล โดยงานวิจัยนี้เป็นเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสำรวจ (Survey Research) ที่เป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Questionnaire ผ่านการส่งแบบสอบถามออนไลน์ โดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ Money Diaries

Citation : Ruenraksa, K., Ruangrongluckana, N., Roiampaeng, N., Khoasakul, P. & Sammasut, T. (2024). The

Effect of Money Diaries' Influential Factors to the Perception of Financial Products Life Insurance for Generation Y Group. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 17-30;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.16>

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ มีลักษณะคำถามแบบปลายปิด ซึ่งสามารถตอบได้คำตอบเดียวเท่านั้น

ส่วนที่ 3 : แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตวิทยา (ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ) ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

ส่วนที่ 4 : แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านอิทธิพลของ Influencer (ปัจจัยด้านแรงบันดาลใจ ปัจจัยด้านการอ้างอิง) ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

ส่วนที่ 5 : ปัจจัยด้านช่องทางการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงิน การประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

ส่วนที่ 6 : ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การวัดความเที่ยงตรง(Validity) ทางผู้วิจัยทำการนำเสนอแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นให้กับอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความ ถูกต้อง และความสอดคล้องตามเนื้อหาของแบบสอบถามที่ตรงกับเรื่องที่ศึกษา จำนวน 3 ท่าน พบว่า ข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องระหว่างรายการคำถามกับวัตถุประสงค์หรือค่า IOC ตั้งแต่ 0.7 ถึง 1.00

2. การวัดความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อหาความสอดคล้องของรายการคำถามในแต่ละตัวแปร จึงนำแบบสอบถามมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 30 ราย พบว่า ค่าครอนบาค แอลฟา (Cronbach alpha) มีค่า α เกิน 0.70 ทุกข้อคำถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์หรือข้อมูลทั่วไปซึ่งประกอบได้ด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับของรายได้ อาชีพ และแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries ของผู้ตอบแบบสอบถามผ่านวิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อประมวลผลและสรุป

Citation : กรกนก รื่นรักษา, ญัญญุณีชา เรืองรองลักษณ์, รุชา ร้อยอำแพง, ปฐมพร เกาะสกุล และทัชชกร สัมมะสุต. (2567).

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries.

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 17-30; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

จากแบบสอบถามสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) กระบวนการสถิติที่ใช้เพื่อพิจารณาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างประชากร

สามารถรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกล่าวถึงประชากรได้ โดยใช้ความน่าจะเป็น ซึ่งได้แก่ การประมาณค่า (Estimation) และการทดสอบสมมติฐาน (Testing of Hypotheses) และใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวกับตัวแปรตาม 1 ตัว

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries โดยผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวกและวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสำรวจ ผ่านการทำแบบสอบถามทาง Google Forms โดยใช้กลุ่มตัวอย่างของ Generation Y เป็นกลุ่มประชากรวัยทำงาน มีช่วงอายุระหว่าง 26 ถึง 43 ปี และเก็บรวบรวมแบบสอบถามในเดือนธันวาคม ปี พ.ศ.2566 ถึง เดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2567 จำนวน 400 ชุด

2. ผู้วิจัยทำการส่งต่อแบบสอบถามผ่านทางช่องสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น Instagram , Line , Facebook เป็นต้น การกระจายแบบสอบถามออนไลน์เป็นวิธีที่ง่ายต่อการกระจายแบบสอบถามไปให้กลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็วตามจำนวนที่ตั้งเป้าหมายไว้

3. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้ครบตามจำนวน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นำไปวิเคราะห์ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปแบบทางสถิติ SPSS (Statistical Package for Social Sciences for Windows)

ผลการวิจัย (Research Results)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.5 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 48.5 ช่วงอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 26-31 ปี คิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงมาคืออายุ 32-37 ปี ร้อยละ 19.8 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี ร้อยละ 79.8 รองลงมาคือ ีระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 13.5 สถานภาพส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมา คือ สมรส ร้อยละ 26.8 ระดับรายได้ ส่วนใหญ่อยู่ที่ต่ำกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมา คือ มีรายได้ 31,000

Citation : Ruenraksa, K., Ruangrongluckana, N., Roiampaeng, N., Khoasakul, P. & Sammasut, T. (2024). The

Effect of Money Diaries' Influential Factors to the Perception of Financial Products Life Insurance for Generation Y Group. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 17-30;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

ถึง 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.8 อาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 22.5 ลำดับถัดมา คือ แม่บ้าน /พ่อบ้าน ร้อยละ 19

ปัจจัยด้านจิตวิทยาในด้านแรงจูงใจ (Motivation) กลุ่มที่ตัวอย่างให้ความสำคัญมากก็คือ ต้องการซื้อประกันเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินและสะสมทรัพย์ ($\bar{X} = 4.433$, S.D.=0.746) ลำดับถัดมา คือ การทำประกันจะทำให้ได้รับผลประโยชน์สะดวกและรวดเร็วในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 4.148$, S.D.=0.810) และต้องการซื้อประกันเพราะผลตอบแทนสูงกว่าสถานะทางการเงิน ($\bar{X} = 4.128$, S.D.=0.801)

ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability) กลุ่มที่ตัวอย่างให้ความสำคัญมากก็คือ คิดว่าเพจ Money Diaries ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินการประกันให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.210$, S.D.=0.795) ลำดับถัดมา คือ รู้สึกเชื่อถือเพจ Money Diaries ที่มีภาพลักษณ์การแสดงผลออกที่ดี ($\bar{X} = 4.203$, S.D.=0.776) และ ชื่อเสียงของ Money Diaries สามารถสร้างความเชื่อมั่นได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.173$, S.D.=0.865)

ปัจจัยด้านอิทธิพลของ Influence ในด้านแรงบันดาลใจ (Inspiration Member) กลุ่มที่ตัวอย่างให้ความสำคัญมากก็คือ คิดว่าบุคคลที่มีชื่อเสียงมีส่วนช่วยให้รู้สึกว่าได้ประสบการณ์บางอย่างที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ($\bar{X} = 4.410$, S.D.=0.753) ลำดับถัดมา คือ คิดว่าการดูสื่อผ่านเพจ Money Diaries แล้วทำให้ท่านได้รับแรงบันดาลใจในการผลักดันตัวเองไปสู่เป้าหมาย ($\bar{X} = 4.370$, S.D.=0.695) และ คิดว่าหลังจากการดูสื่อผ่านเพจ Money Diaries แล้วได้รับแรงบันดาลใจในการวางแผนผลิตภัณฑ์ทางการเงินการประกัน ($\bar{X} = 4.313$, S.D.=0.813)

ปัจจัยด้านกลุ่มอ้างอิง (Referent Group) กลุ่มที่ตัวอย่างให้ความสำคัญมากก็คือ สามารถรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันได้จากบุคคลที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 4.365$, S.D.=0.673) ลำดับถัดมา คือ บุคคลที่มีชื่อเสียงได้มีการพูดถึงรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการทำประกันทำให้ท่านได้ตัดสินใจที่อยากจะเรียนรู้ตาม ($\bar{X} = 4.273$, S.D.=0.771) และ คิดว่าบุคคลที่มีชื่อเสียงสามารถแนะนำผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันได้เป็นอย่างดีและมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.220$, S.D.=0.934)

Citation : กรรณก รื่นรักษา, ญัฐธนิชา เรื่องรองลักษณ์, รุชา ร้อยอำแพง, ปฐมพร เกาะสกุล และทัชชกร สัมมะสุต. (2567).

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries.

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 17-30; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรต้นที่มีผลต่อตัวแปรตามคือ การรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของ
กลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

ตัวแปร	β	t	P-Value
ค่าคงที่	0.070	0.376	0.707
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ	0.367	5.798	0.000
ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ	0.531	10.184	0.000
ปัจจัยด้านแรงบันดาลใจ	-0.031	-0.514	0.608
ปัจจัยด้านการอ้างอิง	0.088	1.624	0.105

$r = 0.754$, $R^2 = 0.569$, Adjust $R^2 = 0.564$, $F = 130.118$, $P = .000$

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 อิทธิพลด้านจิตวิทยา (ด้านแรงจูงใจ , ด้านความน่าเชื่อถือ) ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries ตัวแปรต้นที่ใช้ในการพยากรณ์ คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจและปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ ใน ส่วนของค่าอำนาจพยากรณ์ (R^2) = 0.569 คิดเป็น 56.9% เมื่อกำหนดค่า P-Value ไม่เกิน 0.05 และพยากรณ์ตัวแปรต้นส่งผลตัวแปรตามโดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ($\beta = 0.367$, $P = 0.000$) และ ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ ($\beta = 0.531$, $P = 0.000$) มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 อิทธิพลของ Influence (ด้านแรงจูงใจ , ด้านการอ้างอิง) ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries ตัวแปรต้นที่ใช้ในการพยากรณ์ คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจและปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ ใน ส่วนของค่าอำนาจพยากรณ์ (R^2) = 0.569 คิดเป็น 56.9% เมื่อกำหนดค่า P-Value ไม่เกิน 0.05 และพยากรณ์ตัวแปรต้นส่งผลตัวแปรตามโดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) พบว่าปัจจัยด้าน

Citation : Ruenraksa, K., Ruangrongluckana, N., Roiampaeng, N., Khoasakul, P. & Sammasut, T. (2024). The

Effect of Money Diaries' Influential Factors to the Perception of Financial Products Life Insurance for Generation Y Group. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 17-30;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

แรงบันดาลใจ ($\beta = -0.031$, $P = -0.514$) และปัจจัยด้านการอ้างอิง ($\beta = 0.088$, $P = 1.624$) ไม่สามารถพยากรณ์ได้หรือไม่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษาพบว่าอิทธิพลด้านจิตวิทยาส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries มากที่สุดก็คือ ซึ่งได้แก่ แรงจูงใจ พบว่าคำถามที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดสามอันดับแรกคือ ฉันต้องการซื้อประกันเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินและสะสมทรัพย์ 4.433 (มากที่สุด) และ ความน่าเชื่อถือ ถูพบว่าคำถามที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ท่านคิดว่าเพจ Money Diaries ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินการประกันให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ 4.210 (มากที่สุด) โดยจากการกล่าวมาข้างต้น สิ่งเหล่านี้สามารถสร้างการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันได้ นอกจากนี้ความน่าเชื่อถือ ยังมาจากการให้ความรู้ในตัวผลิตภัณฑ์ทางการเงินการประกัน ในทิศทางที่ดี ซึ่งนำมาซึ่งการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y และอีกปัจจัยหนึ่งที่มาสนับสนุน สมมติฐานเนื่องจากกลุ่ม Generation Y มีมาตรฐานสูง เป็นกลุ่มคนที่ช่างเลือก และเป็นกลุ่มคนที่ชื่นชอบการเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจ (SCB Economic Intelligence Center, 2014) เป็นกลุ่มคนที่สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีความคิดสร้างสรรค์ เชื่อมมั่นในตนเองสูง รับมือกับความเปลี่ยนแปลงได้ดี (ศุภรัตน์ ถนอมแก้ว, เกษราภรณ์ สุดดาพงศ์ และยุวดี ดีเป็น, 2559) และกลุ่มคนเหล่านี้ยังถือว่าเป็นกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด เนื่องจากมีความรู้ทางการเงินตั้งแต่อายุน้อย โดยรู้วิธีที่จะบริหารจัดการให้เงินงอกเงย

จากแนวคิดและทฤษฎี แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำหรือตื่นรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่างซึ่งจะเห็นได้พฤติกรรมที่เกิดจากการจงใจเป็นพฤติกรรมที่มีใจเป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา และแรงจูงใจเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ (Lovell, 1980 : 109) และการจงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมกระทำกิจกรรมของบุคคลโดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (Domjan, 1996 : 199)

Citation : กรรณก รื่นรักษา, ญัฐธนิชา เรืองรองลักษณ์, รุชา ร้อยอำแพง, ปฐมพร เกาะสกุล และทัชชกร สัมมะสุด. (2567).

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries.

วารสารราชภัฏสุรินทรวิชาการ. 2(3) : 17-30; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

และ พิบูล ที่ปะปาล (2545: 156-159) สาเหตุการเกิดแรงจูงใจมีหลายกรณี ได้แก่ แรงจูงใจที่เกิดจากตัวผลิตภัณฑ์ แรงจูงใจที่เกิดจากเหตุผล แรงจูงใจที่เกิด

จากการศึกษา พบว่าอิทธิพลของ Influence ไม่ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries ซึ่งได้แก่ แรงบันดาลใจและกลุ่มอ้างอิง เนื่องจากแรงบันดาลใจกลุ่มอ้างอิงนั้น เกิดจากการมีพลังอำนาจในตนเอง ที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งแต่ละคนนั้นมีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตและประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อมสังคมที่แตกต่างกัน และมีเป้าหมายในชีวิตที่แตกต่างกัน ดังนั้น แรงบันดาลใจและ กลุ่มอ้างอิง จึงไม่ ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ วิจารณ์ (2552) ดังนั้นอิทธิพลของ Influence ไม่ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้นักการตลาดตลอดจนผู้ประกอบการต่างๆสามารถนำผลการวิจัยนี้มาเป็นข้อมูลในการประกอบการวางแผนทางกลยุทธ์ในการทำธุรกิจได้เพื่อที่จะสื่อสาร และใช้ปัจจัยทางจิตวิทยาและอิทธิพลของ Influencer ทางการเงิน ที่สร้างแรงบันดาลใจในการวางแผนผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการประยุกต์ใช้โดยใช้ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูง ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries จากข้อคำถามที่ผู้ทำแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด ดังนั้นผู้ที่ประกอบธุรกิจควรให้ความสำคัญในการ สร้างแรงจูงใจ และความน่าเชื่อถือ เพื่อให้สามารถสื่อสารกับผู้บริโภคให้ได้มากที่สุด และสะดวกต่อการรับรู้ของผู้บริโภค

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาตัวแปรอิสระ ปัจจัยทางจิตวิทยา และอิทธิพลของ Influencer ทางการเงิน ที่สร้างแรงบันดาลใจในการวางแผนผลิตภัณฑ์ทางการเงินและ

Citation : Ruenraksa, K., Ruangrongluckana, N., Roiampaeng, N., Khoasakul, P. & Sammasut, T. (2024). The

Effect of Money Diaries' Influential Factors to the Perception of Financial Products Life Insurance for Generation Y Group. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 17-30;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

การประกันของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries ดังนั้น ผู้วิจัยท่านต่อไปควรทำการศึกษาตัวแปรอิสระด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ศึกษาว่า มีปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันของกลุ่ม Generation Y และกลุ่มช่วง Generation Z เพราะเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่กำลังเข้าสู่วัยทำงาน มีการเข้าถึงเทคโนโลยีและสื่อมากกว่า เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่อการทำการตลาดของผู้ประกอบการผ่านการใช้อิทธิพลของ Influencer ทางการเงินในการสร้างการรับรู้และแรงบันดาลใจในการวางแผนผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกัน

2.2 จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำกัดขอบเขตการศึกษา กลุ่ม Generation Y เท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต่างออกไป ผู้วิจัยท่านต่อไปควรทำศึกษาในกลุ่ม Generation ที่ต่างออกไปจากงานวิจัยครั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้ใช้กำหนดรูปแบบการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และมีการเก็บแบบสอบถามโดยใช้วิธี Convenience Sampling ที่อาจทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่น่าเชื่อถือมากนัก ดังนั้น จึงแนะนำให้ผู้วิจัยท่านต่อไปเลือกการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่แม่นยำและครบถ้วนมากกว่า

เอกสารอ้างอิง (References)

- กร รุ ง เท พ ธิ ร กิ จ (2 5 6 3) . ค ว า ม ส ุ ข ก ี่ มี ร า ค า !
วิจัยพบ“เจนY”ใช้เงิน”ซื้อความสุข“ราคาแพงกว่าคนวัยอื่น. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<https://www.bangkokbiznews.com/lifestyle/1100334>. สืบค้น 15 มกราคม 2566.
- จ ริ ย า แก้วหนองสังข์. (2564). อิทธิพลของบุคคลผู้มีชื่อเสียง (Influencer) ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อน้ำหอม ของผู้บริโภควัยทำงาน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ฉ ล อ ง ส รී พิ ม ล ส ม พ ง ศ์. (2548). การวางแผนและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชู เกียรติ ประมุขผล. (2538). หลักการประกันชีวิตภาคทฤษฎี. ในชูเกียรติ ประมุขผล (ผู้บรรยายวิชาประกันภัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). หลักการประกันชีวิตภาคทฤษฎี. สำนักงานหอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Citation : กรกนก รื่นรักษา, ญัญญุณิชา เรื่องรองลักษณ์, รุชา ร้อยอำแพง, ปฐมพร เกาะสกุล และทัชชกร สัมมะสุต. (2567).

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries.

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 17-30; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

- พรรณพร บุญทศ, อติศักดิ์ สิงห์สีโว และสมบัติ อัมระภา. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องระบบนิเวศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคการสร้างแรงบันดาลใจ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 9(4) : 107-125.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). *กลยุทธ์การตลาด การบริหารการตลาด และกรณีตัวอย่าง*. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2549). *การวิจัยการตลาด*. กรุงเทพฯ : บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- ศุภรัตน์ ถนอมแก้ว, เกษราภรณ์ สุดตาพงศ์ และยุวดี ลิเบ็น. (2559). กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในแต่ละช่วงวัยของพนักงานในองค์การ. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*. 14(1) : 3-4.
- ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน. (2562). *การลงทุน*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.1213.or.th/th/others/investments/Pages/investments.aspx>. สืบค้น 15 มกราคม 2566.
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.). (2567). *การประกันชีวิต*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : www.oic.or.th/th/consumer. สืบค้น 20 มกราคม 2566.
- พิบูล ทิปะपाल. (2545). *หลักการตลาดยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค.
- Breves, P., Liebers, N., Abt, M., & Kunze, A. (2019). The perceived fit between Instagram influencers and the endorsed brand: How influencer-brand fit affects source credibility and persuasive effectiveness. *Journal of Advertising Research*. 59(4) : 440-454.
- Holloway, J. Christopher. (2002). *The Business of Tourism*. Harlow: Pearson Education Limited.
- Kotler, Philip. (2003). *Marketing Management*. 11th ed. New Jersey. Prentice-Hall.
- Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row.

Citation : Ruenraksa, K., Ruangrongluckana, N., Roiampaeng, N., Khoasakul, P. & Sammasut, T. (2024). The

Effect of Money Diaries' Influential Factors to the Perception of Financial Products Life Insurance for Generation Y Group. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 17-30;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.16>

Domjan, M. (1996). *The Principles of Learning and Behavior* Belmont. California: Thomson Wadsworth.

Lovell, R. B. (1980). **Adult Learning**. New York : Halsted Press Wiley&Son.

Citation : กรรณก รีนรักษา, ัญญุณินา เรื่องรองลักขณา, รุชา ร้อยอำแพง, ปฐุมพร เกาะสกุล และทัชชกร สัมมะสุด. (2567).

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการประกันชีวิตของกลุ่ม Generation Y ของ Money Diaries.

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 17-30; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.16>

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ

Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSCS Model with Bar Model Technique and Traditional Learning

มลธิกันตร์ แข็งแรง^{1*} ปวีณา ขันธศิลา² และประภาพร นองหารพิทักษ์³
Monthikan Kheangrang^{1*}, Paweena Khansila² and Prapaporn Nongharrpituk³

Received : January 25, 2024; Revised : February 21, 2024; Accepted : February 21, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

จากสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนพบว่านักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์โจทย์ปัญหาได้ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจว่าควรเริ่มต้นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างไร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการเรียนรู้แบบปกติ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอน

¹⁻³คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and Education Innovation, Kalasin University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : monthikan.kh@ksu.ac.th

Citation : Kheangrang, M., Khansila, P. & Nongharrpituk, P. (2024). Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSCS Model with Bar Model Technique and Traditional Learning. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 31-46; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.17>

SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสี่แยก สมเด็จ จำนวน 70 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จำนวนกลุ่มละ 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลและแผนการจัดการเรียนแบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบวัดความพึงพอใจ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังได้รับการเรียนแบบปกติ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลสูงกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก($\bar{x}=4.24$, S.D.=0.85)

คำสำคัญ (Keywords) : การแก้โจทย์ปัญหารูปแบบการสอน SSCS, บาร์โมเดล, แบบปกติ

Abstract

From the classroom teaching conditions, it was found that students were unable to analyze problem questions and lacked knowledge and understanding of how to begin the problem-solving process. The purposes of this research were to: 1) compare learning achievement before and after studying of Grade 3 students using SSCS model with bar model technique, 2) compare learning achievement before and after learning management of Grade 3 students using traditional learning, 3) compare learning achievement of students after learning management using SSCS model with bar model technique and traditional learning, and 4) study satisfaction with learning using SSCS model with bar model technique. The samples were 70 Grade 3 students at Ban Si Yaek Somdet School, obtained from cluster random sampling. Divided into a control group and an experimental group, each group has 35 people. Tools used

Citation : มลธิกานต์ แข็งแรง, ปวีณา ชันธิศิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 31-46;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

in the research include 1) lesson plans using SSCS model with bar model technique and traditional learning, an achievement test, and a questionnaire. Statistics for data analysis include mean, standard deviation, percentage, and t-test. The results of the research found that: 1) learning achievement after learning was higher than before learning using SSCS model with bar model technique, 2) learning achievement after learning was higher than before learning after receiving learning using traditional learning, 3) the learning achievement of students after learning using SSCS model with bar model technique is higher than learning in traditional learning, statistically significant at the.05 level, and 4) satisfaction of students towards using SSCS model with bar model technique is the highest level. (\bar{X} =4.24, S.D.=0.85)

Keywords : SSCS Teaching Model Problem Solving, Bar Model, Normal Model

บทนำ (Introduction)

คณิตศาสตร์เป็นวิชาพื้นฐานของการคิดแก้ปัญหาและการให้เหตุผล อีกทั้งยังช่วยฝึกทักษะกระบวนการประยุกต์ความรู้มาแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ทำให้เกิดกระบวนการคิด อย่างได้สัดส่วนสมดุลการสอนคิดจึงนับเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการพัฒนา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) อย่างไรก็ตามพบว่าการสอนคณิตศาสตร์ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาได้ ไม่ชอบทำแบบฝึกหัดด้วยตัวของเขาเอง สาเหตุที่นักเรียนแก้โจทย์คณิตศาสตร์ไม่สำเร็จ เป็นเพราะการหาคำตอบผิดอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนไม่ชอบหาคำตอบ เมื่อมีปัญหาในการแก้โจทย์ปัญหาจะส่งผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หาร ของนักเรียน ตรงกับการรายงานของกลุ่มงานวัดผลและประเมินผลการศึกษา โรงเรียนบ้านสี่แยกสมเด็จ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์และสามารถแก้ปัญหาได้ SSCS Model เป็นหนึ่งในรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความสามารถในการแก้ปัญหา ประกอบด้วยขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่หนึ่ง การค้นคว้าข้อมูล (Search) ที่เน้น

Citation : Kheangrang, M., Khansila, P. & Nongharrpituk, P. (2024). Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSCS Model with Bar Model Technique and Traditional Learning. *Journal of Academic Surindra*

การสืบค้นข้อมูล ขั้นที่สอง การแก้ปัญหา (Solve) ที่เน้นการวางแผน ขั้นที่สาม การสร้าง (Create) ที่เน้นการจัดทำคำสอนให้อยู่ในรูปเข้าใจง่ายเพื่อสื่อสาร และ ขั้นที่สี่ การแบ่งปัน (Share) ที่เน้นการแลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับข้อมูล อีกหนึ่งเทคนิคที่ทำให้นักเรียนมองเห็นภาพ คือ บาร์โมเดล ที่เน้นให้นักเรียนได้เห็นหรือสัมผัสกับวัตถุหรือสื่อของจริง เป็นขั้นตอนในการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (ทักษิณ เวียงยา, 2553) และ (สุรัชน์ อินทสังข์, 2558).กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บาร์โมเดล ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ได้ ผิดกระบวนการทางคณิตศาสตร์อย่างหลากหลายและเป็นระบบ อีกทั้งเทคนิคบาร์โมเดล (Bar Model) เป็นเทคนิคที่ช่วยในการแก้โจทย์ปัญหาที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในหลายประเทศเช่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศเวียดนาม ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น สามารถใช้อธิบายสถานการณ์หรือแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ ในโจทย์ปัญหาที่กำหนดให้ เพื่อนำไปสู่การหาคำตอบของโจทย์ปัญหานั้น ๆ เน้นให้นักเรียนเกิดการวางแผน การแก้ปัญหาด้วยการแปลงโจทย์ให้เป็นรูป ในลักษณะที่เป็นบล็อกหรือบาร์ เพื่อเป็นการให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ข้อความจากโจทย์ปัญหามาเชื่อมโยง แล้ววาดภาพออกมาเป็นรูปบาร์โมเดลซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจง่ายและเกิดความคิดสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้เพื่อให้นักเรียนสามารถทำโจทย์ปัญหาได้อย่างง่ายและถูกต้อง (กรรทอง ไคริริ, 2554) และยังสามารถคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ที่กล่าวไว้ว่าเด็กอายุ 7-11 ปีสามารถที่จะเข้าใจเหตุผลรู้จากการแก้ปัญหาสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมได้

สรุปประเด็นปัญหาการวิจัยได้ว่า 1. นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์โจทย์ปัญหาได้ 2. นักเรียนไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นกระบวนการอย่างไร หรือใช้วิธีการใดในการหาคำตอบ 3. นักเรียนขาดทักษะในการมองโจทย์ปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ในรูปแบบแผนภาพ

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสี่แยกสมเด็จ อำเภอสเมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลโดยการช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากน้อยเพียงใด และสามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเปิดโอกาสในเรื่องอื่น ๆ

Citation : มลธิกานต์ แข็งแรง, ปวีณา ชันธิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 31-46;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการเรียนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการแบบการ ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองที่ประยุกต์จากแบบ Randomized Control-Group Posttest Design โดยออกแบบแผนการดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มมีกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม และกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม โดยมีแบบแผนการทดลองดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	รูปแบบการจัดการเรียนรู้	ทดสอบหลังเรียน
(R) C	T_1	-	T_2
(R) E	T_1	X	T_2

โดย C,E แทน กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบ SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล

T_1, T_2 แทน การทดสอบความรู้พื้นฐานและทดสอบหลังเรียน

Citation : Kheangrang, M., Khansila, P. & Nongharrpituk, P. (2024). Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSCS Model with Bar Model Technique and Traditional Learning. *Journal of Academic Surindra*

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มต่าง ๆ อย่างสุ่ม

2. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสี่แยกสมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน โดยทำการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยขอยกตัวอย่างแผน เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาการบวก ดังภาพที่ 2

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบวิธีปกติ จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง

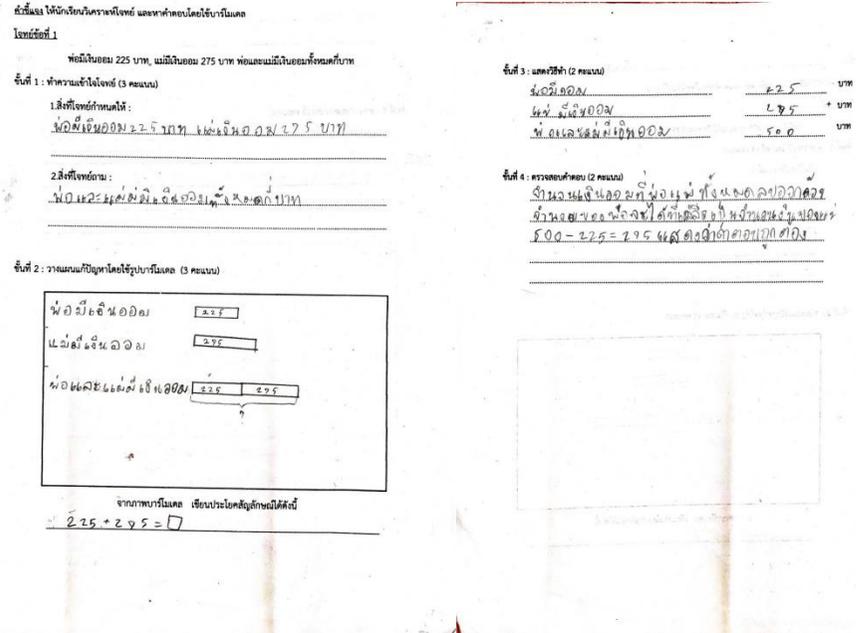
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.30-0.80 มีค่าอำนาจจำแนก 0.26-0.86 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นประมาณ 0.89

Citation : มลธิกานต์ แข็งแรง, ปวีณา ชันธิศิลา และประภาพร นองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 31-46;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

ภาพที่ 2 ตัวอย่างแผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาการบวก

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอน SSSC ร่วมกับบาร์โมเดล ทั้งหมด 3 ด้าน จำนวน 20 ข้อ หลังจากให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องแล้ว พบว่า มีค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องอยู่ที่ 0.67-1.00 และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของ α -Cronbach ได้ค่าเท่ากับ 0.85

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ดำเนินการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 2 ห้องเรียน จาก 6 ห้องเรียน แล้วสุ่มกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน
2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักเรียนกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ จำนวน 20 ข้อ โดยให้เวลาในการทำแบบทดสอบ 90 นาที
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดเตรียมไว้ โดยนักเรียนกลุ่มทดลองใช้จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSSC ร่วมกับบาร์โมเดล โดยกลุ่มควบคุมจัดการเรียนแบบวิธีปกติ

Citation : Kheangrang, M., Khansila, P. & Nongharpituk, P. (2024). Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSSC Model with Bar Model Technique and Traditional Learning. *Journal of Academic Surindra*

Rajabhat. 2(3) : 31-46; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

4. หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดที่กำหนดไว้ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน

5. ทำการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณหารระคน และตรวจแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้จากการจัดการเรียนทั้งสองแบบ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้างและวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

1.2 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้วิธีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นทั้งหมดตามที่กำหนดไว้ดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบค่าที่ t- test for Dependent Samples, t- test for Independent Samples

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุมและกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลการวิจัยได้ทั้งหมด 4 ตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล ดังตารางที่ 2

Citation : มลธิกานต์ แข็งแรง, ปวีณา ชันธิศิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 31-46;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	35	20	8.60	2.58	17.13
หลังเรียน	35	20	14.86	1.45	

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังเรียนที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียน ($\bar{X}=14.86$, S.D.=1.45) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}=8.60$, S.D.=2.58) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบค่า t คำนวณเท่ากับ 17.13

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนแบบปกติ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน

ทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	35	20	6.62	2.41	15.81
หลังเรียน	35	20	11.40	1.61	

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของการจัดการเรียนแบบปกติ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์หลังเรียน ($\bar{X}=11.40$, S.D.=1.61) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}=6.62$, S.D.=2.41) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบค่า t คำนวณเท่ากับ 15.81

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลและการเรียนแบบปกติ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

ทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
รูปแบบการเรียนแบบปกติ	35	20	11.40	1.61	9.58
รูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล	35	20	14.86	1.45	

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่จัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์หลังเรียน ($\bar{X}=14.86$, S.D.=1.45) สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนแบบปกติ ($\bar{X}=11.40$, S.D.=1.61) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้

ความพึงพอใจ	\bar{X}	(S.D.)	ระดับความพึงพอใจ
ด้านความรู้ความสามารถ	4.25	0.84	มาก
ด้านการใช้สื่อการสอน	4.28	0.82	มาก
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน	4.19	0.89	มาก
รวม	4.24	0.85	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.85.) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อันดับแรก คือ นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก คือ ด้านการใช้สื่อการสอนมีความพึงพอใจในระดับมาก($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.82) รองลงมาด้านความรู้ความสามารถมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.84) และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, S.D.=0.85) ตามลำดับ

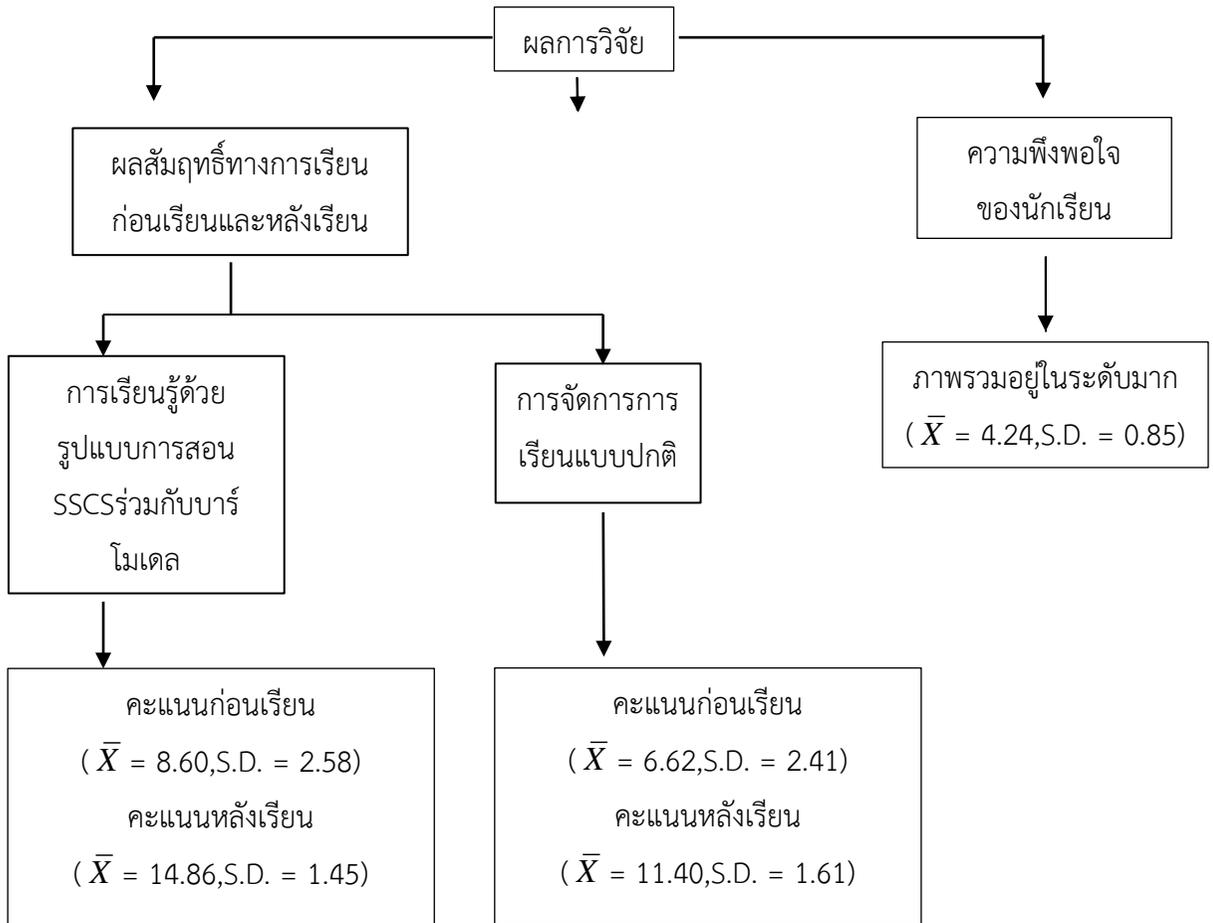
Citation : มลธิกานต์ แข็งแรง, ปวีณา ชันธิศลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 31-46;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

สรุปสังเคราะห์ผลการวิจัยโดยภาพรวมเป็น Diagram ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แผนภาพสรุปสังเคราะห์ผลการวิจัยโดยภาพรวม

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหา โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปราย ผลการวิจัยเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

Citation : Kheangrang, M., Khansila, P. & Nongharrpituk, P. (2024). Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSCS Model with Bar Model Technique and Traditional Learning. *Journal of Academic Surindra*

นัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้เพราะรูปแบบการจัดการเรียนรู้เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้และกระบวนการคิดที่แตกต่างกันช่วยให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองผ่านการทำโจทย์คณิตศาสตร์สามารถวิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างเต็มความสามารถมีการสนับสนุนและช่วยเหลือจากผู้สอนตลอดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาวิธีการดำเนินการกับข้อมูลจากโจทย์ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยให้นักเรียนเห็นถึงข้อผิดพลาดเมื่อทำการแก้ปัญหาผิดพลาดด้วย (Pizzini & Abell, 1989) . ทั้งนี้เพราะ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีกระบวนการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาเป็นขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นวิเคราะห์ปัญหาระบุได้ว่าอะไรคือสิ่งที่โจทย์ถาม 2. ขั้นวางแผนแก้โจทย์ปัญหาวาดบาร์โมเดลและนำตัวแปรที่กำหนดไว้เขียนเป็นสมการจากโจทย์ปัญหา 3. ขั้นดำเนินการแก้ปัญหาเขียนแสดงการแก้ปัญหาตามลำดับขั้นตอนทางกระบวนการคณิตศาสตร์จนได้ค่าของตัวแปรที่ถูกต้อง 4. ขั้นตรวจสอบนำค่าของตัวแปรที่ได้แทนค่าในสมการแล้วทำให้ผลลัพธ์เท่ากันทั้งสองข้างของสมการ โดยใช้รูปแบบบาร์โมเดลมาช่วยในขั้นตอนการวางแผนแก้ปัญหาและขั้นตอนดำเนินการตามแผนพบว่า นักเรียนเกิดความเข้าใจในกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้มากขึ้น เมื่อพิจารณาจากคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปิยะธิดา พัฒนาสำราญ & ชานนท์ จันทรา, 2564) . ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหา โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติพบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนชัดเจนและครอบคลุมตามมาตรฐานและตัวชี้วัด โดยมีขั้นตอนการทบทวนความรู้พื้นฐานเป็นเริ่มต้น จากนั้นผู้สอนจะนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยใช้การ อธิบายและบรรยายวิธีการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์พร้อมทั้งยกตัวอย่างโจทย์ที่เหมาะสมเพื่อให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง จากนั้นนักเรียนจะทำแบบฝึกหัดจากหนังสือเรียนหรือใบงานเป็นรายบุคคลเพื่อให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้และฝึกการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ประสิทธิ์ พลศรีพิมพ์, 2542) ได้กล่าวว่าการฝึกฝน (Drill Theory) เป็น

Citation : มลิกานต์ แข็งแรง, ปวีณา ชันธิลา และประภาพร นองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 31-46;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

ทฤษฎีที่เน้นเรื่องการฝึกฝนให้ทำแบบฝึกหัดมากๆจนกว่าเด็กจะชินกับวิธีการนั้นๆเพราะทฤษฎีนี้เชื่อว่าเด็กจะเรียนคณิตศาสตร์ได้ดีโดยการฝึกทำสิ่งนั้นซ้ำ ๆ และ (กัญญาภรณ์ สีนินทิน, 2556). พบว่าทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้เป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติเป็นการสอนที่มีลำดับขั้นตอนผ่านการอธิบายและการบรรยายเนื้อหาต่างๆ ทำให้นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนได้

3. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหา โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลและการเรียนแบบปกติ พบว่า หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลสูงกว่าหลังเรียนด้วยการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้เพราะการสอนด้วยวิธีนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมมากที่สุดทำให้กิจกรรมเหล่านั้นมีประสิทธิภาพกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ได้อย่างหลากหลายมากขึ้นเป็นอย่างดี (อภิสิทธิ์พร มานิม, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ประสิทธิ์ พลศรีพิมพ์, 2542) ได้กล่าวว่าทฤษฎีแห่งการฝึกฝน (Drill Theory) เป็นทฤษฎีที่เน้นเรื่องการฝึกฝนให้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ จนกว่าเด็กจะชินกับวิธีการนั้นๆเพราะทฤษฎีนี้เชื่อว่าเด็กจะเรียนคณิตศาสตร์ได้ดีโดยการฝึกทำสิ่งนั้นซ้ำ ๆ สอดคล้องกับ (ธัญพัฒน์ พันธุ์พำนัก & นางลักขณ์ วิริยะพงษ์, 2562) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ SSCS เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียนพบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ เหตุที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SSCS ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปพร้อมกัน และทำให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ ในโจทย์ปัญหาทำให้สามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้

4. ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลในภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมากโดย ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.85) ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนในการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดย

Citation : Kheangrang, M., Khansila, P. & Nongharrpituk, P. (2024). Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSCS Model with Bar Model Technique and Traditional Learning. *Journal of Academic Surindra*

การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดล ได้ให้ความหมายของคำว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถส่งผลให้การทำกิจกรรมหรืองานนั้นๆ ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการได้จากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าวสรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่แสดงออกมาทางพฤติกรรมหรือความพึงพอใจที่ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรืองานนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (ศุภลักษณ์ ภูสุวรรณ, 2561) ที่ได้ศึกษาผลพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวโดยใช้เทคนิคบาร์โมเดล พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ ทุกด้านอยู่ในระดับมากและ (ศิริลักษณ์ ไซสงคราม, 2562)

การพัฒนาความสามารถการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับบาร์โมเดล (Bar Model) พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยครูผู้สอนควรวางแผนการสอนเป็นขั้นตอนอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงการเลือกใช้ตัวอย่างข้อสอบทางคณิตศาสตร์ที่หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน

1.2 จากวิจัยนักเรียนอาจมีความสับสนเกี่ยวกับบาร์โมเดลเนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการอธิบายความสัมพันธ์ของโจทย์ปัญหาโดยการเขียนข้อความผู้สอนควรเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนโดยการให้นักเรียนฝึกวาดบาร์โมเดลเพื่อแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และเกิดความคุ้นเคย

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากวิจัยนักเรียนอาจมีความสับสนเกี่ยวกับบาร์โมเดลเนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการอธิบายความสัมพันธ์ของโจทย์ปัญหาโดยการเขียนข้อความผู้สอนควรเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนโดยการให้นักเรียนฝึกวาดบาร์โมเดลเพื่อแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และเกิดความคุ้นเคย

2.2 นำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลช่วยในการเพิ่มพูนทักษะและความสามารถทางกระบวนการอื่น ๆ เช่น ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์

Citation : มลธิกานต์ แข็งแรง, ปวีณา ชันธิศลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 31-46;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรองทอง ไครีรี. (2554). แบบฝึกหัดการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้รูปบาร์โมเดล (Bar Model) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ : ธุรกิจเป็นทีม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่ม (ฉบับที่ 2). กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว.
- กัญญาภรณ์ สีนินทิน. (2556). การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ในหัวข้อการประยุกต์ใช้ โดยการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค KWDL สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ทักษิณ เวียงยา. (2553). รายงานการใช้นวัตกรรม ฝึกทักษะคณิตศาสตร์เรื่องการบวกและการลบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.pre1.obec.go.th/pre1/Project/abstrack_taksin.pdf. สืบค้น 20 ธันวาคม 2566.
- ฉันทพัฒน์ พันธุ์พำนัก และนางลักษณ์ วิริยะพงษ์. (2562). การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลอง SSCS เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในรายวิชา ความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *Humanities, Social Sciences and Art*. 12(4) : 338-354.
- ประสิทธิ์ พลศรีพิมพ์. (2542). *คณิตศาสตร์สำหรับครูประถม*. มหาสารคาม : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปิยะธิดา พัฒนาสำราญ และชานนท์ จันทรา. (2564). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ sscs ร่วมกับการใช้ตัวแทนที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 36(1) : 96-107.

Citation : Kheangrang, M., Khansila, P. & Nongharrpituk, P. (2024). Development of Learning Achievement in Solving Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Grade 3 Students Using SSCS Model with Bar Model Technique and Traditional Learning. *Journal of Academic Surindra*

ศิริลักษณ์ ไชสงคราม. (2562). การพัฒนาความสามารถการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับบาร์โมเดล (Bar Model). วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศุภลักษณ์ ภูสุวรรณ์. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องสมการเชิงเส้นกับการแก้ปัญหาคู่ตัวแปรเดียวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธาราม โดยใช้เทคนิคบาร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรัชน์ อินทสังข์. (2558). การสอนแก้ปัญหาคู่ตัวแปรโดยใช้ Bar Modal. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.).

อภิสิทธิ์พร มานีม. (2557). การใช้รูปแบบ SSCS เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่องสมการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 . วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Shepardson Pizzini & S Abell. (1989). A Rationale for and the Development of a Problem Solving Model of Instruction in Science Education. *Science Education*. 73(5) : 523-534.

Citation : มลธิกานต์ แข็งแรง, ปวีณา ชันธุ์ศิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน SSCS ร่วมกับบาร์โมเดลกับการเรียนแบบปกติ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 31-46;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.17>

การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนา
ชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์
Study of Monks and the Process of Creating identity Power of
faith and Community Development The Case of Luang Pu
Hong Phrom Panyo Surin Province

ยโสธารา ศิริภาพระภากร^{1*} สุริยา คลังฤทธิ์² พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร³
เกริกวุฒิ กันเที่ยง⁴ และน้ำฝน จันทน์นวล⁵
Yasothara Siriphaprapagon^{1*}, Suriya Klangrit²,
Phrakru Sangkharakkhun Supajaro³, Kroekwut Kanthiang⁴
and Namfon Channaul⁵

Received : January 11, 2024; Revised : May 25, 2024; Accepted : June 29, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) อัตประวัติของหลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญที่มีต่อการพัฒนาชุมชนในเขตตำบลทุ่งมน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ (2) กระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลัง

¹นักวิชาการอิสระ/รองผู้อำนวยการสำนักงานสำนักปฏิบัติธรรมวัดป่าโยธาประสิทธิ์ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์; Independent Academic/Deputy Director of the Dhamma Practice Office, Wat Pa Yotha Prasit, Nok Mueang Subdistrict, Mueang Surin District Surin Province, Thailand.

²นักวิชาการอิสระ บ้านศุขลาสამัคคี ตำบลบ้านชบ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์; Independent Academic/ Ban Sala Samakkhi, Ban Chob Subdistrict, Sangkha District, Surin Province, Thailand.

³นักวิชาการอิสระ; Independent Academic, Thailand.

⁴⁻⁵มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย; Rajamangala University of Technology Srivijaya, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : yasotharar.s@gmail.com

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

ศรัทธากับการพัฒนาชุมชน หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ อำเภอบราสาท จังหวัดสุรินทร์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ กลุ่มผู้รู้ กลุ่มผู้ปฏิบัติ กลุ่มทั่วไป จำนวน 25 คน คัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ การสำรวจ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การเก็บรวบรวมข้อมูล ภาคสนาม ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่สร้างขึ้นได้แก่ แบบสำรวจเบื้องต้น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบสนทนากลุ่ม เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ พรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ เดิมนามว่า สุวรรณหงษ์ ท่านเป็นพระสงฆ์ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ และเป็นพระสงฆ์ที่มีผู้คนนับถือมากทั้งในและต่างประเทศ มีผู้คนเดินทางเข้ามากราบสักการะในแต่ละวันอย่างมากมาและได้บูชาสัญลักษณ์ของท่านเพื่อนำติดตัวไปด้วยท่านเป็นพระสงฆ์ที่มีผู้คนให้ความเคารพนับถือมากมายแม้ในปัจจุบันท่านได้มรณะภาพไปแล้ว แต่พุทธบริษัทก็ยังรักษาร่างสังขารเอาไว้เพื่อกราบไหว้บูชาภายในวิหารและมีผู้คนเดินทางเข้ามากราบสักการบูชา

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน พบว่า (1) ด้านพิธีกรรม มีการสร้างวัตถุมงคล มีการประกอบพิธีกรรมด้านต่างๆ เพื่อสงเคราะห์ (2) ด้านการพัฒนาชุมชน พบว่าท่านได้สร้างถนน -สะพาน ขุดสระน้ำในบริเวณชุมชน สร้างฝาย/เขื่อนกั้นน้ำ ทำให้ชาวบ้านมีที่ทำกินอุดมสมบูรณ์ มีการจำหน่ายผลผลิตจากชุมชน และมีหลักประกันจากการมีรายได้ สามารถเข้าแหล่งอาหารเลี้ยงชีพ ด้านการสงเคราะห์ชุมชน ได้ให้ทุนการศึกษาสำหรับพระสงฆ์ ผู้สนใจการศึกษา ผู้มีฐานะยากจน ผู้ด้อยโอกาส สร้างศูนย์อบรมสำหรับเด็กก่อนเกณฑ์ สร้างอาคารที่พักสำหรับผู้ป่วยซื้อเครื่องมือทางการแพทย์ บริจาคที่ดิน เงินให้กับสถานพยาบาลและชุมชน (3) ด้านการเผยแผ่ธรรมะ พบว่ามีการเทศนาอบรม สั่งสอนด้วยการสอดแทรกข้อคิด คติธรรม ปฏิบัติตัวให้เห็น (4) ด้านการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี พบว่า ได้มีส่วนช่วยในการ สืบสานประเพณีวัฒนธรรมที่มีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่ให้ขาด ชุมชนเข้าร่วมประเพณีกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือได้ว่าท่านได้สืบสานวัฒนธรรมประเพณีให้อยู่กับชุมชน เป็นต้น

คำสำคัญ (Keywords) : พระสงฆ์, อัตลักษณ์พลังศรัทธา, หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ

Citation : ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุรียา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเที่ยง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

Abstract

The purpose of this research is to study (1) Autobiography of Luang Pu Hong Phrom Panyo towards community development in Thung Mon Subdistrict, Prasat District, Surin Province (2) the process of creating an identity of faith power and community development of Luang Pu Hong Phrompanyo, Prasat District, Surin Province. It is qualitative research. The main group of informants included a group of experts, a group of practitioners, and a general group, totaling 25 people, selected purposively. Research tools include surveys, observation, interviews, focus groups. Field Data Collection The researcher used tools to collect the generated data, including: Preliminary survey, observation, interview and focus group. It is qualitative research. descriptive analysis

The results of the research found that Luang Pu Hong Phrompanyo, formerly known as Suwanhong, was born on March 5, 1917, Ban Thung Mon, and graduated in Grade 4 at Wat Uthumporn School, Ban. Thung Mon in Phetchaburi Subdistrict, Prasat District, Surin Province Received the rank of monastic in 1980 and was promoted to the rank of Phrakru Sanyabat, third class. In the royal title of "Phra Khru Prasat Phromkun", later in 1992 he received a royal promotion to Phrakhru Sanyabat, second class. In the original royal name "Luang Pu Hong Phrompanyo" of Ban Thung Mon Cemetery. (Phetchaburi Temple) passed away due to old age on March 5, 2014, at the age of 97 years. The process of creating an identity of faith power and community development found that (1) in the ritual aspect, sacred objects were created. There are various rituals performed. For assistance (2) In terms of community development, it was found that he had built roads, bridges, and dug ponds in the community. Build a weir/dam to block water. Giving the villagers plenty of land to farm Products from the community are sold. and have security from having income Able to access a source of sustenance Community assistance Provided scholarships for monks People

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channauai, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. **Journal of Academic**

Surindra Rajabhat. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

interested in education People who are poor and underprivileged create training centers for pre-eligible children. Build a building for sick people Buy medical equipment, donate land and money to hospitals and communities (3) Dharma propagation It was found that there was a training sermon. Teach by inserting ideas, morals, and demonstrating one's conduct. (4) In the aspect of continuation of culture and tradition, it was found that it has helped in Continue the cultural traditions that have existed from the past until the present without breaking them. The community continues to participate in the tradition. which can be considered that he has continued the cultural tradition to stay with the community, etc.

Keywords : Monks, Identity, Power of Faith, Luang Pu Hong Phrompanyo

บทนำ (Introduction)

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่มีศาสนิกชนให้ความเคารพนับถือเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยนับถือพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติและเป็นสถาบันหลักที่สำคัญเช่นเดียวกับสถาบันชาติและพระมหากษัตริย์ พุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองคู่กับประเทศไทยมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยนับถึงปัจจุบันกว่า 700 ปี ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่มีคุณค่าต่อสังคมและมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนไทย (พิสิฐบุษย์และทรงคุณ จันทจร, 2516 : 1) ด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนามีความผูกพันกับสังคมไทยมาเป็นเวลาช้านานจนถือได้ว่าเป็นศาสนาประจำชาติไทย ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและกล่าวได้ว่าพระพุทธศาสนามีความผูกพันกับประชาชนชาวไทยตั้งแต่เด็กไปจนถึงผู้ใหญ่ บทบาทของสถาบันพระพุทธศาสนาจึงครอบคลุมไปถึงการอบรมเผยแผ่จริยธรรม การจัดการศึกษาและการให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนด้วยเมื่อเป็นเช่นนี้ศาสนาพุทธจึงมีความสำคัญต่อสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง (กรมการศาสนา, 2526 : 109)

ตามหลักพระพุทธศาสนาพลังศรัทธา อธิบายได้ถึงความเชื่อที่ประกอบด้วยเหตุผลเป็นความเชื่อที่ประกอบด้วยปัญญา ศรัทธาที่มั่นคงและที่มีความรู้กำกับไม่หวั่นไหวเอนเอียงไปเพราะความไม่รู้ ความหลงมกมาย ความเชื่อมีหลายระดับชั้น แต่ในที่นี้จะพูดถึงหลักความเชื่อ 4 ประการคือ 1) ความเชื่อกรรม คือ เชื่อเรื่องการกระทำที่เกิดขึ้นทางกาย วาจา ใจ 2) ความเชื่อผลแห่ง

Citation : ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุริยา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเที่ยง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรหมปัญญา จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

กรรม คือ เชื่อว่าการกระทำทั้งกาย วาจา ใจ ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายดีหรือฝ่ายชั่ว จะต้องมืผลจากการกระทำนั้นอย่างแน่นอน 3) ความเชื่อว่าทุกคนมีการกระทำเป็นของตนเอง คือ ความเชื่อที่ต่อกย้ำลงไปว่า เมื่อทำดีย่อมได้รับผลดี เมื่อกระทำชั่วก็ย่อมได้รับผลชั่วนั้นตอบสนอง คือ ย่อมจะได้รับผลกรรมนั้นเป็นของตนเองแน่นอน เปรียบกับหวานพีชผลเช่นใด ก็ได้ผลเช่นนั้น ผู้ทำดีย่อมได้ดี ผู้ทำชั่วย่อมได้ชั่ว โดยที่ไม่มีผู้ใดสามารถทำกรรมแทนกันได้ ทุกคนล้วนได้รับผลกรรมที่ตนทำขึ้นทุกอย่างไม่มีงดเว้น เบี่ยงเบนออกไป 4) ความเชื่อในความรู้ของพระพุทธเจ้า คือ เชื่อในพระปัญญาของพระองค์ที่ทรงค้นพบหลักธรรมแล้วนำมาประกาศให้ชาวโลกรู้ตาม มีความมั่นใจในพระองค์ว่าทรงเป็นพระอรหันต์สัมมาสัมพุทธะ ตรัสธรรมบัญญัติวินัยไว้ด้วยดี ทรงเป็นผู้นำทางที่แสดงให้เห็นว่าหากทุกคนฝึกฝนตนด้วยดี ก็สามารถเข้าถึงภูมิธรรมสูงสุดและหลุดพ้นได้ ดังที่พระองค์ทรงบำเพ็ญไว้เป็นแบบอย่าง ดังนั้น การปรับทิศทางความเชื่อให้ประกอบด้วยปัญญา มีความรู้คอยกำกับ เป็นความเชื่อที่ถูกต้อง และตั้งมั่นในความเชื่อที่ถูกต้อง ก็ย่อมทำให้ได้รับความสุขได้ ดังพุทธภาษิตที่ว่าความเชื่อที่ตั้งมั่นแล้ว นำความสุขมาให้ (พระเทพคุณาภรณ์ (โสภณจิตตโต), 2552)

พระพุทธศาสนามีส่วนสัมพันธ์กับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชน พระสงฆ์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคม แม้ว่าในปัจจุบันบทบาทของพระสงฆ์ในด้านการเป็นผู้นำจะลดน้อยลงไป แต่ด้านการเป็นผู้นำทางด้านศีลธรรมนั้นยังคงอยู่ และยังได้รับการเคารพนับถืออย่างสูง และเป็นสถาบันสังคมที่ขาดไม่ได้ในชีวิตประจำวันของชาวบ้านในชนบทเป็นส่วนใหญ่ พระสงฆ์นอกจากจะเป็นที่พึ่งทางจิตใจแล้ว บริเวณพื้นที่ภายในวัดซึ่งเป็นสถานที่อยู่อาศัยและปฏิบัติธรรมการประกอบศาสนกิจของพระสงฆ์ มีความผูกพันกับชาวบ้านและมีบทบาทที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทั้งในด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีอันดีงามนอกจากนี้ยังมีส่วนในการแก้ปัญหาของสังคมและกล่าวได้ว่าหลักธรรมทางพุทธศาสนาเป็นหลักสำคัญของวัฒนธรรมไทยในการประพฤติปฏิบัติ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ที่สำคัญในชีวิตประจำวันของประชาชนชาวไทยมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกิจกรรมและพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา และพระสงฆ์มีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจแก่ประชาชน ในอดีตมีการส่งบุตรหลานไปอยู่วัดเพื่อให้ได้ศึกษาเล่าเรียน อบรมสั่งสอนจากพระสงฆ์ นอกจากนี้สถาบันพระพุทธศาสนาหรือวัดยังเป็นสถานที่อุปการะเลี้ยงดูให้ที่อยู่อาศัยอาหาร ให้การอบรมเลี้ยงดู และฝึกอบรมให้เป็นคนดี นอกจากนี้วัดยังเป็นมีส่วนในการเป็นที่พึ่งทางจิตใจสำหรับผู้ที่มีปัญหาในชีวิต ช่วยแก้ปัญหาด้านจิตใจได้เป็นอย่างดี พระสงฆ์จะเป็นผู้ฝึกอบรมให้

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

เป็นคนดี ให้รู้จักในหน้าที่ที่ควรปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคม สอนหลักปฏิบัติในชีวิตประจำวัน อันเป็นหลักที่พระพุทธเจ้าทรงกำหนดในความรับผิดชอบต่อครอบครัวต่อเพื่อนมนุษย์ และต่อสังคม วัดเป็นสถานศึกษาที่จะอบรมสั่งสอนคนมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยทำหน้าที่สอนหนังสือ สอนศีลธรรม สอนวิชาชีพ เป็นสถานศึกษาตั้งแต่เด็กไปจนถึงมหาวิทยาลัย (สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2523 : 10-11)

พระสงฆ์จึงเป็นผู้นำทางด้านชีวิตและจิตใจของชุมชนและกลายเป็นศูนย์กลางของชุมชนทำให้พระสงฆ์ต้องมีบทบาทหน้าที่ต่อชุมชนและสังคม แต่เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา บทบาทหน้าที่ของพระสงฆ์จึงเปลี่ยนแปลงไปด้วยทำให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนพยายามเข้ามาสนับสนุนสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นโดยใช้ศาสนาเป็นแกนนำปรากฏว่าบทบาทของพระสงฆ์ได้มีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ กิจกรรมหลายกิจกรรมพระสงฆ์มีส่วนเข้าร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านโดยเฉพาะกิจกรรมที่พระสงฆ์จัดขึ้นก็พบว่าชาวบ้านให้ความร่วมมือร่วมใจเป็นอย่างดี (เพ็ญศรี มิทรานนท์, 2534:64) พระสงฆ์เป็นแหล่งปลูกฝังความดีงามของชาวโลกและเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตแก่สังคมและเป็นผู้สร้างศรัทธาในการปฏิบัติตนทางด้านคุณธรรมเป็นแบบอย่างแห่งคุณงามความดีและพระสงฆ์เป็นที่เคารพบูชาเป็นเสมือนประทีปส่องทางชีวิตให้กับประชาชนชาวไทย ในอดีตวัดเป็นทุกอย่างของสังคมเป็นศูนย์กลางที่รวมจิตใจของประชาชนเป็นศูนย์รวมแห่งความเคารพนับถือและความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ วัดและพระสงฆ์ในพุทธศาสนาจึงเป็นหลักยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจของประชาชนให้มีความสามัคคีและรวมตัวกันเป็นสังคมหนึ่งวัดจึงเป็นศูนย์กลางของชุมชนและสังคมทุกระดับ (ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์, 2526 : 1) พระภิกษุสงฆ์เป็นบรรพชิตในพระพุทธศาสนา มีหน้าที่ศึกษาปฏิบัติธรรม เผยแผ่คำสอน สืบต่อพระพุทธศาสนา มีคุณธรรมและหลักความประพฤติที่ต้องปฏิบัติมาก ทำหน้าที่ของพระภิกษุที่สัมพันธ์กับคฤหัสถ์ ได้แก่ การให้ความอนุเคราะห์ชาวบ้าน ตามหลักปฏิบัติในฐานะที่พระภิกษุเป็นเสมือนทิศเบื้องบนได้แก่ (1) ห้ามปรามสอนให้เว้นจากความชั่ว คือ งดเว้นจากการเบียดเบียนกัน ไม่ทำลายทั้งชีวิตตนเองและผู้อื่น (2) แนะนำสั่งสอนให้ตั้งอยู่ในความดี งดเว้นอบายมุข 6 (3) อนุเคราะห์ด้วยความปรารถนาดีด้วยน้ำใจอันงามโดยยึดถือหลักสังคหวัตถุ 4 (4) ให้ได้ฟัง ได้รู้สิ่งที่ยังไม่เคยรู้ไม่เคยฟัง คือ สอนให้รู้จักแยกแยะมิตรแท้ มิตรเทียม ให้คบบัณฑิตเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีพ (5) ชี้แจงอธิบายทำสิ่งที่เคยฟังแล้วให้เข้าใจแจ่มแจ้ง ในสิ่งที่สดับเล่าเรียนมาแล้ว เช่น

Citation : ยลธาวรา ศิริภาประภากร, สุรียา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเทียง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรมพัญโญ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

การแสวงหาทรัพย์โดยวิธีสุจริต การรู้จักรักษาทรัพย์และการดำรงชีวิตตามฐานะ (6) บอทางสวรรค์ให้ คือ การแนะนำวิธีครองตน ครองคน ครองงาน หรือวิธีครองชีวิตให้ได้รับผลดีมีความสุข นอกจากนี้พระภิกษุสงฆ์มีบทบาทในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยการปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า เมื่อพระภิกษุสงฆ์ประพฤติปฏิบัติชอบตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้วย่อมนำมาซึ่งความเลื่อมใสศรัทธาของพุทธศาสนิกชนและบุคคลผู้พบเห็นโดยทั่วไป การสั่งสอนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเทศนา ปาฐกถาธรรม เผยแผ่ธรรมทางสื่อมวลชน การทำกิจกรรมอันเป็นการสงเคราะห์ชาวบ้าน เช่น ช่วยสร้างสิ่งสาธารณประโยชน์ เป็นผู้นำชาวบ้านในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เช่น รักษาป่า ขุดลอกหนองบึง ส่งเสริมอาชีพสุจริต ตั้งกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ ธนาคารข้าว ธนาคารโคกระบือ เป็นต้น จัดกิจกรรมอันเป็นประเพณีและศาสนพิธีในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้ชาวบ้านได้ทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาาร่วมกัน อันจะทำให้เกิดความรักสามัคคีในหมู่บ้าน ชุมชน สังคม รวมทั้งการถือโอกาสเทศนาธรรมสั่งสอนให้งดเว้นจากอบายมุข ให้ประพฤติดี หลีกหนีความชั่วการเป็นผู้นำในการปฏิบัติธรรม เช่น ฝึกสมาธิเพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงพระพุทธศาสนาจากการปฏิบัติอย่างแท้จริง แยกพื้นที่ภาคอีสานมีศิลปวัฒนธรรมประเพณี และมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น เป็นแหล่งของพระอริยสงฆ์ที่ชุมชนมีความเคารพและศรัทธาเลื่อมใสมากมายหลายท่านมีทั้งที่มรณภาพแล้วและยังมีชีวิตอยู่ พระเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังและเป็นที่ยอมรับศรัทธาของผู้เลื่อมใส เช่น หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ (พระครูปราสาทพรหมคุณ) วัดเพชรบุรี จังหวัดสุรินทร์ เป็นต้น ซึ่งพระเกจิอาจารย์เหล่านี้ได้สร้างความศรัทธาและผลงานไว้ให้ชุมชนได้เคารพศรัทธามากมาย และมีความสามารถ ความถนัดของตนเองจนเป็นที่เคารพศรัทธาของประชาชน

ด้วยเหตุผลนี้เองทำให้ผู้วิจัยได้เกิดความสนใจที่จะศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีศึกษา หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์ และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา วงวิชาการ และอัตลักษณ์และความสำคัญของพระเกจิอาจารย์ที่สร้างคุณประโยชน์ไว้กับชุมชนและสังคมจนเกิดความเจริญผาสุกและยังเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อยอดด้านต่างๆได้เป็นอย่างดี

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

- เพื่อศึกษาอัตประวัติของหลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญที่มีต่อการพัฒนาชุมชนในเขตตำบลทุ่งมน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
- เพื่อศึกษากระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ ตำบลทุ่งมนอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน

กรณี หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์ ได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากรที่อาศัยอยู่ในตำบลทุ่งมน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ การวิจัย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 25 รูป/คน ประกอบด้วย

1.2.1 กลุ่มผู้รู้ (Key Informant) จำนวนทั้งหมด 5 รูป/คน ประกอบด้วย พระสงฆ์ ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้อาวุโส เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของพระสงฆ์

1.2.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informant) จำนวน 15 รูป/คน ประกอบด้วย เจ้าอาวาสวัด/รองเจ้าอาวาสวัด คณะกรรมการวัด คณะกรรมการหมู่บ้าน พระเจ้าหน้าที่ พระสงฆ์ สามเณร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน วัฒนธรรมจังหวัด/อำเภอ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างพลังศรัทธาต่อประชาชน

1.2.3 กลุ่มทั่วไป (General Informant) จำนวน 5 รูป/คน ประกอบด้วย ร้านจำหน่ายวัตถุมงคล และพระสงฆ์ที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่วิจัย เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงของชุมชน

เครื่องมือการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1.1 แบบสำรวจเบื้องต้น (Basic Survey) ใช้สำรวจพื้นที่ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของชุมชน วัด ด้านการเข้าถึงข้อมูล และด้านภูมิศาสตร์ทางกายภาพ 1.2 แบบสังเกต ได้แก่ แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม

Citation : ยโสธรา ศิริภาประภากร, สุรียา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเที่ยง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

(Participant Observation) และแบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ใช้สังเกตกลุ่มพุทธศาสนิกชนทั่วไปผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธาต่อพระสงฆ์ 1.3 แบบสัมภาษณ์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non-Structured Interview) ใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างพลังศรัทธาและชุมชน 1.4 แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ใช้สนทนากับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน ชุมชนของพระสงฆ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Study) ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่สร้างขึ้นได้แก่ แบบสำรวจเบื้องต้น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบสนทนากลุ่ม ประกอบกับการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1.1 การสำรวจเบื้องต้น (Basic Survey) ผู้วิจัยสำรวจพื้นที่ในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของชุมชน วัด ด้านการเข้าถึงข้อมูลและด้านภูมิศาสตร์ทางกายภาพ โดยการจดบันทึกและบันทึกภาพ 1.2 การสังเกต (Observation) 1.2.1 การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ผู้วิจัยเข้าไปร่วมกับกลุ่มผู้ปฏิบัติโดยการสังเกตพฤติกรรมของพุทธศาสนิกชนทั่วไปและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 1.2.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ผู้วิจัยไม่เข้าร่วมกับกลุ่มผู้ปฏิบัติแต่จะสังเกตอยู่ห่างๆ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน

การสัมภาษณ์ (Interview) 2.1 การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ผู้วิจัยใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ และผู้ปฏิบัติ โดยใช้ข้อคำถามทุกข้อคำถามจากแบบสัมภาษณ์ และใช้วิธีการจดบันทึก เครื่องบันทึกเสียง และกล้องถ่ายรูป แทนคำตอบการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ปฏิบัติพุทธศาสนิกชนทั่วไป นักท่องเที่ยว ที่มีพลังศรัทธาต่อพระสงฆ์ 2.2 การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non-Structured Interview) ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ และผู้ปฏิบัติ โดยใช้ข้อคำถามบางข้อคำถามจากแบบสัมภาษณ์และที่ไม่มีในแบบสัมภาษณ์ และใช้วิธีการจดบันทึก เครื่องบันทึกเสียง และกล้องถ่ายรูป แทนคำตอบการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ปฏิบัติและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพลังศรัทธาของชุมชน 2.3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยจัดสนทนากลุ่ม โดยเชิญพระสงฆ์ ปราชญ์ชาวบ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนเพื่อให้ได้

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

คำตอบเกี่ยวกับ กระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน การสร้างความมั่นคง
ในชุมชนของพระสงฆ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลจากการเก็บข้อมูลภาคสนาม
ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย มาทำการจำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ข้อมูลตามแต่ละประเภทตาม
ความมุ่งหมายของการวิจัยที่ผู้วิจัยตั้งประเด็นไว้และตรวจสอบดูอีกครั้งหนึ่งว่าข้อมูลที่ได้มาีความ
เชื่อถือได้และมีความครบถ้วนเพียงพอหรือไม่ โดยการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation)
เพื่อให้ได้ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย หากมีส่วนใดที่ยังไม่สมบูรณ์จะทำการเก็บข้อมูล
เพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายไป การนำข้อมูลทั้งหมดที่วิเคราะห์และสรุปเสร็จเรียบร้อยแล้วมาจัดเรียง
เรียงเพื่อตอบความมุ่งหมายของการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์
(Descriptive Analysis) พร้อมภาพประกอบบางตอน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายที่
กำหนดไว้ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายผลตาม
จุดมุ่งหมายของการวิจัย แล้วนำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์แล้ว นำมาสรุปผล และอภิปรายผลในเชิง
พรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย (Research Results)

อัตประวัติของหลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญที่มีต่อการพัฒนาชุมชนในเขตตำบลทุ่งมน อำเภอ
ปราสาท จังหวัดสุรินทร์

ภาพที่ 1 หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ

Citation : ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุริยา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเที่ยง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ เดิมนามว่า สุวรรณหงษ์ จะมัวดี เกิดเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2460 ที่บ้านทุ่งมน จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนวัดอุทุมพร บ้านทุ่งมน ใน ตำบลเพชรบุรี อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เมื่ออายุได้ 18 ปี มารดาขอร้องให้บวชเณร สุดท้าย เห็นแก่มารดาจึงตัดสินใจบวชให้แค่เพียง 7 วัน ครั้นบรรพชาแล้วพระอุปชฌาย์ได้ตั้งนามให้ใหม่ว่า “สามเณรพรหมศร” ต่อมาหลวงปู่หงษ์ ได้รับสมณศักดิ์ในปี พ.ศ. 2523 ได้รับพระราชทานเลื่อน สมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นตรี ในราชทินนามที่ “พระครูประสาทพรหมคุณ” ต่อมา ในพ.ศ. 2535 ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นโท ในราชทินนามเดิม “หลวงปู่ หงษ์ พรหมปัญโญ” แห่งกุสานบ้านทุ่งมน (วัดเพชรบุรี) ต.ทุ่งมน อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ ละสังขาร ด้วยโรคชรา เมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2557 สิริอายุได้ 97 ปี หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ เป็นพระสงฆ์ผู้ เชื่อมโยงศรัทธาของประชาชนเข้ากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมได้อย่างกลมกลืน เป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชนยึดเหนี่ยวให้ชาวบ้านหันหน้าเข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ทั้งปัญหา ปากท้องและการอนุรักษ์ป่าไม้ โดยมีการล้อมรั้วทั้งรั้วลวดหนามและรั้วหิน เพื่อให้มีแนวเขตที่ชัดเจน สะดวกในการดูแลรักษาผืนป่า และเป็นการแบ่งเขตรับผิดชอบแก่ชุมชนรอบข้าง ทำให้ทุกคนรู้สึก เป็นเจ้าของผืนป่าร่วมกัน ท่านเป็นพระผู้มีความเมตตา จริยวัตรตรงดงาม มีเวทย์มนต์คาถาศักดิ์สิทธิ์ มีอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ อาศัยอยู่ที่วัดและกระท่อมปลายนา เป็นที่เคารพนับถือกราบไหว้ของคณะ ศิษย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นพระที่อุทิศตน อุทิศเวลาในการสร้างสาธารณูปโภคให้กับ ชุมชน จนทำให้ชุมชนมีการคมนาคมที่สะดวกสบาย มีน้ำกินน้ำใช้ในฤดูแล้ง มีแหล่งทำมาหากิน อุดมสมบูรณ์ มีสถานที่รักษาพยาบาลด้วยเครื่องมือทางการแพทย์ที่ครบถ้วน มีตลาด ศาลา เอนกประสงค์ไว้สำหรับพักผ่อนและจำหน่ายสินค้า

พระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์หลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณี หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์ 1.องค์ความรู้เกี่ยวกับพุทธศาสนา คือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า หมายถึง ความเชื่อถือ การประพฤติปฏิบัติและกิจการทั้งหมดของหมู่ชนผู้กล่าววาทนนับถือ พระพุทธศาสนา (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), 2557: 274) ศาสนา หมายถึง ลัทธิความ เชื่ออย่างหนึ่ง ๆ พร้อมด้วยหลักคำสอน ลัทธิ

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

พิธีองค์การ และกิจการทั่วไปของหมู่ชนผู้นับถือลัทธิความเชื่อถืออย่างนั้นๆ ทั้งหมด (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), 2557 : 391) พระพุทธศาสนา โดยความหมายแล้ว หมายถึงศาสนาแห่งความรู้แจ้ง เป็นศาสนา

ที่มีพระรัตนตรัย เป็นสรณะอันสูงสุด อันได้แก่ พระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ โดยพระรัตนตรัยทั้ง 3 นี้ย่อมมีคุณเกี่ยวพันเป็นอันเดียวกัน

บทบาทของพุทธศาสนาในสังคมไทยก็เปลี่ยนแปลงไป พระสงฆ์ทำหน้าที่หลักในการสั่งสอนชาวบ้าน และพิธีกรรมต่างๆ แต่นับวันสังคมเริ่มมีสิ่งต่างๆ มาทดแทนบทบาทเดิมของวัดและพระสงฆ์ ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา ได้มีพระสงฆ์หลายรูปที่เริ่มช่วยงานพัฒนาสังคม เช่น ครูบาศรีวิชัย ผู้ซึ่งได้นำชาวบ้านสร้างถนน จากตัวเมืองเชียงใหม่ ขึ้นไปดอยสุเทพ เป็นระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตร โดยไม่ต้องเสียงบประมาณเลย ชาวบ้านร่วมมือร่วมใจกันทำ เมื่อมีพระสงฆ์เป็นผู้นำ ทุกวันนี้มีพระสงฆ์จำนวนไม่น้อยที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคม และชุมชน ช่วยเหลือให้ชาวบ้านสามารถรวมตัวกัน และช่วยเหลือตนเอง แบ่งปัน และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ประยุกต์ประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมให้เหมาะสม เช่น การทำนาร่วมกัน แล้วนำข้าวที่ได้ไปก่อตั้งสหบาลข้าว หรือธนาคารข้าวเพื่อช่วยเหลือคนยากจน ในพุทธศาสนาเองก็มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง แต่ก่อนพระสงฆ์จะเทศน์โดยการอ่านจากใบลาน หลังสงครามโลกครั้งที่สองพุทธทาสภิกขุ แห่งสวนโมกขพลาราม อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ริเริ่มปฏิรูปธรรมเทศน์โดยใช้ภาษาธรรมดา ทำให้ผู้คนได้รับรู้พระธรรมชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนั้นท่านยังได้ก่อตั้งสวนโมกข์ในปี พ.ศ. 2475 โดยใช้วัดร้างแห่งหนึ่งให้เป็นที่ตั้งเพื่อการศึกษา และปฏิบัติธรรม นอกจากการใช้ภาษาธรรมดาแล้ว ท่านยังใช้สื่อต่างๆ เพื่อช่วยให้คนเข้าถึงพระธรรมง่ายยิ่งขึ้น เช่น ภาพวาดปริศนาธรรมและศิลปกรรมต่างๆ ท่านพุทธทาสภิกขุเน้นการใช้ปัญญา ในขณะเดียวกันก็มีอีกหลายสำนักสงฆ์และวัด ที่ริเริ่มแนวทางปฏิรูปศาสนา บ้างก็เน้นศีล โดยเน้นการปฏิบัติที่เคร่งครัด บ้างก็เน้นสมาธิ โดยการฝึกสมาธิ บางแห่งก็เน้นการทำวิปัสสนากรรมฐาน หรือการทำสมาธิ โดยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ, 2558)

การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อศาสนา การปฏิบัติศาสนาในเมืองเปลี่ยนไปวัดหลายแห่งในชนบทขาดพระสงฆ์ จำนวนพระสงฆ์ที่บวชชานหรือตลอดชีวิตมีน้อยลงแต่ผู้บวชระยะสั้นระหว่างเข้าพรรษายังมีอยู่มากงานบุญประเพณี และพิธีกรรมใหญ่ ๆ

Citation : ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุริยา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเที่ยง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรหมปัญญา จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

เคยมีเป็นประจำเกือบทุกเดือนก็ลดน้อยลง ผู้คนในชนบทออกจากหมู่บ้านไปทำงานในเมืองและในถิ่นอื่นมากขึ้น จึงไม่สามารถจัดงานได้เหมือนเมื่อก่อน ฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนก็ลำบากมากขึ้น มีการใช้จ่ายเงินและเป็นหนี้เป็นสินกันมาก การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ มีผลอย่างสำคัญต่อวิถีชีวิตทางศาสนาของทุกศาสนากว่าได้ แต่ในอีกด้านหนึ่งจะเห็นว่าความยากลำบากในสังคมปัจจุบัน ทำให้ผู้คนจำนวนไม่น้อยหันหลังเข้าพึ่งศาสนามากยิ่งขึ้น หลายคนไปบวช เพื่อหาความสงบทางจิตใจ หลบจากความวุ่นวาย เพื่อแสวงหาชีวิตที่เรียบง่าย หรือฝึกสมาธิระยะหนึ่ง เพื่อจะออกมาเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ หลายคนไปทำบุญที่วัด หรือไปทำสมาธิ เท่าที่เวลา และเงื่อนไขจะทำได้ (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ, 2558) สรุปล พระพุทธศาสนาได้ดำรงอยู่ในวิถีชีวิตของชนชาติไทยมาเป็นเวลาช้านาน ศิลปวัฒนธรรมตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติไทยล้วนได้รับการหล่อหลอมจากพระพุทธศาสนาและดำรงมั่นคงคู่ไทยตลอดมา

ความหมายของศรัทธา (Faith) ความเชื่อเป็นคำสอนที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์สำคัญของทุกศาสนาเนื่องจากเป็นหลักปฏิบัติที่จำเป็นและสำคัญ ทำให้คนเรายอมรับนับถือและมีความมั่นใจในการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนานั้นๆ ศาสนาส่วนใหญ่ในโลกเป็นศาสนาประเภทเทวนิยม (Theism) อย่างเช่น ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู เป็นต้น เป็นศาสนาที่ยอมรับนับถือพระเจ้าว่าเป็นผู้สร้างสรรค์สิ่งในโลกนี้ และมีอำนาจอยู่เหนือมนุษย์ ศรัทธาในศาสนาประเภทนี้จะปรากฏอยู่ในความหมายเดียว คือ ความเชื่อที่ไม่ต้องพิสูจน์ ไม่มีข้อสงสัย แสดงออกในลักษณะของความรักและภักดีต่อพระเจ้า สำหรับพุทธศาสนาเป็นศาสนาประเภทอเทวนิยม (Atheism) ไม่นับถือพระเจ้า ปฏิเสธพระเจ้าสร้างโลก ด้วยเห็นว่าสรรพสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้อาศัยกันเกิดขึ้นตามเหตุปัจจัย (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต), 2541 : 84-85)

ศรัทธาในความหมายของพระพุทธศาสนา แยกเป็น 2 ประเด็นคือ ความหมายตามศัพท์ และความหมายตามอรรถ

1. ความหมายตามศัพท์ คำศัพท์ภาษาไทยสองคำที่มีความหมายว่า ความเชื่อเหมือนกัน ออกเสียงเหมือนกันแต่มีรูปศัพท์ต่างกันคือคำว่า สัทธา ที่เขียนในรูปศัพท์ภาษาไทย-บาลี ส่วนคำว่า ศรัทธาเขียนในรูปคำศัพท์ภาษาไทย-สันสกฤต ในพระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง พ.ศ. 2525 และฉบับสังคายนา พ.ศ. 2530 ปรากฏว่ามีการใช้ทั้งสองคำ “สัทธา” มีรากศัพท์มาจากภาษาบาลีว่า “สทฺธา” เป็นศัพท์สมาส ระหว่างคำว่า “สทฺ” กับ “ธา” ศัพท์ “สทฺ” มา

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S., Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community

Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

จากธาตุ “สท” แปลว่า ยินดี ชอบใจ เพลิดเพลิน ส่วน “ธา” เป็นตัวธาตุ แปลว่า ทรง ตั้ง รับ วาง เมื่อแปลตามพยัญชนะแปลว่า ทรงไว้อย่างชอบใจ ตั้งใจโดยชอบใจ รับไว้อย่างดี (หลวงเทพดรุณานุกิษฏ์, 2518 : 209, 389) “ศรัทธา” มีรากศัพท์มาจากภาษาสันสกฤตว่า “ศรฺทธา” เป็นศัพท์สมาสระหว่างคำว่า “ศรฺท” กับ “ธา” ศัพท์ “ศรฺท” เป็นนิบาต แปลว่า อย่างจริงใจ ส่วน “ธา” แปลว่า ทรงไว้ เมื่อแปลตามพยัญชนะ แปลว่า ทรงไว้อย่างจริงใจ ส่วน “ศรฺทธา” ในภาษาสันสกฤตนี้ได้รับการแปลมาจากศัพท์ “สทธา” ในภาษาบาลี (หลวงเทพดรุณานุกิษฏ์, 2518 : 209, 389) “สทธา” เป็นนามศัพท์ (อิตถิลิงค์) เป็นกรณสาธนะ ลง อ ปัจจัย โดยมีรูปวิเคราะห์ว่า “สททหติ เอตายาติ สทธา” ดังนั้นหากจะแปลให้ได้ความหมายที่ครบถ้วน แปลว่า “เครื่องตั้งจิตโดยชอบ” “ธรรมชาติเครื่องตั้งจิตโดยชอบ” ซึ่งหมายถึง ความเชื่อ (มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2532 : 1674)

ความหมายของพระสงฆ์ คำว่า สงฆ์ ในภาษาบาลีแปลว่า หมู่ หรือกลุ่มหรือพรรคพวก เช่น คำว่า ภิกษุสงฆ์ แปลว่า กลุ่มพระภิกษุ ใช้ในความหมายว่า ภิกษุทั้งปวง เช่น จีวรนี้เป็นของสงฆ์ควรจะต้องจัดเป็นพิธีสงฆ์ถวาย เมื่อใช้ควบกับคำว่า พระ เป็นพระสงฆ์ มีความหมายว่า ภิกษุ เช่น “นิมนต์ภิกษุสงฆ์มาฉันในงานเมื่อวาน มีพระสงฆ์มาเป็นจำนวนมาก” ตามพระวินัย ภิกษุ ตั้งแต่ 4 รูปขึ้นไปจึงเรียกว่าสงฆ์ เช่น ในคำว่า สังฆกรรม (กรรมที่สงฆ์ คือภิกษุตั้งแต่ 4 รูปขึ้นไปพึงทำรวมกัน) พระสงฆ์ หมายถึง หมู่สาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ซึ่งฟังคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า แล้วเลื่อมใส สละเรือนออกบวช ถือวัตรปฏิบัติตามพระธรรมวินัยที่พระบรมศาสดาสั่งสอนและกำหนดไว้ พระสงฆ์ จัดเป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย ซึ่งได้แก่ พระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ โดยพระสงฆ์ในพระรัตนตรัยหมายถึงเฉพาะพระอริยสงฆ์ คือบุคคลไม่ว่าคฤหัสถ์หรือนักบวช และไม่ว่ามนุษย์หรือเทวดา ที่ปฏิบัติธรรมจนได้บรรลุมรรคผล แต่โดยทั่วไปมักเข้าใจว่าพระสงฆ์คือภิกษุหรือภิกษุณี คือมนุษย์ที่ได้ฟังคำสั่งสอนแล้วเกิดความเลื่อมใสจนสละเรือนออกบวชตามพระพุทธเจ้า เพราะต้องการจะได้บรรลุธรรมตามพระพุทธเจ้าสั่งสอนไว้ ถือเป็นนักบวชในพระพุทธศาสนา พระภิกษุปฏิบัติตามสิกขาบทที่กำหนดไว้จำนวน 227 ข้อ ส่วนพระภิกษุณีรักษาสิกขาบท 311 ข้อ บางครั้งเรียกว่าสงฆ์ ภิกษุรูปแรกในพระศาสนาของพระโคตมพุทธเจ้าคือพระอัญญาโกณฑัญญะ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2548 : 496)

Citation : ยโสธรา ศิริภาประภากร, สุริยา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเที่ยง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรมปัญญา จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน ได้แก่

(1) ด้านพิธีกรรม มีการสร้างวัตถุมงคลหลายรุ่นมาก ทั้งสร้างเองและลูกศิษย์เป็นผู้สร้าง การสร้างสถานที่เก็บสรีระสังขารที่ไม่น่าเบื่อเพื่อให้เป็นตัวแทน เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจให้คลายจากความทุกข์ ความหวาดกลัว การจัดสถานที่ให้ประชาชนได้ลอดใต้โลงศพ สรงน้ำด้วยน้ำอบ น้ำหอม เปลี่ยนผ้าไตร บูชาน้ำมนต์ไปกินไปดื่มและอาบ หรือการได้ครอบครองวัตถุมงคลที่สร้างและทำพิธีปลุกเสกขึ้น สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้มีความศรัทธาต่อพระสงฆ์ เชื่อว่าจะช่วยปกป้องคุ้มครองให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ภัยอันตรายใดๆ ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การทำมาค้าขายดียิ่งขึ้น ทำให้ชีวิตมีความสุข

(2) ด้านการพัฒนาชุมชน พบว่า หลวงปู่ท่านเป็นพระนักพัฒนา ท่านได้สร้างถนน การสร้างสะพาน ขุดสระน้ำในบริชุมชน สร้างฝาย/เขื่อนกั้นน้ำ ทำให้ชาวบ้านมีที่ทำกินอุดมสมบูรณ์ มีการจำหน่ายผลผลิตจากชุมชน และมีหลักประกันจากการมีรายได้ สามารถเข้าแหล่งอาหารเลี้ยงชีพที่พอเพียง ด้านการสงเคราะห์ชุมชน พบว่าพระเกจิอาจารย์อีสานใต้ได้ให้ทุนการศึกษาสำหรับพระสงฆ์ สามเณร ผู้สนใจการศึกษา ผู้มีฐานะยากจน ผู้ด้อยโอกาส เป็นการแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง สร้างศูนย์อบรมสำหรับเด็กก่อนเกณฑ์ สร้างอาคารที่พักสำหรับผู้ป่วย ซื้อเครื่องมือทางการแพทย์ บริจาคที่ดิน เงินให้กับสถานพยาบาลและชุมชน และให้โชคลาภจากการเสี่ยงตัวเลข ทำให้ชาวบ้านในชุมชนมีการศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(3) ด้านการเผยแผ่ธรรมะ พบว่า หลวงปู่ มีการเทศนาอบรม สอนด้วยการสอดแทรก ข้อคิด คติธรรม ปฏิบัติตัวให้เห็น ให้อุบายให้ยึดหลักในชั้น 5 ให้ความอดทน ความเพียรพยายามในการดำรงชีวิต ให้อึดหลักคำสอนของสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้พระเกจิอาจารย์อีสานใต้ได้ละสังขารไป แต่หลักธรรมคำสอนของท่านยังสืบทอดเจตนารมณ์ ยังมีผู้คนหลังไหลมาปฏิบัติธรรมยังสถานที่ท่านเคยพักอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากขึ้นทุกปี แสดงให้เห็นว่าการเผยแผ่ธรรมะเป็นหลักการที่ดั่งาม เป็นคติธรรมที่สามารถช่วยให้พ้นทุกข์ได้เป็นหนทางในการดำเนินชีวิตให้อยู่อย่างมีความสุข

(4) ด้านการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี พบว่า หลวงปู่ท่านได้มีส่วนช่วยในการ สืบสานประเพณีวัฒนธรรมที่มีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่ให้ขาด ชุมชนเข้าร่วมประเพณีกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือได้ว่าท่านได้สืบสานวัฒนธรรมประเพณีให้อยู่กับชุมชนตลอดไป มีการจัดประเพณีหรือไม่มีทางวัด

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community

Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

ได้อนุญาตให้ชุมชนมาใช้พื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าในชุมชนและของที่ระลึก ทำให้ชุมชนมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวจึงเกิดความมั่นคงในการดำรงชีวิตมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่องการศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณี หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

หลวงปู่ท่านยังเป็นพระนักพัฒนาที่มีความอดทน วิริยะ ในการพัฒนาชุมชน ให้กับชุมชนในการเดินทางคมนาคมได้สะดวกได้สร้างถนน สะพาน ศาลาที่พักสร้างฝายกั้นน้ำ อ่างเก็บน้ำ ขุดสระเพื่อเก็บกักน้ำ ไว้ใช้ในการเกษตร ปลูกพืชผัก มีน้ำกินน้ำใช้ในฤดูแล้ง และเลี้ยงปลาไว้กิน เหลือกินก็แบ่งขายได้ มีการล้อมรั้วสถานที่ราชการและที่สาธารณะ ปลูกป่าเพื่อให้สัตว์ป่าได้มีที่อยู่อาศัย ชุมชนได้เก็บของป่าเช่น เห็ด ผักหวาน ดอกกระเจียว สมุนไพรต่าง ๆ เพื่อไปกินและขายได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (พระมหานฤพนธ์ น้อยโนนงิ้ว, 2549 : 85-89) ได้ศึกษาบทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม กรณีศึกษาพระรัตนกวี รองเจ้าคณะจังหวัดเลยรูปที่ 1 ฝ่ายมหานิกาย ผลการวิจัยพบว่า ด้านวัตถุประสงค์พระรัตนกวีได้ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายแก่ผู้ที่มาทำบุญภายในวัดและทำกิจกรรมอื่น ๆ ตกแต่งบริเวณภายในวัดบางส่วนเป็นส่วนหย่อม เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามาพักผ่อน ก่อสร้างที่อ่านหนังสือเพื่อเป็นแหล่งความรู้แก่ชุมชนบ้านตัว และขุดบ่อน้ำเพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนนำมาอุปโภคและบริโภคในช่วงที่น้ำขาดแคลน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (พระมหาวิจิตร เสาวง, 2553 : 117-121) ที่ได้วิจัยบทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนาสังคม กรณีศึกษาพระครูภาวนาวินิจสุทธิญาณ อดีตครองเจ้าคณะอำเภอด่านซ้าย และอดีตเจ้าอาวาสวัดเนรมิตวิปัสสนา อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่าหลังจากการก่อตั้งวัดเนรมิตวิปัสสนา การก่อสร้างถาวรวัตถุมีบทบาทที่สำคัญเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาสังคมในด้านต่างๆ ได้แก่ การก่อตั้งวัดให้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมเพื่อเป็นสถานที่เจริญวิปัสสนากัมมัฏฐานแก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป การรักษาสีงแวดล้อมภายในวัด การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การรักษาสภาพดิน การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งน้ำ

Citation : ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุรียา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเทิง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรหมปัญโญ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

หลวงปู่ท่านได้ส่งเคราะห์ชุมชนด้วยความมีความเมตตาต่อผู้มีฐานะยากจน ได้ช่วยเหลือสนับสนุนให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา และพระสงฆ์ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก สร้างสถานที่ให้ชุมชนมีที่จำหน่ายอาหาร สินค้าเบ็ดเตล็ด สร้างสถานพยาบาลให้ผู้เจ็บป่วยได้มีที่พักอาศัย มีสถานที่ปฏิบัติธรรม รักษาพยาบาลผู้ป่วยโดยไม่คิดเงิน บริจาคเงินช่วยเหลือผู้ที่มีฐานะยากจน สร้างศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์เพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (จุไรรัตน์ บุญที่สุด, 2556 : 29-30) ได้วิจัยบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคม กรณีศึกษาพระเทพรัตนกวี (สุรินทร์ ชูตินธโร) วัดมหาธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า พระเทพรัตนกวี (สุรินทร์ ชูตินธโร) มีบทบาทในการพัฒนาสังคมในด้านต่างๆ นั้นเพราะพระสงฆ์มีความสัมพันธ์กับสังคมโดยใช้หลักศาสนาช่วยวางรากฐานความเจริญแก่สังคมซึ่งท่านได้พัฒนาในด้านการปกครอง การศึกษา การส่งเคราะห์ การสาธารณสุข การสาธารณสุขสงเคราะห์ และด้านการเผยแผ่พระศาสนา เพื่อช่วยส่งเสริมให้สังคมปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องตามหลักพระพุทธศาสนา

การเผยแผ่ธรรมะ ได้อบรมสั่งสอนให้ปฏิบัติภาวนาพระกัมมัฏฐานตามเข้าเย็นจนแจ้งให้เข้าถึงพระอรรถธรรมคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้าในข้อถึงความเป็นผู้ไม่ประมาทในชีวิตแห่งชั้น 5 ให้เป็นผู้มีความอดทน วิริยะ และความเพียร ปฏิบัติให้เห็นให้ดู เทศนาสอดแทรกการทำบุญ ด้วยการบริจาคทรัพย์เงินทองและที่ดิน เกิดมาแล้วต้องหมั่นทำความดี ไม่มีความอิจฉาริษยา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (พระมหานฤพนธ์ น้อยโนนจิว, 2549 : 85-89) ที่ได้ศึกษาบทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม : กรณีศึกษาพระรัตนกวี รองเจ้าคณะจังหวัดเลย รูปที่ 1 ฝ่ายมหานิกาย ผลการวิจัยพบว่า การเผยแผ่ธรรมะและการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีพระรัตนกวีได้ทำบทบาทด้านการพัฒนามนุษย์โดยการเผยแผ่ธรรมะมาโดยตลอดและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับหมู่คณะสงฆ์ที่อยู่ภายใต้การปกครองได้ยึดถือประพฤติปฏิบัติและเป็นแบบอย่างในการครองสมณเพศ และหลวงปู่ยังได้มีการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีด้วยการจัดโครงการอบรมศีลธรรมแก่ชุมชน จัดให้มีการบำเพ็ญสมาธิ เจริญจิตภาวนา บวชนกขัมมบารมี จัดกิจกรรมในวันมาฆบูชา วิสาขบูชา จัดกฐิน ผ้าป่า นุ่งขาวห่มขาวนั่งสมาธิฟังธรรม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (พระมหานฤพนธ์ น้อยโนนจิว, 2549 : 85-89) ที่ได้ศึกษาบทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนาสังคม

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

และวัฒนธรรม : กรณีศึกษาพระรัตนกวี รองเจ้าคณะจังหวัดเลยรูปที่ 1 ฝ่ายมหานิกาย ผลการวิจัยพบว่า การอนุรักษ์วัฒนธรรมที่กระทำทุกปี คือ โครงการบรรพชาสามเณร ภาคฤดูร้อนซึ่งเปิดโอกาสให้เยาวชนชายเข้ารับการบรรพชา เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้เรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและสามารถนำหลักธรรมนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตัวเอง

จากข้อมูลดังกล่าวเป็นไปตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีอัตลักษณ์ ซึ่ง Stryker และ (Statham, 1985 : 316) ที่ได้อธิบายในเชิงสัญลักษณ์นิยม ไว้ว่าพฤติกรรมเชิงสังคมโดยเน้นความสนใจในกระบวนการที่บุคคลได้มาซึ่งสิ่งสั่งสมเชิงพฤติกรรม (Behavioral Repertoire) ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับตัวให้เข้ากับแบบแผนการจัดการจัดระเบียบทางสังคมที่กำลังดำเนินอยู่ ดังนั้นในการวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคลไม่เพียงแต่เฉพาะการกระทำที่สังเกตได้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงพฤติกรรมภายในด้วย เช่น การคิด การตรวจสอบ และการประเมิน ภายใต้บริบททางสังคม (Social Context) เนื่องจากพฤติกรรมของมนุษย์ รวมทั้งพฤติกรรมที่เป็นลักษณะพิเศษของมนุษย์อันประกอบด้วย จิตและตัวตน เกิดขึ้นมาจากการดัดแปลงและการปรับตัวให้เข้ากับกิจกรรมทางสังคม

บทบาทของพระสงฆ์ตามพระธรรมวินัยถือว่าเป็นบทบาทหลักที่ท่านจะต้องเรียนและต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด (สุปฏิปันโน) บทบาทในฐานะผู้ปฏิบัติตนให้สมควรแก่การกราบไหว้ ควรแก่การถวายเครื่องไทยธรรม ควรแก่การเป็นนื่อนาบุญของโลก และบทบาทในฐานะเป็นผู้สอนศีลธรรม แนะนำสั่งสอนแก่ผู้มีปัญหา ถือเป็นบทบาทที่สำคัญของพระสงฆ์ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณภาพประชากรมี 3 ประการดังนี้ (1) การสร้างคนให้ได้รับการศึกษา ในสมัยก่อนการศึกษาของไทยอยู่ในวังกับในวัด วังเป็นสถาบันการศึกษาของเจ้านายและขุนนางชั้นสูง ส่วนวัดเป็นสถาบันการศึกษาของสามัญชนถึงแม้ปัจจุบันรัฐจะแยกการศึกษาออกจากสถาบันสงฆ์แต่สถาบันสงฆ์มีบทบาทในการเสริมสร้างคนให้ได้รับการศึกษาอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ยากจนและด้อยโอกาสทางการศึกษาได้รับผลประโยชน์อย่างมากจากการเอื้ออำนวยหรือการบริการของสถาบันสงฆ์ (2) การสร้างคนให้มีคุณธรรมการอบรมสั่งสอนให้คนมีคุณธรรมเป็นหน้าที่หลักของสถาบันสงฆ์ที่เดียวเป็นที่ยอมรับกันว่าการศึกษาที่สังคมไทยมีความสงบสุขพอสมควร ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเพราะบทบาทของพระสงฆ์ได้มีการอบรมสั่งสอนให้กับประชาชนปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักศีลธรรมและสอนให้บุคคลละเว้นจากความชั่วร้ายและอบายมุข (3) เสริมสร้างความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

Citation : ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุรียา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเทียง และน้ำฝน จันทร์นวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงปู่หงษ์

พรมพัญโญ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

เช่น เป็นผู้ผู้นำในการพัฒนาชุมชน พัฒนาสิ่งแวดล้อม พัฒนาอาชีพ สร้างถนนหนทาง บ่อน้ำ สาธารณสุขและโรงเรียน เป็นต้น รวมทั้งระดมกำลังชาวบ้านให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเด็กกำพร้าและคนยากไร้ช่วยให้ผู้ติดยาเสพติดพ้นจากการตกเป็นทาสยาเสพติด เป็นต้น เป็นไปตามทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม ซึ่ง Everett M. Rogers ผู้เขียนงานชื่อ “Diffusion of Innovations” ได้เน้นว่า การเปลี่ยนแปลงสังคมส่วนใหญ่เกิดจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามามากกว่าเกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นภายในสังคม และนวัตกรรม (Innovation) ที่ถ่ายทอดกันนั้นอาจเป็นความคิด (Idea) ซึ่งรับมาในรูปสัญลักษณ์ (Symbolic Adoption) ถ่ายทอดได้ยาก หรืออาจเป็นวัตถุ (Object) ที่รับมาในรูปการกระทำ (Action Adoption) ซึ่งจะเห็นได้ง่ายกว่า Rogers ยังได้กล่าวอีกว่า “นวัตกรรมที่จะยอมรับกันได้ง่าย (นิยปรณ (ผลวิฒนะ) วรณศิริ, 2540 : 93)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ที่สนใจในเรื่องความเชื่อ ความศรัทธาในในตัวของพระสงฆ์ และวัตถุมงคลสามารถนำไปปรับใช้ได้และเป็นฐานขององค์ความรู้อื่นๆ ได้ อย่างเข้าใจ และเกิดประโยชน์สูงสุด

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดเก็บบันทึกข้อมูลของพระเกจิอาจารย์ที่ละสังขารแล้วไว้ในระบบฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นในด้านต่างๆ เช่น ประวัติ คำสอน เจริญญ ปฏิปทา การพัฒนา ด้านต่างๆ และกิจกรรมโดดเด่น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมการศาสนา. (2526). กิจกรรมของวัดซึ่งเป็นที่เลื่อมใสของพุทธศาสนิกชน. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน กรมการศาสนา.
- จุไรรัตน์ บุญที่สุด. (2556). บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคมกรณีศึกษาพระเทพรัตนกวี (สุรินทร์ ชุตินธโร) วัดมหาราช อำเภอมือง จังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

Citation : Siriphaprapagon, Y., Klangrit, S, Phrakru Sangkharakkhun Supajaro, Kanthiang, K. & Channaul, N.

(2024). Study of Monks and the Process of Creating identity Power of faith and Community Development The Case of Luang Pu Hong Phrom Panyo Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 47-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

- ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์. (2526). **การพัฒนากิจการคณะสงฆ์และกิจการพระศาสนาเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2541). **พุทธธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2546). **พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2557). **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์**. พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.
- พระมหานฤพันธ์ น้อยโนนจิว. (2549). **บทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา พระรัตนกวี รองเจ้าคณะจังหวัดเลยรูปที่ 1 ฝ่ายมหานิกาย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พิสิฐรุทธ์ บุญไชย และทรงคุณ จันทจร. (2516). **ศาสนาพุทธ : สถานภาพ บทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมอีสาน**. มหาสารคาม : สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหามกุฏราชวิทยาลัย. (2532). **พระบาทลีปกรม**. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2548). **พจนานุกรมศัพท์ศาสนาสาทุก อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ. (2558). เล่มที่ 20. ศาสนาและความเชื่อในประเทศไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=20&chap=1&page=t20-1-infodetail04.html>. สืบค้น 22 มีนาคม 2558.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์. (2556). **ประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญของจังหวัดสุรินทร์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.m-culture.go.th/surin/ewt_news.php?nid=304&filename=index. สืบค้น 15 กันยายน 2560.
- หลวงเทพดรณานุศิษฐ์. (2560). **ธาตุปีที่ปึกา**. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย. อำเภอปราสาท. แผนที่อำเภอปราสาท. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://surin108.com/web/2009/07>. สืบค้น 20 กันยายน 2561.
- Stryker, Sheldon & Anne Statham. (1985). "Symbolic Interaction and Role Theory," in Handbook of Social Psychology, edited by G. Lindzey and E. Aronson. pp. 311-378. New York : Random House.

Citation : ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุรียา คลังฤทธิ์, พระครูสังฆรักษ์คุณ สุภาจาโร, เกริกวุฒิ กันเที่ยง และน้ำฝน จันทรนวล.

(2567). การศึกษาพระสงฆ์กับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์พลังศรีศรัทธากับการพัฒนาชุมชน กรณีหลวงพ่อหงษ์

พระหมปัญญา จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 47-66;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.18>

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI

ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra

The Development of Learning Achievement of Mathayomsuksa

2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI

Technique and Geogabra Program

ชนมณีภา ดลกุล^{1*} สมใจ ภูครองทุ่ง² และปวีณา ราวะรินทร์³

Chonnipha Donkun^{1*}, Somjai Phukrongtung² and Paweena Rawarin³

Received : February 7, 2024; Revised : February 20, 2024; Accepted : February 20, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 70/70 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อัตราการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ได้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคำม่วง

¹⁻²คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and Education Innovation, Kalasin University, Thailand.

³ครูโรงเรียนคำม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 24; Teacher khammuang School, Kalasin Secondary Educational Service Area Office 24, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : Chonnipha.do@ksu.ac.th

Citation : Donkun, C., Phukrongtung, S. & Rawarin, P. (2024). The Development of Learning Achievement of Mathayomsuksa 2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI Technique and Geogabra Program. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 67-82;

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (3.1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra (3.2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3.3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า (1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 74.93/77.29 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.64)

คำสำคัญ (Keywords) : เทคนิค TAI, โปรแกรม GeoGabra, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

Abstract

The objectives of this research were to (1) develop collaborative group learning activities using the TAI technique in conjunction with the geogabra program on parallel lines for mathayom 2 students with efficiency according to the 70/70 percent criteria (2) compare academic achievements. know mathematics about parallel lines for Mathayom 2 students between before and after school using collaborative group learning activities, TAI techniques with the geogabra program, and (3) study student satisfaction with learning activities. Collaborative TAI technique with the GeoGabra program on parallel lines for mathayom 2 students. the sample group was mathayom 2 students khammuang school, semester 1 academic year 2023, 35 people, obtained from random sampling. the tools used in the research are (3.1) a cooperative group learning plan using TAI techniques combined with the geogabra program, (3.2) a pre-study and post-study achievement test, and (3.3) a satisfaction

Citation : ชนม์นิภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราชะรินทร์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับ

โปรแกรม GeoGabra. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

questionnaire. statistics used in the research include percentage, mean, and standard deviation. and test the hypothesis with t-test (dependent sample). the results of the research found that (1) collaborative group learning activities, TAI technique combined with the geogabra program had an efficiency value of 74.93/77.29, meeting the specified criteria (2) students had Mathematics learning achievement using collaborative group learning activities using the TAI technique along with the geogabra program after studying was significantly higher than before studying at the .01 level and (3) students were satisfied with the learning activities. the collaborative group TAI technique combined with the geogabra program was overall at the highest level ($X = 4.49$, $S.D. = 0.64$).

Keywords : TAI Technique, Geogabra Program, Learning Achievement

บทนำ (Introduction)

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากคณิตศาสตร์ช่วยให้มนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถ วิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหา ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ อันเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ให้ทัดเทียมกับนานาชาติ การศึกษาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1)

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยภาพรวมนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องเน้นเรื่องความสามารถในการทางการแก้ปัญหาเป็นหลัก เนื่องจากในระหว่างที่มีการแก้ปัญหานั้น ผู้เรียนมีการแสดงออกในการให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมาย การนำเสนอข้อมูล รู้จัก เชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และเกิดความคิดสร้างสรรค์ควบคู่ไปด้วย (สถานส่งเสริมการ

Citation : Donkun, C., Phukrongtung, S. & Rawarin, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Mathayomsuksa 2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI Technique and

Geogabra Program. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

สอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2559) ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหานั้นปัจจุบันพบว่า มีปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้การประเมินคุณภาพทางการศึกษาในวิชาคณิตศาสตร์ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด อันเนื่องมาจากธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นทักษะการคำนวณทำให้ผู้สนใจตั้งเรียนจริงจังมีน้อย อีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่ยอมเรียนคณิตศาสตร์ คือ ผู้เรียนยังไม่เห็นความสำคัญและเป้าหมายการเรียนคณิตศาสตร์ในห้องเรียนเพราะเนื้อหาและวิธีการสอนไม่น่าสนใจ ซึ่งปัจจัยเหล่านั้น ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ และส่งผลให้นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอีกด้วย การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาพบว่า นักเรียนในวัยนี้ยังมีประสบการณ์น้อยไม่สามารถทำความเข้าใจและคิดด้วยตนเองได้ทั้งหมด ด้วยเหตุ นี้ครูส่วนใหญ่จึงใช้วิธีสอนแบบบรรยายและแสดงเหตุผลพร้อมกับยกตัวอย่างในการแก้โจทย์ปัญหา เมื่อนักเรียนพบตัวอย่างที่แตกต่างไปจากตัวอย่างที่ครูเคยอธิบาย นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถ แก้โจทย์ปัญหานั้นได้ ประกอบกับลักษณะของโจทย์ปัญหาไม่ได้มีเพียงโจทย์ปัญหาที่มีขั้นตอนเดียวแล้วได้มาซึ่งคำตอบ แต่ยังมีโจทย์ปัญหาที่มีกระบวนการแก้ปัญหาหลายขั้นตอนมีความซับซ้อน ครูผู้สอนควรศึกษาและพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาในชีวิตประจำวันให้กับนักเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนได้เกิดความคิดรวบยอด การคิดคำนวณ และใช้เหตุผล

ผู้วิจัยพบว่าสาเหตุที่นักเรียนอ่อนวิชาคณิตศาสตร์มีหลายประการด้วยกันอาจเป็นผลอันเนื่องมาจากนักเรียนประสบปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์และปัญหาที่พบมากเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยนักเรียนไม่สามารถแสดงแนวคิดหรือวิธีการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ได้ จากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนคำม่วง อำเภอกำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับบทเรียนและสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์พบว่า บทเรียนที่นักเรียนมีปัญหาในด้านความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์มากที่สุด คือ การแก้โจทย์ปัญหาที่เน้นให้นักเรียนท่องจำและจดบันทึกตามครูผู้สอน จดจำข้อเท็จจริง โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองใช้วิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ และ หากคำตอบ นอกจากนี้อาจยังให้ความสำคัญของคำตอบ มากกว่าวิธีการหาคำตอบซึ่งผลจากการจัดการเรียนการสอนข้างต้นทำให้นักเรียนใช้วิธีการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ตามวิธีการสอนของครูเพียงอย่างเดียว ทำให้นักเรียนไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ด้วยตนเองได้และทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการแก้โจทย์ปัญหานั้นยาก

Citation : ขนมนิภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราชรินทร์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับ

โปรแกรม GeoGebra. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

ผู้วิจัยได้ศึกษาสาเหตุของปัญหานักเรียนขาดความเข้าใจ ในกระบวนการหรือวิธีการแก้ โจทย์ปัญหาและไม่สามารถแสดงแนวคิดหรือวิธีการแก้ปัญหาได้ ซึ่งมาจากปัญหานักเรียนอ่าน ภาษาไทยไม่คล่อง ส่งผลกระทบต่อการเข้าใจโจทย์ปัญหาทัศนียม และที่สำคัญการวิเคราะห์โจทย์ ปัญหา การเขียนประโยคสัญลักษณ์ การคำนวณหาคำตอบไม่ถูกต้อง เรียนนักเรียนไม่สามารถแปล ความหมายของโจทย์ บอกสิ่งที่โจทย์กำหนดไม่ถูกต้อง ขาดความเข้าใจเพื่อเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทบทวนความรู้และมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของ ตนเอง ได้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ขอบเขตด้านกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนคำม่วง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 115 คน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนคำม่วง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 35 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

Citation : Donkun, C., Phukrongtung, S. & Rawarin, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Mathayomsuksa 2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI Technique and

Geogabra Program. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ความพึงพอใจของนักเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือเรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม 2566 ถึงวันที่ 26 กันยายน 2566

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคTAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคTAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ70/70

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาเรียนรู้ทั้งหมด 6 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 20 ข้อ ดำเนินการสร้างด้วยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.63-0.87 ค่าความยาก

Citation : ขนมนิภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราชะรินทร์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับ GeoGebra และหลังเรียน เรื่อง เส้นขนาน และแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGebra เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้ทราบ

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเส้นขนาน แบบปรนัย 20 ข้อ

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGebra จำนวน 6 แผน 6 ชั่วโมง โดยเก็บคะแนนครั้งละ 2 แผน รวมเป็น 3 ครั้ง (3 เรื่อง) ใช้เวลา 6 คาบ คาบละ 50 นาที ภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา 2566

3. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGebra เรื่องเส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

4. นักเรียนรับแบบทดสอบคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเรียนรู้เนื้อหา และฝึกทำแบบฝึกหัดที่มีอยู่ในแบบฝึกจนครบ

5. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGebra เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

6. ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGebra เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

7. ผู้วิจัยทำการตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGebra เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบฝึกหัด เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์ ต่อไป

Citation : Donkun, C., Phukrongtung, S. & Rawarin, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Mathayomsuksa 2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI Technique and

Geogebra Program. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

8. นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra ในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพแบบทดสอบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่องเส้นขนาน โดยหาค่าเฉลี่ย \bar{x} ร้อยละ (%) และการหา ประสิทธิภาพ E1/E2

2. ผู้วิจัยได้หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนวณหาค่า E_1 จากการทำใบงาน แบบฝึกหัด จำนวน 6 แผน 6 ชั่วโมง และหาค่า E_2 จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน โดยใช้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra

ผลการวิจัย (Research Results)

เพื่อสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ เรื่อง เส้นขนาน โดยใช้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 70/70

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เส้นขนาน แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เส้นขนาน แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ดังนี้

	คะแนนว่างแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนละ 10 คะแนน)						รวม (60 คะแนน)	คะแนนหลังจัดการ เรียนรู้ (20 คะแนน)
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6		
\bar{x}	7.58	7.58	7.29	7.63	7.29	7.58	179.83	15.46
ร้อยละ	75.8	75.8	72.9	76.3	72.9	75.8	74.93	77.29

Citation : ขนมนิภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราชรินทร์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับ

โปรแกรม GeoGabra. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

จากตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เส้นขนาน โดยใช้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra 70/70 ได้ ดังนี้ E_1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมระหว่างเรียนจากการทำใบงาน แบบฝึกหัด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 74.93 E_2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมหลังเรียน ซึ่งได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เส้นขนาน แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra มีประสิทธิภาพ 74.93/77.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์ผลคะแนนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน วิเคราะห์ โดยใช้การทดสอบทีแบบ t-test

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เส้นขนาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra

ทดสอบ	N	x	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	t	Sig.
ก่อนเรียน			4.29	1.16	21.45		
หลังเรียน	35	20	15.46	1.89	77.3	32.97	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เส้นขนาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 15.46 คิดเป็นร้อยละ 77.30 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.45 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t_{(0.05,23)} = 1.7171$)

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra ใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ การศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เป็นการ วิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของนักเรียน

หลังจากที่ได้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI และ GeoGebra เรื่อง เส้นขนาน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการ

ประเมินเป็นรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย \bar{x} และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ แล้วแปลผล

ข้อคำถาม	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนชื่นชอบที่จะได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน	4.46	0.64	มาก
2. นักเรียนพอใจที่ได้ฝึกฝน และพัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเองกับกลุ่ม	4.42	0.49	มาก
3. นักเรียนประทับใจที่ได้จัดกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน	4.58	0.57	มากที่สุด
4. นักเรียนพอใจที่ได้พัฒนาความสามารถในการคิดของตนเอง	4.46	0.71	มาก
5. นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน	4.17	0.80	มาก
6. นักเรียนชอบที่ได้ท้าทายความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม	4.71	0.61	มากที่สุด
7. นักเรียนชอบที่ครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นกับกลุ่มอื่น	4.42	0.76	มาก
8. นักเรียนพอใจลักษณะของกิจกรรมที่ได้ถ่ายทอดความรู้กับคู่ในกลุ่ม	4.88	0.44	มากที่สุด
9. นักเรียนพอใจกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตื่นเต้นและตื่นตัวอยู่เสมอ	4.58	0.64	มากที่สุด
10. นักเรียนพอใจกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดระหว่างกลุ่ม	4.25	0.72	มาก
ภาพรวม	4.49	0.64	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจ พบว่า มีความพึงพอใจ โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 อยู่ในระดับมาก ซึ่งแบ่งเป็น 3 อันดับแรก คือ 1. นักเรียนพอใจลักษณะของกิจกรรมที่ได้ถ่ายทอดความรู้กับคู่ในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.88 อยู่ในระดับมากที่สุด 2.นักเรียนชอบที่ได้ท้าทายความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด และ 3. นักเรียนพอใจกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตื่นเต้นและตื่นตัวอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.58 อยู่ในระดับมากที่สุด

Citation : ขนมนิภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราชรินทร์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับ

โปรแกรม GeoGabra. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เส้นขนาน แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra โดยใช้ 70/70 ได้ดังนี้ E_1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมระหว่างเรียนจากการทำใบงาน แบบฝึกหัด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 74.93 E_2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมหลังเรียน ซึ่งได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เส้นขนาน แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra มีประสิทธิภาพ 74.93/77.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ โดยผลการประเมิน ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เส้นขนาน แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 4.49$, $S.D. = 0.18$) แสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70/70 ซึ่งการที่การจัดการเรียนรู้โดยแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นได้ผ่านกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างมีระบบ ส่งผลให้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัย เต็มเดือน เต้าแก้ว, นภาพรณ ธีธัญญา และ เดชกุล มัทวานุกูล, (2563) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา) พบว่า ประสิทธิภาพของวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra ของการทดสอบระหว่างเรียน E_1 เท่ากับ 79.87 และหลังเรียน E_2 เท่ากับ 83.85 ซึ่งมีค่าสูงกว่าร้อยละ 70 ของเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านการประเมินการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนที่จะนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้น จึงเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้โดยแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เป็นการจัดการเรียนรู้โดยการนำเสนอกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra งานวิจัยของ Maccini & Hughes (2000 : 10-21) ได้ศึกษาผลของการแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra บกพร่องทางการเรียนรู้

Citation : Donkun, C., Phukrongtung, S. & Rawarin, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Mathayomsuksa 2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI Technique and

Geogabra Program. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

ที่มีต่อการสื่อสารความหมายและคำตอบของการแก้ปัญหา การบวก ลบ คูณ และหารจำนวนเต็ม พบว่า ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนรายบุคคล โดยใช้ลักษณะการเรียนรู้เป็นกลุ่มมีการร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุ เป้าหมายของการเรียนโดยผู้สอนจะให้ความเป็นอิสระแก่นักเรียนที่จะหาความรู้จากเพื่อนในกลุ่ม ทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนสูงขึ้น เมื่อพิจารณาการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์แต่ละด้าน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เส้นขนาน แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับ GeoGabra พบว่า มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 15.46 คิดเป็นร้อยละ 77.30 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.45 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ประจวบ แสง สืบับ (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับ GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัย เอมฤดี สิงหะกุ่มพล, ไพศาล หวังพานิช และสงวนพงศ์ ชวนชม (2563) การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับ GeoGabra รายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ อินทสิงห์ (2559) วิจัยเรื่อง เส้นขนาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง เส้นขนานของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.49$, S.D.=0.18) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เป็นการเรียน ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะใน

Citation : ขนมนิภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราชรินทร์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับ

โปรแกรม GeoGabra. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

การคิดที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง นักเรียน สามารถที่จะอภิปรายซักถาม มีการปรึกษาหารือภายในกลุ่มระหว่างการเรียน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการทบทวนอยู่ตลอดเวลาโดยการท าใบงาน แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนอันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น จึงทำให้เกิดความพึงพอใจซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด ดังนี้ คือ พอใจกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริม ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดระหว่างกลุ่ม ($X = 4.49$, $S.D.=0.18$) รองลงมาคือ นักเรียน พอใจลักษณะของกิจกรรมที่ได้ถ่ายทอดความรู้กับคูในกลุ่ม ($X = 4.60$, $S.D.=0.57$) และนักเรียนชอบ ที่ได้ท้าทายความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม ($X = 4.56$, $S.D.=0.50$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพนทนา เงินฮวง (2560 : 1) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทางคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบเทคนิค TAI พบว่า นักเรียนที่ เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องเส้นขนาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบเทคนิค TAI ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัย ของวรจุภา สายสุข (2560 : 1) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องค่ากลางของข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร พบว่าความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องค่ากลางของข้อมูล โดยภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาความพึงพอใจ มีค่าความพึงพอใจ โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาระดับความพึงพอใจ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนโดยได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAIร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เป็นการที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสอนแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์แต่ละครั้งผู้เรียนจะต้องร่วมกันดำเนินกิจกรรมไปตามขั้นตอนของการแก้ปัญหาด้วยเทคนิค TAI ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเกิดความพึงพอใจที่สามารถแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์นั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอมฤติ สิงหะกมุผล, ไพศาล หวังพานิช, และ สงวนพงศ์ ชวนชม (2563) ได้ทำการวิจัย การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra รายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAIร่วมกับ

Citation : Donkun, C., Phukrongtung, S. & Rawarin, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Mathayomsuksa 2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI Technique and GeoGabra Program. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

โปรแกรม GeoGabra พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีโอกาสได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน นักเรียนมีโอกาสปรึกษาและซักถามข้อสงสัย เป็นระบบและมีความต่อเนื่องตามลำดับของกิจกรรม และเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียน ทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองทุกขั้นตอน นอกจากนี้การที่นักเรียนสามารถอธิบายเรื่องเส้นขนานได้ เรื่อง เส้นขนาน ได้ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากต่อการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับโปรแกรม GeoGabra เรื่อง เส้นขนาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเข้ากลุ่มครูควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมให้มากที่สุดเพื่อให้กลุ่มเก่งให้ความรู้กับกลุ่มด้อยครูคอยช่วยเพิ่มเติมและแนะนำในขั้นตอนสรุปการสรุปผล

1.2 ควรส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นในระหว่างการทำกิจกรรม กลุ่มพร้อมทั้งส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของการช่วยเหลือระดมความคิดเห็นกันในการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้ ผู้เรียนมีทักษะในการคิดแก้ปัญหาเองได้

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับ GeoGebra ครูควรมีการเตรียม กลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน โดยอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียนและบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนที่จะ ร่วมมือกันเรียนรู้ และครูควรเข้าไป ช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงาน และการทำงาน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับ GeoGabra ในเนื้อหา บทเรียนวิชาอื่น และในระดับชั้นอื่นอีก เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมที่ดีและสามารถ นำไปประยุกต์กับชีวิตประจำวันได้อย่างเต็มที่

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค อื่น ๆ เช่น STAD, TGT, Co-op-co-op เป็นต้น ในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ

Citation : ขมนิภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราชรินทร์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับ

โปรแกรม GeoGabra. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

2.3 ควรศึกษาตัวแปรร่วมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ วิชาคณิตศาสตร์ เช่น ความสามารถด้านเหตุผล ทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ ทักษะ การคิด วิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เต็มเดือน เต้าแก้ว, นภาพรณ ธีัญญา และเดชกุล มัทวานุกุล. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทร่วมกับกลวิธี STAR ที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางการเรียนคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา). *วารสารภาวนาสารปริทัศน์*. 1(3) : 1-14.
- ประจบ แสงสีบบ. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กลวิธี STAR เรื่อง โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวและการแปรผันที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหา และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรุจิภา สายสุข. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ค่ากลางของ ข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร. ปริญญาวิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2559). **คู่มือครูรายวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว.
- สมเกียรติ อินทสิงห์. (2559). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้กลวิธี STAR ร่วมกับกราฟิกออบแกนด์ไฮเปอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 9(1) : 356-368.

Citation : Donkun, C., Phukrongtung, S. & Rawarin, P. (2024). The Development of Learning Achievement of

Mathayomsuksa 2 on Parallel lines topics by group Learning Activity with TAI Technique and

Geogebra Program. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

เอมฤดี สิงห์กุมพล, ไพศาล หวังพานิช และสงวนพงศ์ ชวนชม. (2563). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับกลวิธี STAR รายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *ศึกษา วารสารศึกษาศาสตร์*. 7(1) : 73-82.

Maccini, P. & Gagnon, J. (2011). **Mathematics strategy instruction (SI) for middle school students with learning disabilities**. [Online]. Available : http://www.ldonline.org/article/Mathematics_Strategy_Instruction_%28SI%29_for_Middle_School_Students_with_Learning_Disabilities. Retrieved 18 October 2022.

Citation : ชนม์นิภา ดลกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง และปวีณา ราชะรินทร์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เรื่อง เส้นขนาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ร่วมกับ

โปรแกรม GeoGabra. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*. 2(3) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.19>

การศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

The Study of Followers of Academic Support Personnel
Chaiyaphum Rajabhat University

ทิพวรรณ ถิ่นอุดม¹ กฤษณา พัฒเพ็ง^{2*} และทินนิกร เสมอโชค³

Tippawan Thinudom¹, Krisana Phatpheng^{2*} and Tinnikon Samerchok³

Received : February 5, 2024; Revised : May 30, 2024; Accepted : June 29, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 2) ศึกษาแบบภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และ 3) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับแบบภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้แก่บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 118 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า เพศหญิงร้อยละ 61.02 ซึ่ง มีอายุ 41 – 50 ปีร้อยละ 50.85 เป็นกลุ่มพนักงานประจำมหาวิทยาลัย ร้อยละ 83.05 ประเภททั่วไป ร้อยละ 50 ได้รับการจ้างจากงบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย ร้อยละ 78.81 และระยะเวลาในการ

¹⁻²สำนักงานอธิการบดี กองกลาง งานบริหารทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ; Office of the President, Human Resources Management Division, Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand.

³คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ; Faculty of Liberal Arts and Science, Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : Krisana_Ph@hotmail.com

Citation : Thinudom, T., Phatpheng, K. & Samerchok, T. (2024). The Study of Followers of Academic Support

Personnel Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

ปฏิบัติงาน 6-10 ปี ร้อยละ 42.37 2) ภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า ระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$: S.D. = 0.64) 3) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับแบบภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า ภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิขึ้นอยู่กับเพศและงบประมาณการจ้างของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอายุของบุคลากร กลุ่มพนักงาน และประเภทพนักงานที่ต่างกันไม่แตกต่างกันกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords) : ภาวะผู้ตาม, บุคลากร, สายสนับสนุนวิชาการ

Abstract

This research aimed to 1) study the personal factors of support staff at Chaiyaphum Rajabhat University, 2) examine the followership styles of support staff at Chaiyaphum Rajabhat University, and 3) compare personal factors with the followership styles of support staff at Chaiyaphum Rajabhat University. This is a quantitative research study. The research sample comprised 118 support staff members, selected through purposive sampling. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table. The research instrument used was a questionnaire. The statistical methods employed for data analysis included mean and standard deviation.

The research findings revealed that: 1) The personal factors of the support staff at Chaiyaphum Rajabhat University showed that 61.02% were female, 50.85% were aged between 41-50 years, 83.05% were permanent university employees, 50% were in general positions, 78.81% were employed through the university's revenue budget, and 42.37% had been working for 6-10 years. 2) The followership styles of the support staff at Chaiyaphum Rajabhat University, overall, were at a high level ($\bar{X} = 3.87$; S.D. = 0.64). 3) Comparison of personal factors with followership styles of the support staff at Chaiyaphum Rajabhat University indicated that followership styles significantly depended

Citation : ทิพวรรณ ถิ่นอุดม, กฤษณา พัฒเพ็ง และทินนิกร เสมอโชค. (2567). การศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน

วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

on gender and employment budget at the .05 level. However, differences in age, employee groups, and employee types did not show significant differences in followership styles at the .05 level.

Keywords : Follower Status, Personnel, Academic Support Line

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้องค์กรต่าง ๆ ต้องปรับตัวเพื่อให้องค์กรสามารถอยู่ได้และให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับองค์กรของภาครัฐนั้น ได้มีความพยายามที่จะปฏิรูประบบราชการมาหลายยุคหลายสมัย รวมทั้งมีการปรับปรุงระบบการบริหารงานในองค์กรทั้งภาคราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความเป็นธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต การทำงานเป็นทีม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานกับผู้บริหารให้มีความร่วมมือสูง การรับรู้ถึงการสนองตอบต่อการปรับตัวเข้ากับองค์กร การรับรู้ภารกิจหลักขององค์กร และการมีค่านิยมในการปฏิบัติงานที่ดี ในทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าหรือผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนล้วนแต่ต้องมี 2 บทบาท คือ ต้องเคยมีพฤติกรรมที่เป็นทั้งผู้นำและพฤติกรรมของผู้ตามขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป ผู้ตามหรือผู้ปฏิบัติการในองค์กรมีหลายแบบ บางคนที่มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นระยะเวลาอันยาวนาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่มีความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ซึ่งไม่เป็นที่พอใจตามแผนหรือความต้องการของผู้บังคับบัญชาและหน่วยงาน บางคนมีความกระตือรือร้นปฏิบัติงานอย่างรวดเร็วแต่ต้องให้ผู้บังคับบัญชาชี้แนะ หรือกำกับติดตามตลอดเวลา บางคนต้องให้ผู้อื่นหรือเพื่อนร่วมงานคอยช่วยเหลือจึงจะสามารถทำงานได้สำเร็จบางคนทำงานเร็วตั้งใจทำงานและมีความสามารถในการบริหารจัดการงานของตนเองได้เป็นอย่างดี หรือประเภทที่ผสมผสานทุกแบบที่กล่าวมาแต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ว่าแบบไหนที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง มากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าในองค์กรทุกแห่งล้วนแล้วแต่มีบุคลากรประเภทที่กล่าวมาข้างต้นแตกต่างกันเพียงแต่จะมีบุคลากรประเภทหรือลักษณะไหนมากน้อยกว่ากัน อย่างไรก็ตามบุคลากรที่ทำงานเร็วตั้งใจทำงาน กระตือรือร้น สามารถบริหารจัดการงานได้ด้วยตนเองถือเป็นกลุ่มบุคคลที่องค์กรต้องการและแสวงหามากที่สุด แต่ในความเป็นจริงคงเป็นไปได้ที่จะมีบุคลากรประเภทนี้เท่านั้นอยู่ในองค์กร (พิชญ์สินี มะโน, 2562)

Citation : Thinudom, T., Phatpheng, K. & Samerchok, T. (2024). The Study of Followers of Academic Support

Personnel Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

ภาวะผู้ตามเป็นแนวคิดในการศึกษาน้อยเมื่อเทียบกับภาวะผู้นำ โดยนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอทฤษฎีของ Kelly (1992) เกี่ยวกับภาวะผู้ตามมาเป็นทฤษฎีใหม่ในการศึกษาวิจัยเพื่อให้เป็นคำนิยามของภาวะผู้ตามว่า คือ บุคคลที่มีบทบาทในการปฏิบัติงานและมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้นำ และเพื่อสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร มีความรับผิดชอบต่อตนเองและองค์กร และเป็นผู้ที่สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานให้กับผู้นำและองค์กร ซึ่งเป็นคุณลักษณะเฉพาะของบุคคล ที่ทำให้สามารถรับผิดชอบและปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งภาวะผู้ตาม จึงนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อหน่วยงานและผู้ตามยังคงเป็น ที่มีคุณค่าที่สุดของผู้นำและองค์กรที่คอยช่วยเหลือในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และชี้แนะแนวทางให้ผู้นำปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ อย่างมีประสิทธิภาพและการนำพาประสิทธิผล หากผู้ตามเป็นบุคลากรที่ไม่มีศักยภาพหรือขาดคุณลักษณะของภาวะผู้ตาม องค์กรให้บรรลุวิสัยทัศน์ เป้าหมาย หรือความต้องการขององค์กรก็ล้วนเป็นการยากหรือได้ผลลัพธ์ไม่ดีเท่าที่ควร ฉะนั้นทุกๆ องค์กรควรให้ความสำคัญในเรื่องของภาวะผู้ตามพอๆกับความสำคัญของผู้นำ โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐ ที่จำเป็นจะต้องคัดเลือกบุคลากรที่มีภาวะความเป็นผู้ตาม เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เกิดความพึงพอใจต่อประชาชนและนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมือง (ปรเมศวร์ ยศปัญญา และคณะ, 2565) ซึ่งภาวะผู้ตามกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เป็นการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีอยู่ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานส่งผลให้หน่วยงานได้รับผลประโยชน์สูงสุด ซึ่งการประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจะวัดประสิทธิผลแบบตัวบ่งชี้เดี่ยว แต่ปัญหาที่สำคัญคือ การยากที่จะยอมรับได้ว่าตัวบ่งชี้เดี่ยวเหล่านี้ จะมีความหลากหลายและครอบคลุมและเพียงพอต่อการวัดภาวะผู้ตามกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพราะหน่วยงานโดยทั่วไป จะมีวัตถุประสงค์หลายประการ การที่จะประเมินภาวะผู้ตามโดยใช้ตัวบ่งชี้เดี่ยวจึงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก เพราะจะไม่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาวะผู้ตามทั้ง 5 ด้าน กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้ ทั้งนี้ต้องอาศัยตัวแปรที่สำคัญ ๆ เข้ามาเป็นเกณฑ์ในการประเมินภาวะผู้ตาม และควรมีการวัดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยใช้ตัวบ่งชี้หลายตัว เพื่อให้ผลการประเมินเกิดประโยชน์และส่งผลต่อการพัฒนาหน่วยงานและต้องคำนึงถึงนโยบายของหน่วยงาน ทิศทางการพัฒนา และความคุ้มค่าในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานมากที่สุด (ธัญพร จีเมะลิ และวิจิตรา ศรีสอน, 2567 : 216)

Citation : ทิพวรรณ ถิ่นอุดม, กฤษณา พัฒเพ็ง และทินนิกร เสมอโชค. (2567). การศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน

วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นอีกรองครหนึ่งที่จะต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรหลักในการปฏิบัติงานแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ใหญ่ ๆ คือ บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรกรสายสนับสนุนวิชาการ ในปัจจุบันโครงสร้างบุคลากรเริ่มเปลี่ยนเป็นระบบมากขึ้น ซึ่งผู้ตามภายในองค์กรเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนผลการปฏิบัติงานที่มีความสอดคล้องกับนโยบายขององค์กร บทบาทความเป็นผู้ตามในองค์กรจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะเป็นกำลังหลักในการสร้างผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายขององค์กร โดยจะมีการแบ่งความรับผิดชอบงานให้สอดคล้องกับความสามารถและมาตรฐานตำแหน่งของทรัพยากรมนุษย์ที่มีอยู่ในแต่ละหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิจะมีตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานที่มีความแตกต่างกันออกไป

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยเรื่องการศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการวางแผนพัฒนาและกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายในองค์กรให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับแบบภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ บุคลากรสังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 369 คน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรสายสนับสนุน ประเภทวิชาการ ประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะหรือวิชาชีพเฉพาะ ประเภททั่วไป และพนักงานราชการ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Citation : Thinudom, T., Phatpheng, K. & Samerchok, T. (2024). The Study of Followers of Academic Support

Personnel Chaiyaphum Rajabhat University. Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

จำนวน 118 คนได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970)

2. เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัยเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยรายละเอียด ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ กลุ่มพนักงาน ประเภท งบประมาณการจ้าง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแบบภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย 1) ด้านผู้ตามแบบปรับตาม 2) ด้านผู้ตามแบบห่างเหิน 3) ด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด 4) ด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชา และ 5) ด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผล จำนวน 30 ข้อ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินแบบสอบถามภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทีมผู้วิจัยดำเนินการลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเองเป็นหลัก โดยการติดต่อประสานงาน นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ เพื่อขอเข้าเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 คน

4 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน t-test และ One way ANOVA

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) การวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ และ 3) การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (118คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	46.00	38.98
หญิง	72.00	61.02
2. อายุ		
26 - 30 ปี	28.00	23.73
31 - 40 ปี	30.00	25.42
41 - 50 ปี	60.00	50.85
51 - 59 ปี	28.00	23.73
3. กลุ่มพนักงาน		
พนักงานประจำมหาวิทยาลัย	98.00	83.05
พนักงานจ้างตามภารกิจ	14.00	11.86
พนักงานราชการ	6.00	5.08
4. ประเภทบุคลากร		
วิชาการ	12.00	10.17
เชี่ยวชาญเฉพาะหรือวิชาชีพเฉพาะ	47.00	39.83
ทั่วไป	59.00	50.00
5. งบประมาณ		
งบประมาณเงินรายได้	93.00	78.81
งบประมาณแผ่นดิน	25.00	21.19
6. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
น้อยกว่า 1 ปี	5.00	4.24
1 - 5 ปี	7.00	5.93
6 - 10 ปี	50.00	42.37
11 - 15 ปี	34.00	28.81
16 - 20 ปี	22.00	18.64

Citation : Thinudom, T., Phatpheng, K. & Samerchok, T. (2024). The Study of Followers of Academic Support

Personnel Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นเพศหญิงร้อยละ 61.02 ซึ่งมีอายุ 41 – 50 ปีร้อยละ 50.85 เป็นกลุ่มพนักงานประจำมหาวิทยาลัย ร้อยละ 83.05 ประเภททั่วไป ร้อยละ 50 ได้รับการจ้างจากงบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย ร้อยละ 78.81 และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 6-10 ปี ร้อยละ 42.37 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย ประกอบด้วย ด้านผู้ตามแบบปรับตาม ด้านผู้ตามแบบห่างเหิน ด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด ด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชา และด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผล ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามแบบปรับตาม

ด้านผู้ตามแบบปรับตาม		\bar{x}	S.D.
1	ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนา ความสามารถที่จำเป็นต่อการทำงาน ให้ ตนเองเพื่อเพิ่มคุณค่าต่อองค์กร	3.64	0.63
2	ท่านยินยอมและเต็มใจปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่คำนึงว่างานนั้นจะมี ลักษณะอย่างไร	3.73	0.71
3	ท่านมีความสุขในการปฏิบัติงานเมื่อได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา	3.54	0.89
4	ท่านหลีกเลี่ยงที่จะเพิ่มความขัดแย้งในการปฏิบัติงาน	4.47	0.78
5	ท่านให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จที่ คาดหวังโดยจะไม่ร่วมแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์	3.97	0.81
รวม		3.87	0.64

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามแบบปรับตาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87 : S.D. = 0.64$) โดยพิจารณารายชื่อแล้ว พบว่า ท่านหลีกเลี่ยงที่จะเพิ่มความขัดแย้งในการปฏิบัติงานมากที่สุด (\bar{X}

Citation : ทิพวรรณ ถิ่นอุดม, กฤษณา พัฒเพ็ง และทินนิกร เสมอโชค. (2567). การศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน

วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

= 4.47 : S.D.= 0.78) รองลงมาคือ ท่านให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จที่คาดหวังโดยจะไม่ร่วมแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.97 : S.D.= 0.81$) และท่านยินยอมและเต็มใจปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่คำนึงว่างานนั้นจะมีลักษณะอย่างไร ($\bar{X} = 3.73 : S.D.= 0.71$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามแบบห่างเหิน

ด้านผู้ตามแบบห่างเหิน	\bar{x}	S.D.
1 ท่านสามารถใช้ประสบการณ์ของตัวเองแก้ปัญหาหรือจุดบกพร่องต่าง ๆ ให้ บรรลุเป้าหมายขององค์กร	4.48	0.76
2 ท่านรู้สึกมีอิสระในการตัดสินใจและปฏิบัติงาน โดยไม่ต้องขอคำปรึกษาใด ๆ จากผู้บังคับบัญชา	3.77	0.92
3 เมื่อท่านถูกผู้บังคับบัญชาขอร้องให้ทำในสิ่งที่ขัดแย้งต่อวิชาชีพ หรือสิ่งที่ไม่ชอบ ท่านตอบปฏิเสธมากกว่าตอบรับ	3.63	0.81
4 ท่านพยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในงานด้วยตนเอง แทนการรอผู้บังคับบัญชาจะมาช่วย	4.10	0.67
5 หากเพื่อนร่วมงานพบปัญหาในการปฏิบัติงานท่านจะไม่เข้าร่วมในการแก้ไขปัญหานั้น	3.71	0.99
รวม	3.94	0.56

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามแบบห่างเหิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94 : S.D.= 0.56$) โดยพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า ท่านสามารถใช้ประสบการณ์ของตัวเองแก้ปัญหาหรือจุดบกพร่องต่าง ๆ ให้ บรรลุเป้าหมายขององค์กรมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48 : S.D.= 0.76$) รองลงมาคือท่านพยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในงานด้วยตนเอง แทนการรอผู้บังคับบัญชาจะมาช่วย ($\bar{X} = 4.10 : S.D.= 0.67$) และท่านรู้สึกมีอิสระในการตัดสินใจและปฏิบัติงาน โดยไม่ต้องขอคำปรึกษาใด ๆ จากผู้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.77 : S.D.= 0.92$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด

ด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด		\bar{x}	S.D.
1	ท่านสามารถปรับพฤติกรรมตนเองให้เข้ากับทุกสถานการณ์	3.77	0.74
2	ท่านปฏิบัติงานด้วยความกระตือรือร้น และมีความระมัดระวังในการปฏิบัติงานทุกครั้ง	3.51	0.87
3	ท่านสามารถนำวโน้มจิตใจเพื่อนร่วมงานให้ทำตามผู้อื่นในทุก ๆ สถานการณ์	4.49	0.77
4	ท่านคำนึงถึงผลประโยชน์และผลเสียของตนเองในการปฏิบัติงานเสมอ	3.85	0.76
5	หากงานที่ได้รับมอบหมายมีความเสี่ยง ท่านจะพยายามหลีกเลี่ยงงานนั้น	3.87	0.77
รวม		3.90	0.58

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90 : S.D. = 0.58$) โดยพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า ท่านสามารถนำวโน้มจิตใจเพื่อนร่วมงานให้ทำตามผู้อื่นในทุก ๆ สถานการณ์มากที่สุด ($\bar{x} = 4.49 : S.D. = 0.77$) รองลงมาคือ หากงานที่ได้รับมอบหมายมีความเสี่ยง ท่านจะพยายามหลีกเลี่ยงงานนั้น ($\bar{x} = 3.87 : S.D. = 0.77$) และท่านคำนึงถึงผลประโยชน์และผลเสียของตนเองในการปฏิบัติงานเสมอ ($\bar{x} = 3.85 : S.D. = 0.76$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชา

ด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชา		\bar{x}	S.D.
1	ท่านจะปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยไม่จำเป็นที่จะปฏิบัติงานนอกเหนือจากที่ได้รับมอบหมายในภาระงาน	4.50	0.76
2	เมื่อได้รับมอบหมายงานท่านจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังจะค่อย ๆ ทำไปเรื่อย ๆ โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาที่กำหนด	3.81	0.82
3	ท่านมักจะทำให้ผู้บังคับบัญชาของท่านมาช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน โดยท่านไม่หลีกเลี่ยงการปะทะและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง	3.57	0.79
4	ท่านมักจะให้เพื่อนร่วมงานเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้อยู่เสมอ	3.93	0.61
5	ท่านขาดความเป็นอิสระและไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน	3.36	0.88
รวม		3.83	0.52

จากตารางที่ 5 พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83 : S.D.= 0.88$) โดยพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า ท่านจะปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยไม่จำเป็นที่จะปฏิบัติงานนอกเหนือจากที่ได้รับมอบหมายในภาระงาน ($\bar{X} = 4.50 : S.D.= 0.76$) รองลงมาท่านมักจะให้เพื่อนร่วมงานเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.93 : S.D.= 0.61$) และเมื่อได้รับมอบหมายงานท่านจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังจะค่อย ๆ ทำไปเรื่อย ๆ โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 3.81 : S.D.= 0.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผล

ด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผล		\bar{x}	S.D.
1	ท่านวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองและองค์กรได้อย่างถูกต้อง	4.55	0.73
2	ท่านมีความสนใจกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอยู่เสมอ	4.01	0.82
3	ท่านแสดงทัศนคติของท่านเองอย่างตรงไปตรงมาแม้จะขัดแย้งกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน หรือถูกโต้แย้งจากผู้บังคับบัญชา	3.77	0.89
4	ความสามารถในการบริหารจัดการงานได้ด้วยตนเอง	4.08	0.67
5	สามารถบริหารจัดการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.64	0.90
รวม		4.01	0.62

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$: S.D.= 0.62) โดยพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า ท่านวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองและองค์กรได้อย่างถูกต้องมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$: S.D.= 0.73) รองลงมา คือ ความสามารถในการบริหารจัดการงานได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.08$: S.D.= 0.67) และท่านมีความสนใจกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.01$: S.D.= 0.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ รวมทั้ง 5 ด้าน

รวมทั้ง 5 ด้าน		\bar{x}	S.D.
1	ด้านผู้ตามแบบปรับตาม	3.87	0.64
2	ด้านผู้ตามแบบห่างเหิน	3.94	0.56
3	ด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด	3.90	0.58
4	ด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชา	3.83	0.52
5	ด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผล	4.01	0.62
รวม		3.91	0.30

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ รวมทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91 : S.D.= 0.30$) โดยพิจารณารายด้านแล้ว พบว่า ด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผลมากที่สุด ($\bar{X} = 4.01 : S.D.= 0.62$) รองลงมาคือ ด้านผู้ตามแบบห่างเหิน ($\bar{X} = 3.94 : S.D.= 0.56$) ด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด ($\bar{X} = 3.90 : S.D.= 0.58$) ด้านผู้ตามแบบปรับตาม ($\bar{X} = 3.87 : S.D.= 0.64$) และด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชา ($\bar{X} = 3.83 : S.D.= 0.52$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยใช้สถิติ t-test ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ และด้านงบประมาณ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน
วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	P
ชาย	46.00	3.92	0.29	.138	.882
หญิง	72.00	3.91	0.31		

จากตารางที่ 8 พบว่า ภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิขึ้นอยู่กับเพศของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ บุคลากรเพศชายและเพศหญิงมีภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน
วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำแนกตามงบประมาณ

งบประมาณ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	P
งบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย	93.00	3.91	0.30	-.148	.883
งบประมาณแผ่นดิน	25.00	3.92	0.31		

จากตารางที่ 9 พบว่า ภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิขึ้นอยู่กับงบประมาณของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ บุคลากรงบประมาณในการจ้างบุคลากรมี ภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Citation : ทิพวรรณ ถิ่นอุดม, กฤษณา พัฒเพ็ง และทินนิกร เสมอโชค. (2567). การศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน

วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพบว่า ภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยใช้สถิติ ANOVA ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม ด้านอายุ ด้านกลุ่มพนักงาน ด้านประเภทพนักงาน และด้านระยะเวลาในการ ปฏิบัติงาน ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำแนกตามอายุของพนักงาน

ความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	.284	2	.142		
ภายในกลุ่ม	10.240	115	.089	1.592	.208
รวม	10.524	117			

จากตารางที่ 10 พบว่า อายุของบุคลากรที่ต่างกันไม่แตกต่างกันกับภาวะผู้ตามของบุคลากร สายสนับสนุนวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำแนกตามกลุ่มพนักงาน

ความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	.010	2	.005		
ภายในกลุ่ม	10.514	115	.091	.056	.946
รวม	10.524	117			

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มพนักงานที่ต่างกันไม่แตกต่างกันกับภาวะผู้ตามของบุคลากร สายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำแนกตามประเภทพนักงาน

ความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	.389	2	.195		
ภายในกลุ่ม	10.135	115	.088	2.208	.115
รวม	10.524	117			

จากตารางที่ 12 พบว่า ประเภทพนักงานที่ต่างกันไม่แตกต่างกันกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	.213	4	.053		
ภายในกลุ่ม	19.088	186	.103	.520	.721
รวม	19.301	190			

จากตารางที่ 13 พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ต่างกันไม่แตกต่างกันกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91 : S.D.= 0.30$) ซึ่งภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในด้านผู้ตามแบบปรับตามมีการหลีกเลี่ยงที่จะเพิ่มความขัดแย้งในการปฏิบัติงานและให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน เพื่อให้

Citation : ทิพวรรณ ถิ่นอุดม, กฤษณา พัฒเพ็ง และทินนิกร เสมอโชค. (2567). การศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน

วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

องค์กรบรรลุผลสำเร็จที่คาดหวังโดยจะไม่ร่วมแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ ด้านผู้ตามแบบห่างเหินสามารถใช้ประสบการณ์ของตนเองแก้ปัญหาหรือจุดบกพร่องต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร อีกทั้งพยายามแก้ปัญหายาก ๆ ที่เกิดขึ้นในงานด้วยตนเอง แทนการรอผู้บังคับบัญชาจะมาช่วย ส่วนด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด สามารถนำโน้มน้าวจิตใจเพื่อนร่วมงานให้ทำตามผู้อื่นในทุก ๆ สถานการณ์ หากงานที่ได้รับมอบหมายมีความเสี่ยงพยายามหลีกเลี่ยงงานนั้น ด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชาสามารถปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาโดยไม่จำเป็นที่จะปฏิบัติงานนอกเหนือจากที่ได้รับมอบหมายในภาระงาน และด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผลมีการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองและองค์กรได้อย่างถูกต้องโดยมีความสามารถในการบริหารจัดการงานได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กุลตรียา ไชยพร และกฤษดา เขียววัฒนสุข (2564 : 57) ได้ศึกษาภาวะผู้นำ ภาวะผู้ตาม และอิทธิพลกำกับของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กร โดยในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และเมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาวะผู้ตามด้านผู้ตามแบบปรับตาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 รองลงมาเป็นภาวะผู้ตามด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และลำดับที่น้อยที่สุด คือ ภาวะผู้ตามด้านผู้ตามแบบเฉื่อยชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 และยังสอดคล้องกับ นวนจันทร์ หัสตง (2563 : 66) ได้ศึกษาภาวะผู้ตามกับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน:กรณีศึกษาบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีภาวะผู้ตามแบบมีประสิทธิผล คิดเป็นร้อยละ 78.30 มีภาวะผู้ตามแบบเอาตัวรอด คิดเป็นร้อยละ 5.90 มีภาวะผู้ตามแบบเฉื่อยชา ร้อยละ 0.90 และ พบว่าบุคลากรมีลักษณะภาวะผู้ตาม 2 แบบ คือมีภาวะผู้ตามแบบปรักษ์และแบบประสิทธิผล คิดเป็น ร้อยละ 7.70 และมีภาวะผู้ตามแบบมีประสิทธิผลและแบบปรับตาม คิดเป็นร้อยละ 7.20 ซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่มีระดับความอิสระและความคิดสร้างสรรค์อยู่ในเกณฑ์สูง และมีความผูกพันอย่างกระตือรือร้นสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยใช้สถิติ t-test ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ และด้านงบประมาณไม่แตกต่างกัน ซึ่งภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการจำแนกตามเพศขึ้นอยู่กับเพศและงบประมาณของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับกุลตรียา ไชยพร และกฤษดา เขียววัฒนสุข (2564 :

60) ได้ศึกษาภาวะผู้นำ ภาวะผู้ตาม และอิทธิพลกำกับของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การโดยภาวะผู้ตามแบบเอาตัวรอดเท่านั้นที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความผูกพันในองค์การของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า t-statistics เท่ากับ 2.06 และมีค่า p-value เท่ากับ 0.040 โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การที่ร้อยละ 92 และสอดคล้องกับ นวนจันทร์ หัสตง (2563 : 66-67) ได้ศึกษาภาวะผู้ตามกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน:กรณีศึกษาบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า วิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้ตามกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านปริมาณงาน ด้านเวลาที่ใช้ในการท างาน และด้านคุณภาพของงาน เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร (Correlate) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาวะผู้ตามมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านปริมาณงาน ($P < .01$) ภาวะผู้ตามมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านเวลาที่ใช้ในการท างาน ($P < .01$) ภาวะผู้ตามมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านคุณภาพของงาน ($P < .01$)

การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพบว่า ภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยใช้สถิติ ANOVA ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ ด้านกลุ่มพนักงาน ด้านประเภทพนักงาน และด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ซึ่งภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ต่างกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ อิมรอน ลีและ (2562 : 5) ศึกษาแบบภาวะผู้ตามของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดกระบี่ โดยครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกระบี่ที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีระดับภาวะผู้ตามทั้ง 5 แบบได้แก่ภาวะผู้ตามแบบห่างเหิน แบบปรับตาม แบบเอาตัวรอด แบบเฉื่อยชาและแบบมีประสิทธิภาพ ผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านผู้ตามแบบปรับตาม ผู้บริหารส่งเสริมการสร้างความสุขในการปฏิบัติงานและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเพื่อให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จที่คาดหวังโดยจะไม่ร่วมแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ แต่ต้องมีการกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด

Citation : ทิพวรรณ ถิ่นอุดม, กฤษณา พัฒเพ็ง และทินนิกร เสมอโชค. (2567). การศึกษาภาวะผู้ตามของบุคลากรสายสนับสนุน

วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

1.2 ด้านผู้ตามแบบห่างเหิน ผู้บริหารควรส่งเสริมการมีอิสระในการตัดสินใจและปฏิบัติงาน รวมไปถึงส่งเสริมถึงการตระหนักในการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำในสิ่งที่ขัดแย้งต่อวิชาชีพ โดยการปฏิเสธการปฏิบัติงานเหล่านั้นโดยไม่มีผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานภายหลัง

1.3 ด้านผู้ตามแบบเอาตัวรอด ผู้บริหารควรมีการปรับพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานให้เข้ากับทุกสถานการณ์สร้างความกระตือรือร้น และมีความระมัดระวังในการปฏิบัติงานพร้อมทั้งกำกับติดตามและให้คำแนะนำตลอดเวลา

1.4 ด้านผู้ตามผู้ตามแบบเฉื่อยชา ผู้บริหารควรติดตามงานหลังจากการสั่งการหรือมอบหมายงานและคอยช่วยแก้ไขปัญหาค่าต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน โดยหลีกเลี่ยงการปะทะในการปฏิบัติงาน

1.5 ด้านผู้ตามแบบมีประสิทธิผล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานแสดงทัศนคติเองอย่างตรงไปตรงมา หรือถูกโต้แย้งจากผู้บังคับบัญชาเพื่อให้สามารถบริหารจัดการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการให้ความร่วมมือของบุคลากรระหว่างผู้ตามและผู้นำเพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2.2 ควรเก็บข้อมูลในเชิงลึกในผู้บริหารระดับสูง เพื่อสร้างความเข้าใจในภาวะผู้ตามที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร

เอกสารอ้างอิง (References)

- กุลตรียา ไชยพร และกฤษดา เขียววัฒนสุข. (2564). ภาวะผู้นำ ภาวะผู้ตาม และอิทธิพลกำกับของ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การ. **วารสารวิชาการ การตลาดและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**. 8(1) : 50-64.
- ธัญพร จิระลิ และวิจิตรา ศรีสอน. (2567). ภาวะผู้ตามกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน. **วารสาร รัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ**. 7(2) : 216-223.
- นวนจันทร์ หัสตง. (2563). ภาวะผู้ตามกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน:กรณีศึกษา บุคลากรสาย สนับสนุนวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. รายงานการวิจัย สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Citation : Thinudom, T., Phatpheng, K. & Samerchok, T. (2024). The Study of Followers of Academic Support

Personnel Chaiyaphum Rajabhat University. **Journal of Academic Surindra Rajabhat**. 2(3) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.20>

ปรเมศวร์ ยศปัญญา, ปิยะกุล จันทะคุณ, มานพ ัญญาศิริพร รุ่งนิรัญ กระจ่อน และจุฑาธิป ประดิพัทธ์นฤมล. (2565). ภาวะผู้ตามกับการทำงานในองค์กร. **วารสารการบริหารงาน นิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น**. 8(9) : 284-295.

พิชญ์สินี มะโน. (2562). ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงใน ยุค digital disruption ต่อการศึกษา. **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**. 18(1) : 1-6.

วีระเชษฐ์ มั่งแวน. (2562). ภาวะผู้ตามที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ภายใต้กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อิมรอน ลีและ. (2562). แบบภาวะผู้ตามของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Kelley, R. (1992). **The Power of Followership: How to create leaders people want to follow and followers who lead themselves**. New York : Doubleday.

กลยุทธ์การบริหารจัดการร้านเบเกอรี่เพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านสื่อออนไลน์

Bakery Management Strategies to Respond with Consumer Behavior Through Online Media

นภา นิกอร์เทต^{1*} และกีรฉัตร วันช่วย²

Napa Nikorntet^{1*} and Keerachutr Wunchoay²

Received : January 19, 2024; Revised : April 23, 2024; Accepted : April 27, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิชาการเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการร้านเบเกอรี่เพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านสื่อออนไลน์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากลยุทธ์การดึงดูดกลุ่มเป้าหมายในโซเชียลมีเดียให้มาสนใจในผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ของเจ้าของธุรกิจร้านเบเกอรี่ 2) เพื่อศึกษากลยุทธ์พฤติกรรมของผู้บริโภคและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ ผู้จัดทำได้นำการวิเคราะห์ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค 6W1H หลักการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ SWOT แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด มาวิเคราะห์กับการทำงานจริงของร้านเบเกอรี่ สร้างกลยุทธ์ทางด้านสื่อออนไลน์เพื่อตอบสนองผู้บริโภค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำไปใช้ประโยชน์เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจร้านเบเกอรี่และผู้ประกอบการรายใหม่ที่สนใจการทำ ในการวางแผนกลยุทธ์ทาง การตลาดและตัดสินใจเลือกช่องทางการสื่อสารทางการตลาดให้สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ (Keywords) : กลยุทธ์, พฤติกรรมผู้บริโภค, สื่อออนไลน์

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์; Valaya Alongkom Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : napanikorntet559@gmail.com

Citation : Nikorntet, N. & Wunchoay, K. (2024). Bakery Management Strategies to Respond with Consumer

Behavior Through Online Media. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 103-116;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.21>

Abstract

An academic paper on Bakery Management Strategies for Online Media 1) to study strategies to attract social media targets to bakery products of bakery owners 2) to study consumer behaviour strategies and meet consumer needs. Consumer Behavior Theory Analysis 6W1H, SWOT Business Environment Analysis Concept and Theory of Marketing Ingredients to analyze with the actual operation of bakeries, create an online media strategy to meet consumers. Data analysis can be used as a guideline for bakery operators and new entrepreneurs interested in doing so. To plan marketing strategies and choose marketing communication channels to effectively reach consumers.

Keywords : Strategy, Consumer Behavior, Online Media

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันมีการพัฒนาการติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี ระบบอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในส่วนของชีวิตประจำวัน โดยมีอัตราการใช้งานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลถึงด้านการขยายตัวของธุรกิจ รวมไปถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินธุรกิจผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือการขายสินค้าผ่านร้านค้าออนไลน์ เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว การซื้อขายสินค้าในรูปแบบของการบริการทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ จะที่ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มว่าจะเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ก็คือ Facebook, Twitter, Instagram เพราะสามารถเข้าถึงผู้คนได้ทุกระดับ ทุกวัย เนื่องจากผู้บริโภค ส่วนใหญ่สามารถบริโภคข้อมูลข่าวสารจาก Social Media

พฤติกรรมผู้บริโภคก็เปลี่ยนแปลงยุคตามสมัย ผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมถ่ายรูปลงโซเชียลมีเดีย หรือแม้กระทั่งผู้ประกอบการธุรกิจเองเช่นกัน ต้องใช้การตลาดด้านสื่อออนไลน์เป็นการประชาสัมพันธ์ ธุรกิจของตน เพื่อดึงดูดกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งธุรกิจร้านเบเกอรี่ในปัจจุบัน มีการเติบโตขึ้นเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากการเกิดของร้านกาแฟ ร้านเบเกอรี่เล็กๆตามชุมชนแหล่งท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น และเบเกอรี่เป็นอาหารที่ตอบโจทย์สำหรับคนยุคใหม่ที่ใช้ชีวิตเร่งรีบ ต้องการความรวดเร็ว อาหารที่พร้อมรับประทานจึงเป็นตัวเลือกหลักของผู้บริโภคยุคใหม่ เมื่อมีความต้องการมาก จึงเกิดการแข่งขันทางธุรกิจมาก เจ้าของธุรกิจเบเกอรี่จึงต้องใช้กลยุทธ์ที่ดึงดูด

Citation : นภา นิกเรศ และกวีฉัตร วันช่วย. (2567). กลยุทธ์การบริหารจัดการร้านเบเกอรี่เพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านสื่อออนไลน์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 103-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.21>

กลุ่มลูกค้าเพื่อให้สนใจ เมื่อช่องทางออนไลน์เข้ามามีอิทธิพลกับแบรนด์สินค้าหรือธุรกิจ แทบทุกธุรกิจทุกประเภททั่วโลกใช้ช่องทางออนไลน์ในการนำเสนอสินค้าหรือบริการ ทำให้การปรับกระบวนการวิเคราะห์ตลาด รวมถึงกลยุทธ์ทางการตลาดนั้นต้องปรับเปลี่ยนไปตามประเภทช่องทางการขาย เพราะพฤติกรรมการเลือกซื้อและการใช้จ่ายของผู้ใช้งานออนไลน์ ต่างก็มีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสเทรนด์ดิจิทัลเช่นกัน ดังนั้น การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ที่ดีของธุรกิจคือการปรับให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายที่เปลี่ยนไป (กลยุทธ์การตลาดออนไลน์สำคัญอย่างไร, 2567)

จากข้อมูลข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดที่จะศึกษาค้นคว้าข้อมูลกลยุทธ์การจัดการร้านเบเกอรี่เพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านสื่อออนไลน์ เพื่อจะได้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคและนำมาปรับปรุงและปรับใช้ทั้งในเรื่องคุณภาพและการบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างตรงประเด็น

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษากลยุทธ์การดึงดูดกลุ่มเป้าหมายในโซเชียลมีเดียให้มาสนใจในผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ของเจ้าของธุรกิจร้านเบเกอรี่
2. เพื่อศึกษากลยุทธ์พฤติกรรมของผู้บริโภคและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้

ความหมายของกลยุทธ์

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management)

แนวความคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์เริ่มขึ้นราวปี 1912 ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และมีพัฒนา การเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน (ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา, 2545 : 16) โดยคำว่า Strategy มีที่มาจากรากศัพท์ภาษากรีกว่า Strategia ซึ่งหมายความว่าศาสตร์และศิลป์ในการบังคับบัญชา กองทัพ ซึ่งเป็นศัพท์ทางการทหาร ต่อมากำนี้ได้ถูกนำมาใช้ในการวางแผนการบริหารงานองค์การ เพื่อเป็นวิธีการที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีการเปรียบเทียบว่าเป็นการวางแผนเชิงรุก (พวงรัตน์ เกษรแพทย์, 2543 : 11) โดยมีการพัฒนากลยุทธ์ให้มีความสอดคล้องและ

Citation : Nikorntet, N. & Wunchoay, K. (2024). Bakery Management Strategies to Respond with Consumer

Behavior Through Online Media. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 103-116;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.21>

เหมาะสมกับสถานการณ์ (จินตนา บุญบงการ และณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2549 : 29) การจัดการเชิงกลยุทธ์จึงกลายเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการยุคใหม่ (พิบูล ทีปะปาล, 2551 : 24)

สุมาลี จิระจรัส (2548) ให้ความหมายของ กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง วิธีการปฏิบัติที่องค์กรเลือกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในอนาคตจากสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่

สุพานี สฤกษ์วานิช (2553) ให้ความหมายของ กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง แผนงานสำคัญที่องค์กรจะใช้เป็นแนวทางในการบรรลุสู่เป้าหมายหลักขององค์กร

สรุปได้ว่า กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง แผนงานหรือแนวปฏิบัติที่ระบุเป้าหมายในอนาคต โดยทำหน้าที่เป็นเครื่องมือของผู้บริหาร มีเป้าหมายที่ต้องการให้องค์กรบรรลุประสิทธิผลที่ตั้งไว้

ลักษณะของกลยุทธ์

1. กลยุทธ์เป็นแผน (Plan) หรือแนวทางในการบรรลุเป้าหมาย
2. กลยุทธ์เป็นรูปแบบของกิจกรรม (Pattern) ที่องค์กรดำเนินการเป็นประจำ
3. กลยุทธ์เป็นสถานะหรือตำแหน่ง (Position) ขององค์กรในอุตสาหกรรม
4. กลยุทธ์เป็นมุมมอง (Perspective) ซึ่งก็คือ ทัศนคติและทิศทางขององค์กร

ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์

จินตนา บุญบงการ และ ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2549) ให้ความหมายของ การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง กระบวนการที่ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและข้อมูลสำคัญของธุรกิจที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ การวางแผนทางการดำเนินงาน และควบคุมการปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจว่าองค์กรสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถมีพัฒนาการและสามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พิบูล ทีปะปาล (2551) ให้ความหมายของ การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง เป็นการกำหนดทิศทางหรือวิถีทางในการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้งานบรรลุผลตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการกำหนดแนวทางหรือทิศทางในการดำเนินงานนั้น ผู้บริหารจำเป็นจะต้องทำการวิเคราะห์และประเมินปัจจัยต่างๆ ที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร เพื่อจัดทำแผนงานดำเนินงานที่เหมาะสมที่สุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง กระบวนการจัดการขององค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาวที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ มีการวิเคราะห์และประเมินปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยคำนึงถึงบริบทขององค์กรและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ได้แผนงานในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมก่อนที่จะนำแผนงานลงสู่การปฏิบัติ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

การประเมินและวิเคราะห์สถานภาพขององค์กรเพื่อกำหนดกลยุทธ์ศาสตร์การบริหาร เป็นสิ่งสำคัญที่มีความจำเป็นเพราะนอกจากจะทำให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้ว การวิเคราะห์องค์กรยังเป็นการกำหนดกรอบการทำงานเพื่อให้ธุรกิจบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้โดยใช้ทฤษฎีที่เรียกว่า SWOT มีความหมายมาจากอักษรย่อในภาษาอังกฤษทั้งหมด 4 ตัวดังนี้

S หรือ Strengths (จุดแข็ง) หมายถึงปัจจัยต่าง ๆ ภายในองค์กร ที่ทำให้เกิดความแข็งแกร่งหรือเป็นจุดแข็งขององค์กรที่จะนำไปสู่การได้เปรียบคู่แข่ง เป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายใน เช่น จุดแข็งด้านการเงิน ด้านการผลิต ด้านทรัพยากรบุคคล ด้านคุณภาพของสินค้า นักธุรกิจออนไลน์ ต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งเหล่านี้ในการกำหนดกลยุทธ์การตลาด

W หรือ Weaknesses (จุดอ่อน) หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ภายในองค์กรที่ทำให้เกิดความอ่อนแอหรือเป็นจุดอ่อน นำไปสู่การเสียเปรียบคู่แข่ง เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพภายในซึ่งนักธุรกิจออนไลน์จะต้องหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นให้ได้

O หรือ Opportunities (โอกาส) หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ภายนอกองค์กรที่เอื้อประโยชน์ให้ ซึ่งเป็นโอกาสที่ช่วยส่งเสริมการดำเนินธุรกิจ เช่น สภาพเศรษฐกิจที่ขยายตัว ข้อแตกต่างระหว่างจุดแข็งกับโอกาสนั้นเป็นผลจากสภาพแวดล้อมภายนอก นักธุรกิจออนไลน์ที่ดีจะต้องเสาะแสวงหาโอกาส อยู่เสมอเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาสนั้นในการเพิ่มยอดขาย

T หรือ Threats (อุปสรรค) หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ภายนอกองค์กรที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก นักธุรกิจจำเป็นต้องมีการปรับกลยุทธ์ต่าง ๆ ในด้านของการตลาดเพื่อให้มีความสอดคล้องและเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ หมด ไป (กลยุทธ์การตลาด, 2558)

การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง Strength (S)

- ร้านเบเกอรี่ตั้งอยู่ในทำเลที่ดี ใกล้แหล่งชุมชน ใกล้สถานศึกษา
- มีฐานะทางการเงินอยู่ในระดับที่ดี
- พนักงานมีความรู้ความสามารถในเรื่องการทำขนมให้ขนมของทางร้านมีความหลากหลาย

และเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของสังคม

- ร้านเบเกอรี่ เน้นวัตถุดิบที่มีความสดใหม่อยู่เสมอ

จุดอ่อน Weaknesses (W)

- เบเกอรี่ ไม่มีส่วนผสมของวัตถุดิบเสีย จึงทำให้เก็บไว้ไม่ได้นาน
- การจัดการภายในยังไม่เป็นระบบมากนัก
- ธุรกิจยัง ยังไม่เป็นที่รู้จัก

โอกาส Opportunities (O)

- ผู้บริโภคมีความพึงพอใจในรสชาติของขนมและกลับมาใช้บริการซ้ำ

อุปสรรค Threats (T)

- พฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปเริ่มชอบอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพมากขึ้น
- คู่แข่งขันทางธุรกิจเพิ่มมากขึ้นจึงมีการแข่งขันสูง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ พฤติกรรมของผู้บริโภค

การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค จะทำให้สามารถสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภคและความสามารถในการค้นหาทางแก้ไข พฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคในสังคมได้ถูกต้องและสอดคล้องกับความสามารถในการตอบสนองของธุรกิจมากยิ่งขึ้น ที่สำคัญจะช่วยในการพัฒนาตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น ในตลาดปัจจุบันถือว่าผู้บริโภคเป็นใหญ่ และมีความสำคัญที่สุดของนักธุรกิจ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารการตลาด จะต้องศึกษากลุ่มผู้บริโภคให้ละเอียด ถึงสาเหตุของการซื้อ การเปลี่ยนแปลงการซื้อ การตัดสินใจซื้อ ฯลฯ จะช่วยให้ผู้บริหารหายใจหรือเดาใจกลุ่มผู้บริโภคของกิจการได้ถูกต้องว่ากลุ่มผู้บริโภคเหล่านั้นต้องการอะไร มีพฤติกรรมการซื้ออย่างไร แรงจูงใจในการซื้อเกิดจากอะไร แหล่งข้อมูลที่ผู้บริคนำมาตัดสินใจซื้อคืออะไร รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจซื้อข้อมูลต่างๆ เหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนทางการตลาด ซึ่งจะขอก้าวเป็นตอน ๆ ดังนี้

Citation : นภา นิกรเทศ และกวีฉัตร วันช่วย. (2567). กลยุทธ์การบริหารจัดการร้านเบเกอรี่เพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคผ่าน

สื่อออนไลน์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 103-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.21>

ความหมายและประเภทของผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค

ฉัตยาพร เสมอใจ (2550 : 18) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง กระบวนการ หรือ พฤติกรรม การตัดสินใจ การซื้อ การใช้ และการประเมินผลการใช้สินค้าหรือบริการของบุคคล ซึ่งจะมีความสำคัญต่อการซื้อสินค้าและบริการทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สุปัญญา ไชยชาญ (2550 : 51) พฤติกรรมของผู้บริโภค หมายถึง การกระทำหรืออาการที่ แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

สุวัฒน์ ศิรินิรันดร์ และภาวนา สวนพลู (2552 : 241) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ความต้องการ ความคิด การกระทำ การประเมินผล การตัดสินใจซื้อ และการใช้สินค้าหรือ บริการของบุคคล เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของบุคคลนั้น ๆ

ธนภุต วันตะเมธ (2554 : 90) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกใน การค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมิน และการกำจัดทิ้งซึ่งสินค้า บริการ และแนวคิดต่าง ๆ ของ ผู้บริโภค

ชูชัย สมितिไกร (2554 : 6) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจเลือก (Select) การซื้อ (Purchase) การใช้ (Use) และการกำจัดส่วนที่เหลือ (Dispose) ของสินค้าหรือบริการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน

ปณิศา มีจินดา (2553 : 10) พฤติกรรมของผู้บริโภค หมายถึง เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง กับบุคคลหรือกลุ่มในการจัดหา การเลือกสรร การซื้อ การใช้ และการจัดการภายหลังการบริโภค ผลิตภัณฑ์/บริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในช่วงเวลาหนึ่ง

จากการศึกษาความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคข้างต้นสามารถนำมาสรุปได้ว่าพฤติกรรม ผู้บริโภค คือ ขั้นตอนของการตัดสินใจเลือก การซื้อ การใช้ การประเมินคุณค่าหลังการใช้สินค้าและ บริการของบุคคล

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค 6W1H

6W1H เป็นสูตรที่ถูกนำมาใช้วิเคราะห์และวางแผนทางการตลาด เพื่อค้นหาความต้องการ ของลูกค้า โดยมีการตั้งคำถามและตอบโดยที่ ใคร (Who), จะทำอะไร (What), ที่ไหน (Where), เมื่อไหร่ (When), ทำไม (Why), กับใครบ้าง (Whom) และอย่างไร (How) ก่อนจะนำมาสู่การ

Citation : Nikorntet, N. & Wunchoay, K. (2024). Bakery Management Strategies to Respond with Consumer

Behavior Through Online Media. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 103-116;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.21>

กำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายว่าลูกค้าเป็นใคร มีความต้องการสิ่งใด ทำไมลูกค้าถึงต้องการสินค้านั้นๆ แล้วลูกค้าจะซื้อสินค้าเมื่อไหร่ ผ่านช่องทางไหน ในช่วงเวลาใด และซื้ออย่างไร เมื่อตอบครบทั้ง 6W1H นี้ได้ก็จะกำหนดกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด และสามารถเริ่มต้นธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจแบบออฟไลน์หรือออนไลน์ (ธนาคารกรุงเทพ, แครู้หลักก็ตอบโจทย์ธุรกิจได้, 2563)

ตัวอย่าง 6W1H สำหรับธุรกิจขายเบเกอรี่

1. Who ลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

- ลูกค้าที่ซื้อเบเกอรี่ เป็นกลุ่ม คนทำงาน นักเรียน ใช้ชีวิตเร่งรีบ ต้องการความรวดเร็ว เน้นรับประทานอาหารเช้าที่พร้อมรับประทานในช่วงเวลาที่เร่งด่วน

2. What อะไรคือสิ่งที่ลูกค้าต้องการ

- เมนูในร้าน มีให้เลือกหลากหลายตามฤดูกาล เบเกอรี่ที่พร้อมจำหน่ายในร้าน คุณภาพและวัตถุดิบของเบเกอรี่ ราคาที่เหมาะสม

3. Where ลูกค้าอยู่ที่ไหน ลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

- ลูกค้าที่ walk in หน้าร้าน และตามสื่อโซเชียลมีเดีย หรือเว็บเพจเกี่ยวกับอาหาร ขนมอบ คุกกี้ชีสเค้ก และ กลุ่มคนทำงานทั่วไปที่ไม่มีเวลาได้ออกไปซื้อสินค้านอกบ้าน หรือใน Marketplace

4. When เมื่อไหร่ที่ลูกค้าต้องการซื้อเบเกอรี่

- ช่วงเวลาเทศกาลต่างๆ สามารถซื้อของฝากและของขวัญ ช่วงเวลาเร่งรีบเมื่อต้องการรับประทานอาหารเช้าที่เร่งด่วน เช่น ช่วงเวลาเช้า ก่อนไปทำงาน ช่วงเวลาพักเบรก ซื้อเป็นของว่าง การจัดสัมมนาต่าง ๆ

5. Why ทำไมเราต้องซื้อเบเกอรี่ของเรา

- เพราะร้านเบเกอรี่มีเมนูให้เลือกหลากหลาย พร้อมนำเสนอลูกค้า ทั้งหน้าร้านและแบบออนไลน์ ในราคาไม่แพง ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพ

6. Whom เขาซื้อใคร

- เมนูที่กำลังเป็นกระแสในสื่อโซเชียล เช่น ขนมทิมเบอร์ริง ถึงแม้ราคาสูง แต่ก็เป็นที่ต้องการของลูกค้าเนื่องจากมีความนิยมจาก Tiktok, ลูกค้าชอบหน้าตาสินค้า สวยงานสามารถอัปเดตลงสื่อโซเชียลมีเดียได้รสชาติอร่อย เกิดการซื้อซ้ำและแนะนำบอกต่อ

7. How ลูกค้าตัดสินใจซื้อสินค้าอย่างไร

Citation : นภา นิกเรศ และกัณษัตริ์ วันช่วย. (2567). กลยุทธ์การบริหารจัดการร้านเบเกอรี่เพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านสื่อออนไลน์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 103-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.21>

- โดยลูกค้าสนใจในสินค้าที่รสชาติอร่อย มีหลากหลายเมนู กำลังเป็นกระแส มีการโปรโมทให้เห็นได้ทั่วไป ทั้งในเว็บไซต์และโซเชียลมีเดีย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หมายถึง เครื่องมือทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ ซึ่งกิจการผสมผสานเครื่องมือเหล่านี้สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ส่วนประสมการตลาด ประกอบด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่กิจการใช้เพื่อให้มีอิทธิพลโน้มน้าว ความต้องการผลิตภัณฑ์ของกิจการ ส่วนประสมการตลาดแบ่งออกเป็นกลุ่มได้ 4 กลุ่ม ว่าคือ “4Ps” อันได้แก่ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) การจัดจำหน่าย (Place) และการส่งเสริมการขาย (Promotion)

ตัวอย่าง 4P Marketing Mix จาก Neilpatel.com

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึงสิ่งที่เสนอขายสู่ตลาดเพื่อความสนใจการจัดการใช้หรือการบริโภคที่สามารถทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ ประกอบด้วยสิ่งที่สัมผัสได้ และสัมผัสไม่ได้ เช่น บรรจุภัณฑ์สีราคาคุณภาพ ตราสินค้า บริการและชื่อเสียงของผู้ขายผลิตภัณฑ์อาจจะ เป็นสินค้า บริการ สถานที่ บุคคล หรือความคิด ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์ต้องมีรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ในสายตาของลูกค้า จึงจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์ สามารถขายได้

Citation : Nikorntet, N. & Wunchoay, K. (2024). Bakery Management Strategies to Respond with Consumer

Behavior Through Online Media. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 103-116;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.21>

2. ราคา (Price) หมายถึงจำนวนที่ต้องจ่ายเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์บริการ หรือเป็นคุณค่าทั้งหมดที่ ลูกค้ายอมรับเพื่อให้ได้ผลประโยชน์จากการใช้ผลิตภัณฑ์/ บริการคุ้มกับ เงินที่จ่ายไป ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ของผลิตภัณฑ์นั้น คุณค่าสูงกว่าราคาผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อ ดังนั้นผู้กำหนดกลยุทธ์ด้านราคาต้องคำนึงถึง

3. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึงการสื่อสารเพื่อสร้างความพอใจต่อตราสินค้าหรือ บริการ หรือความคิด หรือต่อบุคคล โดยใช้การจูงใจให้เกิดความต้องการหรือเพื่อเตือนความทรงจำ (Remind) ในผลิตภัณฑ์โดยคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกความเชื่อและพฤติกรรม หรือเป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อเพื่อสร้างทัศนคติและ พฤติกรรมการซื้อ การติดต่อสื่อสารอาจใช้พนักงานขาย(Personal selling) ทำการขายและการติดต่อสื่อสาร โดยไม่ใช้คน (Non-personal selling)

4. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) หมายถึงโครงสร้างของช่องทางช่องประกอบด้วย สถาบันและ กิจกรรมใช้เพื่อเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการจากองค์กรไปยังตลาด สถาบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด เป้าหมายคือสถาบัน การตลาด ส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการกระจายตัวสินค้า และช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution Channel) หมายถึงกลุ่มของบุคคลหรือธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ หรือบริการสำหรับการใช้หรือบริโภค (Kotler และ Keller, 2009) หรือ หมายถึงเส้นทางที่ผลิตภัณฑ์ และ กรรมสิทธิ์ที่ผลิตภัณฑ์ถูกเปลี่ยนมือไปยังตลาด ในระบบช่องทางการจัดจำหน่ายจึงประกอบด้วยผู้ผลิต คนกลาง ผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม ช่องอาจจะใช้ช่องทางตรง (Direct Channel) จากผู้ผลิตไปยัง ผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม และใช้ช่องทางอ้อมจากผู้ผลิต ผ่านคนกลางไปยังผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม

ตัวอย่างการวิเคราะห์

Price เบเกอร์รี่ ร้านเบเกอร์รี่จะเน้นการผลิตแบบสดใหม่ทุกวัน โดยไม่นำสินค้าค้างคืนมาขายในวันถัดไป รวมไปถึงความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ กลยุทธ์ด้านราคา พบว่า มีการกำหนดราคาขนมเริ่มต้นที่ 10 บาท ซึ่งเป็นราคาที่ทุกคนเอื้อมถึงจับต้องได้ และไม่แพงจนเกินไป กลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่ายพบว่า มีเทคนิคในการอบเบเกอร์รี่บางส่วนแบบสดๆ ภายในร้าน เพื่อให้มีกลิ่นหอมดึงดูดผู้บริโภค กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาดพบว่า มีการใช้การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย และการใช้พนักงานขาย เพื่อใช้ในการสื่อสารการตลาดไปยังผู้บริโภคเป้าหมาย

การวิเคราะห์ช่องทาง (Place)

Place หรือสถานที่นั้นไม่ได้จำกัดความเพียงแค่ On-site เท่านั้น เพราะตอนนี้มี Place ให้คนจับจ่าย ใช้สอยกันเยอะมากมาย ซึ่งปัจจัยที่จะมาประกอบการพิจารณา Place ก็คือ

- ช่องทางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ (Channels)
- ช่องทางที่ลูกค้าอยู่เป็นประจำ (Audience)
- ช่องทางที่สามารถสนับสนุนลูกค้าได้ (Support)
- ช่องทางที่เหมาะสมกับขนาดธุรกิจ (Business Size)

การคัดเลือกช่องทางที่ดีที่สุดในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ก็คือการเลือกช่องทางที่ Audience หรือกลุ่มผู้บริโภคของคุณอยู่ในนั้น คุณต้องศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตของพวกเขาว่าช่องทางแบบไหนบ้าง ที่พวกเขามักจะเข้าไปเป็นประจำ เป็นช่องทางออฟไลน์ เช่น ห้างสรรพสินค้าใหม่ หรือช่องทางออนไลน์ อย่าง Social Media หรือ Website หรือช่องทาง Marketplace อย่าง Shopee หรือ Lazada ช่องทางที่เลือกนั้นอาจจะไม่ต้องเยอะมากก็ได้ขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจ เพราะการมีช่องทางที่หลากหลายแน่นอนว่าช่วยให้เข้าถึงลูกค้าได้กว้างขึ้น แต่ถ้าหากเป็นบริษัท ขนาดเล็ก มีสมาชิกที่ไม่เยอะอาจจะไม่สามารถดูแลช่องทางเหล่านั้นได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นเรื่องจำนวนช่องทางก็ควรเลือกให้เหมาะสมรวมถึงเลือกช่องทางที่สามารถติดต่อกับลูกค้า หรือคอยช่วยเหลือลูกค้าได้อย่างง่ายดายและตลอดเวลาจะเป็นประโยชน์ต่อตัวธุรกิจมาก

ตัวอย่างการวิเคราะห์ | Place เบเกอรี่

ลูกค้าของแบรนด์เบเกอรี่ของคุณนั้นมักจะใช้ช่องทาง Online เป็นหลักในการติดตามข่าวสาร เช่น ใน เพจเฟซบุ๊ก ดังนั้นการวิเคราะห์ Place ของแบรนด์จำเป็นต้องเลือกใช้ Online เป็นหลัก เพื่ออธิบายความเป็นแบรนด์และผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงเปิด Social Media Account อย่าง Line และ Instagram ที่ลูกค้ามักจะใช้งานบ่อย ๆ เป็นต้น

การวิเคราะห์การสื่อสาร (Promotion)

Promotion หรือการสื่อสารเกี่ยวกับแบรนด์ ซึ่งการสื่อสารที่ว่าอาจจะครอบคลุมในหลายๆ เรื่อง เพราะโลก Digital Marketing มีเครื่องมือหลายอย่างให้เลือกใช้งาน ไม่ว่าจะเป็น

- การเลือกใช้โฆษณาแบบ Digital Advertising บนช่องทางที่มี
- การทำ PR และสร้าง Campaign ทางการตลาด เช่น Offline Event
- การทำ Peer-to-peer review หรือการการพูดถึงบน Social Media
- การขายและโปรโมทผ่าน Official Website และช่องทางของตัวเอง

Citation : Nikorntet, N. & Wunchoay, K. (2024). Bakery Management Strategies to Respond with Consumer

Behavior Through Online Media. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(3) : 103-116;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.21>

เพราะการสื่อสารก็เป็นอีกหนึ่งหัวใจหลักของการทำการตลาด ดังนั้นการจะสื่อสารเพื่อเข้าไปให้ถึงใจ ของลูกค้ามันควรรู้อีกก่อนว่าแบรนด์กำลังคาดหวังอะไรจากลูกค้า เช่น ต้องการให้ลูกค้ามีการรับรู้เกี่ยวกับแบรนด์หรืออยากให้ผันตัวมาเป็นที่ลูกค้า หรืออยากให้ตัดสินใจซื้อ ซึ่ง Marketing Funnel จะช่วยปูทางให้ได้ว่าคุณต้องเลือกสื่อสารอย่างไร เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการจากลูกค้า

ตัวอย่างการวิเคราะห์ | Promotion เบเกอรี่

จัดโปรโมชั่นเพื่อส่งเสริมการขาย ใช้ช่องทาง Online เป็นหลักในการติดตามข่าวสาร

สรุปผล (Conclusion)

กลยุทธ์การตลาด (Marketing Strategy) จัดเป็นอาวุธที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่งในการทำธุรกิจ เพราะมีส่วนช่วยในการสร้างความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่บริษัทตั้งขึ้นได้อย่างมีแบบแผน

การวิเคราะห์ SWOT ทำให้ทราบสถานะของธุรกิจของร้านเบเกอรี่ ว่าจุดแข็งคือมีผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้เลือกหลากหลายทุกวัน และผลิตภัณฑ์มีความสดใหม่อยู่เสมอ เพราะผลิตวันต่อวัน อีกทั้งตำแหน่งร้านอยู่ในทำเลที่ดี ติดกับถนน ใกล้สถานศึกษา และใกล้ย่านชุมชนจึงทำให้ร้านมีผู้บริโภคเข้ามาซื้อผลิตภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ แต่จุดอ่อนของร้านเบเกอรี่นั้นคือ ผลิตภัณฑ์เก็บได้ไม่นานเกิดของเสียถ้าผลิตแล้วขายไม่หมด นอกจากนั้นผลิตภัณฑ์ยังลอกเลียนแบบได้ง่าย และขาดการประชาสัมพันธ์ร้านผ่านสื่อต่างๆ ดังนั้นจึงได้นำข้อบกพร่องดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจ

การวิเคราะห์ 6W1H สำหรับธุรกิจขายเบเกอรี่ ทำให้ทราบว่า เป็นกลุ่ม คนทำงาน นักเรียนที่ใช้ชีวิตเร่งรีบ ต้องการความรวดเร็ว เน้นรับประทานอาหารเช้าที่พร้อมรับประทานในช่วงเวลาที่เร่งด่วน เมนูในร้านมีให้เลือกหลากหลายตามฤดูกาล ราคาเหมาะสม ลูกค้าที่มาใช้บริการ มีทั้ง walk in หน้าร้าน และตามสื่อโซเชียลมีเดียที่ประชาสัมพันธ์ไว้ โดยลูกค้ากลับมาซื้อซ้ำเนื่องจากมีรสชาติอร่อย ราคาไม่แพง

การวิเคราะห์ทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ทำให้ทราบว่า ร้านเบเกอรี่จะเน้นการผลิตแบบสดใหม่ทุกวัน โดยไม่นำสินค้าค้างคืนมาขายในวันถัดไป รวมไปถึงความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ กลยุทธ์ด้านราคา พบว่า มีการกำหนดราคาขนมเริ่มต้นที่ 10 บาท ซึ่งเป็นราคาที่ทุกคนเอื้อมถึงจับต้องได้ และไม่แพงจนเกินไป

เอกสารอ้างอิง (References)

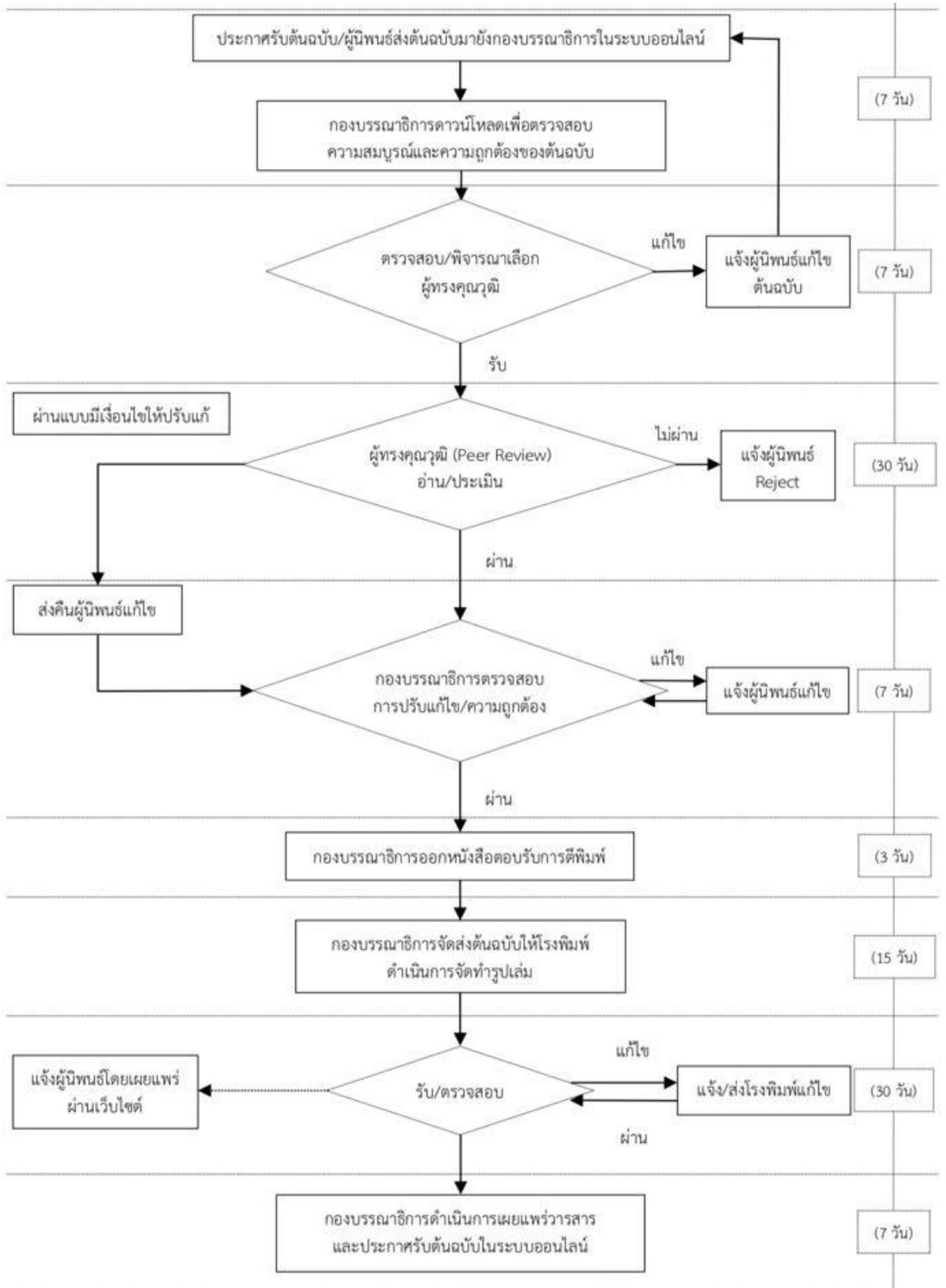
- จินตนา บุญบังการ และณัฏฐพันธ์ เขจรนนท์. (2549). **จริยธรรมทางธุรกิจ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์.
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2550). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ชูชัย สมितिไกร. (2554). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปณิศา มีจินดา. (2553). **พฤติกรรมผู้บริโภค Consumer Behavior**. กรุงเทพฯ : บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- พิบูล พินปะपाल. (2551). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ไพโรจน์ ปิยะวงค์วัฒนา. (2545). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ เกษรแพทย์. (2543). **การสร้างแผนกลยุทธ์ของนักการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สุริยาสาน.
- สุพานี สฤษฏ์วานิช. (2553). **การบริหารเชิงกลยุทธ์แนวคิดและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุมาลี จิระจรัส. (2548). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ ศิรินิรันดร์ และภาวณา สนวนพลู. (2552). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : วี.พรีนท์ (1991).
- ชนกฤต วันตะเมล์. (2554). **แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://doctemple.wordpress.com>. สืบค้น 15 เมษายน 2566.
- ธนาคารกรุงเทพ. (2563). **ความรู้หลักที่ตอบโจทย์ธุรกิจได้**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.bangkokbanksme.com/en/know-theory-6w1h-help-find-customers-online-businesses/>. สืบค้น 15 เมษายน 2566.

Citation : นภา นิกเรศ และกীরฉัตร วันช่วย. (2567). กลยุทธ์การบริหารจัดการร้านเบเกอรี่เพื่อตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคผ่าน

สื่อออนไลน์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(3) : 103-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.21>

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

หมายเหตุ : ระยะเวลา (จำนวนวัน) ที่ปรากฏในขั้นตอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สถานที่ติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> E-mail : jasrru@srru.ac.th

ISSN 2822-0870 (Print) | ISSN 2822-0889 (Online)

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์เผยแพร่ (Scope and Publication Policies)

วารสารมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ โดยมีรูปแบบการตีพิมพ์ฉบับพิมพ์ ISSN 2822-0870 (Print) ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2566 และได้จัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ISSN 2822-0889 (Online) ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2566 โดยมีกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับปกติ (Regular Issues) ปีละ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน) ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 5 (กันยายน-ตุลาคม) และฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม) สำหรับวารสารฉบับพิเศษ (Special Issues) นั้น ทางวารสารตีพิมพ์บทความโดยใช้วารสารฉบับปกติตามกำหนดออก แต่มีความพิเศษเนื่องจากการตีพิมพ์ในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตีพิมพ์เฉพาะเรื่อง (Themes or Specific Topics) ตามที่มหาวิทยาลัยหรือคณะกำหนด ทั้งนี้ ทางวารสารจะมีการกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับเพิ่มเติม (Supplemental Issues) ที่ตีพิมพ์บทความในฉบับที่นอกเหนือจากฉบับปกติตามกำหนดออก เป็นการตีพิมพ์เผยแพร่บทความทางวิชาการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยหรือคณะในโอกาสต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ปีละ 1 ฉบับ ซึ่งมีกระบวนการพิจารณาคุณภาพบทความตามหลักเกณฑ์การพิจารณาของวารสารและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความวารสาร (Peer Review) อย่างเข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับ

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ (Consideration and selection of articles)

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนละหนึ่งท่าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ เช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ ตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. บทความวิจัย

รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจทันต่อเหตุการณ์และยุคสมัย ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใด ๆ มาก่อน ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทย และตามด้วยภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุค่าเป็นคำสำคัญ ของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

1.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของเนื้อหาที่อธิบายถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ควรอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ

1.6 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด และชัดเจน กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษา เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยมีความเหมาะสมและคุณภาพ รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1.8 ผลการวิจัย (Research Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่อง หรือแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิตามความเหมาะสม

1.9 อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion) อภิปรายผลโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำข้อค้นพบของงานวิจัยมาอภิปรายเพื่อเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

1.10 ความรู้ใหม่ (New Knowledge) (ถ้ามี) นำเสนอข้อค้นพบที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่จากงานวิจัย เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ สำหรับเป็นแนวทางที่มีคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ โดยแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยผังความคิด หรือแผนภาพ และมีการบรรยายในเนื้อเรื่อง ตามความเหมาะสม

1.11 ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions) ระบุข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1.12 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ

ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author, /Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

2. บทควมวิชาการ

หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ ควรมีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษบรรทัดถัดต่อมา

2.2 ผู้พิมพ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

2.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา

2.6 เนื้อหา (Content) เนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นเรื่องย่อย ๆ และการจัดเรียงลำดับเป็นไปตามรายละเอียดของเนื้อหา

2.7 บทสรุป (Conclusion) การสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน กระชับ โดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่นำเสนอ

2.8 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author, /Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ ต้องส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ที่ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> และสำเนาหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมมาที่

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srru.ac.th

รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ

1. การเตรียมต้นฉบับบทความ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขนาดต้นฉบับ ขนาดหน้ากระดาษ B5 โดยมีการตั้งค่าหน้ากระดาษความกว้าง 7.5 นิ้ว และความสูง 10.5 นิ้ว โดยเว้นระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบนและด้านซ้าย 1 นิ้ว ด้านขวาและด้านล่าง 0.5 นิ้ว

1.2 รูปแบบการพิมพ์ เนื้อหาในบทความส่วนแรก จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย บทคัดย่อ คำสำคัญ และเชิงอรรถ อยู่ส่วนหน้าแรก ส่วนที่สอง จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ เนื้อหาบทความที่อยู่ส่วนหน้าที่สองเป็นต้นไป

1.3 ใช้รูปแบบตัวอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด

1.4 หัวกระดาษ ประกอบด้วยเลขหน้า ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านขวาบน

1.5 ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 20 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.6 ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุล ไม่ต้องมีคำนำหน้า เว้น 2 เคาะระหว่างชื่อและนามสกุล ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษใต้ชื่อเรื่อง

1.7 เครื่องหมายเลข¹ เขียนไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ เพื่อระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์ โดยระบุเชิงอรรถ (Footnote) ไว้ด้านล่างกระดาษ

1.8 เชิงอรรถ (Footnote) ให้เขียนไว้ด้านล่างของส่วนหน้าแรก ที่มีเครื่องหมายเลข¹ กำกับไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ ให้ระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวธรรมดา ทั้งนี้ การระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์นั้น ผู้นิพนธ์ต้องระบุทั้งภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย รวมถึงระบุผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author) มีเครื่องหมาย * กำกับไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ เพื่อระบุอีเมลสำหรับติดต่อประสานงาน

1.9 หัวข้อของบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.10 เนื้อหาบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ บรรทัดแรกเว้น 7 ตัวอักษรจากขอบกระดาษด้านซ้ายและพิมพ์ให้ขีดขอบทั้งสองด้าน ส่วนเนื้อหาบทความที่อยู่หน้าที่สองเป็นต้นไปให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์เช่นกัน ทั้งนี้ ควรมีความยาวไม่เกิน 500 คำ และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) และคุณค่าหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1.11 หัวข้อคำสำคัญภาษาไทยและอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย ระบุคำสำคัญที่นำไปใช้เป็นคำค้น คำสำคัญแต่ละคำค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ทั้งนี้ ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร

1.12 หัวข้อเรื่อง ขนาดตัวอักษร 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.13 หัวข้อย่อ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ระบุหมายเลขหน้าหัวข้อย่อโดยเรียงตามลำดับหมายเลข

1.14 จำนวนต้นฉบับ ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า โดยนับรวมตาราง รูปภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง

1.15 การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) และการระบุแหล่งที่มา โดยมีรูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์ค้นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author,/Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อคนที่ 1 แล้วตามด้วยคำว่า และคณะ หรือ et al. (and others)

1.16 ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ กรณีเป็นตารางให้ชื่อตารางอยู่ด้านบน กรณีที่เป็นรูปภาพหรือแผนภูมิ ให้ระบุชื่อรูปภาพหรือแผนภูมิอยู่ด้านล่าง ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย

ตารางที่ 1 รายละเอียดรูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ

รายละเอียด	ขนาดอักษร	รูปแบบ	ชนิด
ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	20	กึ่งกลาง	ตัวหนา
ชื่อผู้นิพนธ์ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	กึ่งกลาง	ตัวหนา
หน่วยงานที่สังกัด (เชิงบรรณ : Footnote) (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
บทคัดย่อ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
คำสำคัญ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อหลักตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อย่อย	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
เนื้อหาตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
ตาราง			
ชื่อตาราง (ตารางที่ : จัดไว้บนตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อตาราง (พิมพ์ต่อจากชื่อตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
รูปภาพ/แผนภูมิ			
ชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (ภาพ/แผนภูมิที่ : จัดไว้ใต้รูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (พิมพ์ต่อจากชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี โดยใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งผู้นิพนธ์ที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ			
เอกสารอ้างอิง : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์ด้วยจุลภาค (.) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบ			
จำนวนต้นฉบับ : ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า			

2. การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

2.1 การเขียนเอกสารอ้างอิงให้ใช้ตามรูปแบบของ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อผู้นิพนธ์ให้ครบโดยคั่นด้วยจุลภาค (,) ระหว่างผู้นิพนธ์ แล้ว

ตามด้วยคำว่า “และ” ก่อนผู้นิพนธ์คนสุดท้าย โดยจัดเรียงตามพยัญชนะ สระ ตามรูปแบบการอ้างอิงตามลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง

2.2 การเรียงลำดับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ให้เรียงตามลำดับอักษรของผู้นิพนธ์ โดยไม่ต้องมีตัวเลขกำกับ ให้เริ่มต้นด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อน และต่อด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศ และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

2.3 ในกรณีที่อ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย หากต้องการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษ ให้แปลเอกสารอ้างอิงนั้นเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และปีพุทธศักราชให้ปรับเป็นปีคริสต์ศักราช โดยนำไปต่อท้ายรายการอ้างอิงข้างต้นภายใต้หัวข้อ Translated Thai References และให้วงเล็บคำว่า [In Thai] ไว้ท้ายเอกสารอ้างอิงด้วย และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างลำดับการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

เอกสารอ้างอิง (References)

จิรายุ ทรัพย์สิน. (2560). **ทฤษฎีการเมือง**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

วันชัย สุขตาม. (2560). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

สิริพัฒน์ ลาภจิตร, จิรายุ ทรัพย์สิน และวันชัย สุขตาม. (2563). ผลกระทบของแรงงานข้ามชาติในเขตจังหวัดสุรินทร์. **วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น**. 6(6) : 17-35.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**. New york : John wiley & sons.

Translated Thai References

Supsin, J. (2017). **Political Theory**. Surin : Surin Rajabhat

University. [In Thai]

Suktam, W. (2017). **Introduction to Political Sciences**. Surin :

Surin Rajabhat University. [In Thai]

Lapchit, S., Subsin, J. & Suksom, W. (2020). The Impact of Migrant Workers in Surin Province. **Journal of Legal Entity Management and Local Innovation**. 6(6) : 17-35. [In Thai]

3. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

3.1 หนังสือ (Book)

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์) ./ชื่อหนังสือ./ครั้งที่พิมพ์ (ถ้ามี) ./เมืองที่พิมพ์./ :
สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication) ./Title of Book./ Edition of Book./ Place of
Publication./ :/ Publisher Name.

ตัวอย่าง

กฤษณา วงษาสันต์. (2542). **วิถีไทย**. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**.
New York : John Wiley & Sons.

3.2 รายงานทางวิชาการ

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์) ./ชื่อเรื่อง./เมืองที่พิมพ์./ :หน่วยงานที่เผยแพร่.

Author./ (Year of Publication) ./Title./ Edition of Book./ Place of
Publication./ :/ Publisher Name.

ตัวอย่าง

อัคราพร สุขทอง. (2558). **การพัฒนาเทคนิคการสอน "เรียมอันเร" จากภูมิปัญญา
ชาวบ้านสุรินทร์**. สุรินทร์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์.

Hickman, George A. (2010). **The Management of Teaching for Quality Improvement Chiang Mai Thailand.** Chiang Mai : Chiang Mai University.

3.3 วิทยานิพนธ์

ชื่อ/นามสกุลผู้นิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อวิทยานิพนธ์./**วิทยานิพนธ์ระดับ/(บัณฑิต, มหาบัณฑิต, ดุษฎีบัณฑิตให้ระบุดลงให้ชัดเจน)/ชื่อสถานศึกษา.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Thesis./**Degree of Thesis./
Publisher Name.

ตัวอย่าง

คณินนิตย์ ไสยโสภณ. (2554). **คุณค่าและความเชื่อตำนานนาครที่มีอิทธิพลต่อวิถี
ประชากรกลุ่มชนกลุ่มน้ำแม่โขงในเขตวัฒนธรรมศรีโคตรบูร.** วิทยานิพนธ์ปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การพัฒนามนุษยศาสตร์ (กลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Kaewnimitchai, N. (1996). **An Analysis of College Student
Culture in Thai Higher Education Institutions.** Doctoral Dissertation
Graduate School Chulalongkorn University.

3.4 รายงานการประชุม

ชื่อ/นามสกุลผู้นิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อบทความ./**ในชื่อรายงานการประชุม./
วันเดือนปีที่จัด./เลขหน้า./สถานที่./สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Article./**In **Title./**
Date of Publication./page./Place of Publication./:./Publisher Name.

ตัวอย่าง

วิสูตร อยู่คง. (2537). **การฟื้นตัวของป่าชุมชนดงใหญ่. ในการบรรยายเรื่องการ
ฟื้นฟูป่าโดยช่วยต้นไม้ให้สืบพันธุ์ตามธรรมชาติ.** วันที่ 11 เมษายน 2537.
หน้า 10-11. กรุงเทพฯ : ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชน.

Sinlarat, P. (1995). Success and Failure of Faculty Development in Thai University. In *Preparing Teachers for all the World's Children : An Era of Transformation Proceedings of International Conference, Bangkok*. pp. 217-233. Bangkok : UNICEF.

3.5 วารสาร

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปี)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./

ปีที่พิมพ์(ฉบับที่พิมพ์)/:เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./ (Date of Publication)./Title of Article./Name of Journal./

Year(Volume)/:/page.

ตัวอย่าง

สารณี วรณตรง. (2559). ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ :

สุวรรณภูมิ-อุษาคเนย์ ภาคพิสดาร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*. 18(1) : 129-134.

Cooray, V. (1992). Horizontal Fields Generated by Return

Strokes. *Radio Science*. 27(9) : 529-537.

3.6 หนังสือพิมพ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปี,/เดือน/วันที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อหนังสือพิมพ์./

เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./ (Date of Publication)./Title of Article./Name of Newspaper./

page.

ตัวอย่าง

ปรียา เหล่าวิวัฒน์. (2549, พฤศจิกายน 6). เกียรติอันภาคภูมิใจ. *กรุงเทพธุรกิจ*.

หน้า 6.

Jewell, Mark. (2006, November 7). Silent Aircraft' Spreads its Wings.

Bangkok Post. p. B5.

3.7 สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ/นามสกุลผู้เผยแพร่/(ปี)/ชื่อบทความ/[ประเภทสื่อที่เข้าถึง]/เข้าถึงได้จาก:/

แหล่งข้อมูลหรือที่อยู่เว็บไซต์./สืบค้น/วัน/เดือน/ปีที่สืบค้น.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Article.**/[Online]./ Available : /
Name of website./ Retrieved/ Date of Publication.

ตัวอย่าง

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2548). **พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้
จาก : <http://www.moc.go.th/thai/dbe/ecoco/e-com 3.htm>.
สืบค้น 3 กรกฎาคม 2548.

Costello, M. (2002). **Sicl of Stocks? Here Are 7 Alterantives. W..** [Online].
Available : [http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/
q_alternatives/index.htm](http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/q_alternatives/index.htm). Retrieved July 11, 2002.

3.8 การสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์./ (ปี./เดือน/วันที่)./ตำแหน่ง(ถ้ามี)./สัมภาษณ์.

Name of Interview./ (Date of Publication)./ position./ Interview.

ตัวอย่าง

เกษม จันทร์แก้ว. (2554, สิงหาคม 1). นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
สัมภาษณ์.

Waterworth, Peter. (2003, December 1). Principal lecturer, Deakin
University. Interview.

การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อและการสมัครเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ
กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srru.ac.th

อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 200 บาท ไม่รวมค่าส่ง

อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 1,000 บาท

จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publication Ethics)

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้นิพนธ์บทความ

1. ผู้นิพนธ์บทความจะต้องมีความรับผิดชอบและรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่น

2. ผู้นิพนธ์บทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

3. ผู้นิพนธ์จะต้องปรับแต่ง แกไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ” โดยเฉพาะหัวข้อ รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ ของการจัดเตรียมต้นฉบับ อันจะนำไปสู่บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเดียวกัน

4. ผู้นิพนธ์จะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย คือ ต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บไซต์ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20%

5. ผู้นิพนธ์ซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อนี้ขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบพบว่า มีบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความปรากฏอยู่ ทางวารสารจะถอนบทความนั้นออกทันที

6. ผู้นิพนธ์จะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาในผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์แต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที

7. ผู้นิพนธ์จะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในบรรณานุกรม และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป รวมทั้งต้องอ้างอิงจากรูปแบบการอ้างอิงของบทความ โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตามรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้

8. ผู้นิพนธ์จะต้องปรับแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่เป็นตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกถอดถอนออกจากวารสาร

9. ผู้นิพนธ์ควรระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และควรระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี) ในบทความผู้นิพนธ์จะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือเลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

11. ผู้นิพนธ์ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้น เป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ในเอกสารอ้างอิงด้วยว่า เป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

มาตรฐานทางจริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

2. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับผู้นิพนธ์หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% เป็นต้น

3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของตนเอง (บรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ) อย่างมีนัยสำคัญ หรือไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น

4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อมูลที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสารหรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิดที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอก ผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เช่น โปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่นเกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้นิพนธ์บทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจงเพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์และผู้ประเมินโดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด

8. บรรณาธิการจะต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้แนะว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้นิพนธ์ปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้นิพนธ์ซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาความสามารถของกองบรรณาธิการ และควรมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของแต่ละท่าน

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวน และคุณภาพ การอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความ ในวารสารทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

13. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page Charge หรือ Processing Fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างไร้ประไร เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจน หรือระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page Charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัด หรือมีคุณวุฒิหรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่องหรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้นิพนธ์บทความไม่ได้อ้างถึงเข้าไปในการประเมินบทความด้วย ผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด

2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ แนะนำความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง รวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน

3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ รวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว

4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ

5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย

6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หมายเหตุ : แปลและปรับปรุงจาก <https://publicationethics.org> และประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 21 กรกฎาคม 2566

แบบฟอร์ม

การส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/น.ส.).....
2. วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุด.....ตำแหน่งวิชาการ (ถ้ามี).....
3. สถานภาพผู้พิมพ์
 อาจารย์ในสถาบันการศึกษา (ชื่อสถาบัน).....
โปรแกรม.....คณะ.....
- บุคคลทั่วไป (ชื่อหน่วยงาน).....
4. ขอส่งนิพนธ์ต้นฉบับ (Original Article) ได้แก่
 บทความวิจัย เรื่อง.....
 บทความวิชาการ เรื่อง.....
5. ชื่อผู้พิมพ์ร่วม (ถ้ามี).....
6. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์มือถือ.....โทรศัพท์/โทรสาร.....
E-mail.....
7. สิ่งที่ส่งมาด้วย
 เอกสารพิมพ์ต้นฉบับทางออนไลน์ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasru>
ชื่อแฟ้มข้อมูล.....
 ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้พิมพ์

(.....)

วันที่...../...../.....

ใบตอบรับการเป็นสมาชิก วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ที่อยู่ (สามารถติดต่อได้).....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

มีความประสงค์จะขอรับเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สมาชิกประเภทรายปี 1 ปี 6 ฉบับ ราคา 1,000 บาท

จัดซื้อวารสาร เล่มละ 200 บาท ปีที่.....ฉบับที่.....จำนวน.....เล่ม

รวมเป็นเงิน.....บาท

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ชำระโดย

โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

เลขที่บัญชี XXX-X-XXXX-X ประเภทบัญชี สะสมทรัพย์

โปรดนำส่งวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สถานที่ติดต่อ ที่บ้าน ที่ทำงาน

เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและใบสมัคร

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@sru.ac.th

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 3 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ - ปราสาท ตำบลสนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944